

Na osnovu člana 96. tačka 2) Ustava Savezne Republike Jugoslavije, donosim

UKAZ
O PROGLAŠENJU ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O ZABRANI
RAZVOJA, PROIZVODNJE, SKLADIŠTENJA I UPOTREBE HEMIJSKOG
ORUŽJA I O NJEGOVOM UNIŠTAVANJU

Proglašava se Zakon o potvrđivanju Konvencije o zabrani razvoja, proizvodnje, skladištenja i upotrebe hemijskog oružja i o njegovom uništavanju, koji je donela Savezna skupština, na sednici Veća građana od 30. juna 2000. godine i na sednici Veća republika od 30. juna 2000. godine.

PR br. 247
30. juna 2000. godine
Beograd

Predsednik
Savezne Republike Jugoslavije
Slobodan Milošević, s. r.

ZAKON
O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O ZABRANI RAZVOJA, PROIZVODNJE,
SKLADIŠTENJA I UPOTREBE HEMIJSKOG ORUŽJA I O NJEGOVOM
UNIŠTAVANJU

(Sl. list SRJ - Međunarodni ugovori br. 2/00)

Osnovni tekst na snazi od 08/07/2000 , u primeni od 08/07/2000

Član 1.

Potvrđuje se Konvencija o zabrani razvoja, proizvodnje, skladištenja i upotrebe hemijskog oružja i o njegovom uništavanju, koja je sačinjena 13. januara 1993. godine u Parizu^[1], u originalu na arapskom, engleskom, kineskom, ruskom, francuskom i španskom jeziku.

Član 2.

Tekst Konvencije u originalu na engleskom^[2] i u prevodu na srpski jezik glasi:

KONVENCIJA O ZABRANI RAZVOJA, PROIZVODNJE, SKLADIŠTENJA I
UPOTREBE HEMIJSKOG ORUŽJA I O NJEGOVOM UNIŠTAVANJU

PREAMBULA

Države članice ove Konvencije,

Rešene da deluju u pravcu postizanja stvarnog napretka ka opštem i potpunom razoružanju pod striktnom i efikasnom međunarodnom kontrolom, uključujući zabranu i uklanjanje svih vrsta oružja za masovno uništenje,

Želeći da doprinesu ostvarivanju ciljeva i principa Povelje Ujedinjenih nacija,

Podsećajući da je Generalna skupština Ujedinjenih nacija u više navrata osudila sve akcije koje su suprotne principima i ciljevima Protokola za zabranu upotrebe u ratu gasova zagušljivaca, otrovnih i drugih gasova, kao i bakterioloških metoda rata, potpisanog 17. juna 1925. godine u Ženevi (Ženevski protokol iz 1925),

Imajući u vidu da se ovom Konvencijom ponovo potvrđuju principi i ciljevi kao i obaveze preuzete Ženevskim protokolom iz 1925. godine, te Konvencijom o zabrani razvoja, proizvodnje i skladištenja bakteriološkog (biološkog) i toksičnog oružja i o njegovom uništavanju, potpisane 10. aprila 1972. u Londonu, Moskvi i Vašingtonu,

Imajući u vidu ciljeve sadržane u članu IX Konvencije o zabrani razvoja, proizvodnje i skladištenja bakteriološkog (biološkog) i toksičnog oružja i o njegovom uništavanju,

Odlučne da u interesu celog čovečanstva potpuno isključe mogućnost upotrebe hemijskog oružja primenom odredaba ove Konvencije i time dopune obaveze preuzete Ženevskim protokolom iz 1925. godine,

Svesne zabrane, sadržane u odnosnim sporazumima i relevantnim principima međunarodnog prava, upotrebe herbicida kao metoda vođenja rata,

Smatrajući da dostignuća u oblasti hemije treba koristiti isključivo za dobrobit čovečanstva,

Želeći da unaprede slobodan promet hemijskih supstanci kao i međunarodnu saradnju i razmenu naučnih i stručnih informacija u oblasti hemijskih aktivnosti u svrhe koje nisu zabranjene ovom Konvencijom, a u cilju jačanja ekonomskog i tehnološkog razvoja svih država članica,

Uverene da potpuna i efikasna zabrana razvoja, proizvodnje, posedovanja, skladištenja, čuvanja, transfera i upotrebe hemijskog oružja i njihovo uništavanje predstavlja neophodan korak u pravcu ostvarivanja tih zajedničkih ciljeva,

Saglasile su se o sledećem:

Član I

OPŠTE OBAVEZE

1. Svaka država članica ove Konvencije obavezuje se da nikada ni u kakvim okolnostima:

(a) ne razvija, proizvodi, niti na drugi način dolazi u posed, skladišti ili čuva hemijsko oružje, odnosno da ne prenosi, direktno ili indirektno, hemijsko oružje na nekog drugog;

(b) ne upotrebi hemijsko oružje;

(c) ne podstiče u bilo kakvim vojnim pripremama upotrebu hemijskog oružja;

(d) ne pomaže, ne podstiče ili na bilo koji način navodi bilo koga da se bavi aktivnošću koja se zabranjuje ovom Konvencijom svakoj državi članici.

2. Svaka država članica obavezuje se da uništi hemijsko oružje čiji je vlasnik ili koje poseduje, ili koje se nalazi na nekom mestu koje je pod njenom jurisdikcijom ili kontrolom, u skladu sa odredbama ove Konvencije.

3. Svaka država članica obavezuje se da uništi svo hemijsko oružje koje je ostavila na teritoriji neke druge države članice, u skladu sa odredbama ove Konvencije.

4. Svaka država članica obavezuje se da uništi sva postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja čiji je vlasnik ili koja poseduje, ili koja se nalaze u nekom mestu pod njenom jurisdikcijom ili kontrolom, u skladu sa odredbama ove Konvencije.

5. Svaka država članica obavezuje se da ne upotrebljava agense za kontrolu za suzbijanje nereda.

Član II

DEFINICIJE I KRITERIJUMI

Za potrebe ove Konvencije:

1. Pod "hemijskim oružjem" podrazumeva se, zajedno ili odvojeno, sledeće:

(a) toksične hemijske supstance i njihovi prekursori, osim za one namene koje nisu zabranjene ovom Konvencijom, u meri u kojoj njihove vrste i količine odgovaraju takvim namenama;

(b) municija i sredstva posebno konstruisana da izazovu smrt ili neko drugo oštećenje toksičnim svojstvima onih toksičnih hemijskih supstanci navedenih u tački (a), koja se ispuštaju kao rezultat upotrebe takve municije i sredstava;

(c) ova oprema posebno konstruisana za upotrebu direktno vezanu za korišćenje municije i sredstava navedenih u tački (b).

2. Pod "toksičnom hemijskom supstancom" podrazumeva se:

Svaka hemijska supstanca koja hemijskim dejstvom na životne procese može da izazove smrt, privremeno onesposobljavanje ili trajno oštećenje ljudskog ili životinjskog organizma. To se odnosi na sve takve hemijske supstance, bez obzira na njihovo poreklo ili način proizvodnje, i bez obzira da li se proizvode u postrojenjima, fabrikama municije ili na nekom drugom mestu.

(U svrhu primene ove Konvencije toksične hemijske supstance koje su utvrđene u cilju primene mera verifikacije, navedene su u Listama sadržanim u Aneksu o hemijskim supstancama .)

3. Pod "prekursorom" podrazumeva se:

Svaki hemijski reagens koji učestvuje u bilo kojoj fazi proizvodnje toksične hemijske supstance bilo kojom metodom. To obuhvata bilo koju ključnu komponentu binarnog ili višekomponentnog hemijskog sistema.

(U svrhu primene ove Konvencije prekursori, koji su utvrđeni u cilju primene mera verifikacije, navedeni su u Listama sadržanim u Aneksu o hemijskim supstancama.)

4. Pod "ključnom komponentom binarnih ili višekomponentnih sistema" (dalje, u tekstu: ključna komponenta) podrazumeva se:

Prekursor koji igra najznačajniju ulogu kod utvrđivanja toksičnih svojstava finalnog proizvoda i brzo reaguje sa drugim hemijskim supstancama u binarnom ili višekomponentnom sistemu.

5. Pod "starim hemijskim oružjem" podrazumeva se:

(a) hemijsko oružje koje je proizvedeno pre 1925. godine, ili

(b) hemijsko oružje proizvedeno u periodu između 1925. i 1946. godine koje je do te mere zapušteno da se ne može više upotrebiti kao hemijsko oružje.

6. Pod "napuštenim hemijskim oružjem" podrazumeva se:

Hemijsko oružje, uključujući staro hemijsko oružje, koje je neka država posle 1. januara 1925. ostavila na teritoriji neke druge države bez saglasnosti te države.

7. Pod "agensom za suzbijanje nereda" podrazumeva se:

Bilo koja hemijska supstanca koja nije navedena u Listi, a koja kod ljudi može brzo da proizvede iritaciju čula ili fizičku onesposobljenost koja nestaje kratko po prestanku izloženosti.

8. Pod "postrojenjem za proizvodnju hemijskog oružja":

(a) podrazumeva se sva oprema, kao i svaka zgrada u kojoj je smeštena takva oprema, koja je projektovana, konstruisana ili korišćena u bilo kom periodu posle 1. januara 1946. godine:

(i) pri čemu bi protok materijala sadržao u bilo kojoj fazi proizvodnje hemijskih supstanci ("završna tehnološka faza"), onda kada je oprema u upotrebi:

(1) bilo koju supstancu navedenu u Listi 1 u Aneksu o hemijskim supstancama ; ili

(2) bilo koju drugu supstancu koja se ne koristi preko količine od 1 tone godišnje na teritoriji neke države članice ili na nekom drugom mestu pod jurisdikcijom ili kontrolom neke države članice za svrhe koje nisu zabranjene ovom Konvencijom, ali koja se može koristiti za potrebe hemijskog oružja; ili

(ii) za punjenje hemijskog oružja, uključujući, između ostalog, za punjenje supstanci navedenih u Listi 1 u municiju, sredstva ili kontejnere za rasuti teret; za punjenje supstanci u kontejnere koji čine deo sastavljenog binarnog oružja i sredstava ili u hemijsku podkalibarsku municiju koja čini deo sastavljenog jedinstvenog oružja i sredstava, kao i za ubacivanje kontejnera i hemijske podkalibarske municije u odnosno oružje i sredstva;

(b) se ne podrazumeva:

- (i) proizvodna postrojenja za sintezu supstanci navedenih u tački (a) stav (i) ispod 1 tone;
- (ii) postrojenje u kome se proizvodi ili je proizvedena neka od supstanci iz tačke (a), stav (i) kao neizbežan nusproizvod aktivnosti u svrhe koje nisu zabranjene ovom Konvencijom, pod uslovom da ta supstanca ne predstavlja više od 3% ukupnog proizvoda i da to postrojenje podleže deklarisanju i inspekciji shodno Aneksu o primeni i verifikaciji (dalje u tekstu: Aneks o verifikaciji); ili
- (iii) malo postrojenje sastavljeno iz jednog dela za proizvodnju supstanci navedenih u Listi 1 za namene koje nisu zabranjene ovom Konvencijom, kao što je predviđeno u Delu VI Aneksa o verifikaciji.

9. Pod "namenama koje nisu zabranjene ovom Konvencijom" podrazumevaju se:

- (a) industrijske, poljoprivredne, istraživačke, medicinske, farmaceutske ili neke druge miroljubive namene;
- (b) zaštitne namene, odnosno namene direktno povezane sa zaštitom od toksičnih supstanci i zaštitom od hemijskog oružja;
- (c) vojne namene koje nisu u vezi sa upotrebom hemijskog oružja i koje ne zavise od korišćenja toksičnih svojstava hemijskih supstanci kao načina vođenja rata;
- (d) održavanje reda uključujući namene za suzbijanje unutrašnjih nereda.

10. Pod "proizvodnim kapacitetom" podrazumeva se:

Godišnji kvantitativni potencijal za proizvodnju konkretne hemijske supstance zasnovan na tehnološkom procesu koji se trenutno koristi ili koji se, ako taj proces još nije počeo da se koristi, planira da se koristi u odnosnom pogonu. Smatraće se da je jednak označenom kapacitetu ili, ako takav nije utvrđen, projektnom kapacitetu. Označeni kapacitet predstavlja proizvodnju datog proizvoda pod uslovima optimalnim za obezbeđivanje maksimalne količine za taj proizvodni pogon, utvrđen na osnovu jedne ili više proba. Projektni kapacitet predstavlja odgovarajuću teoretski izračunatu proizvodnju datog proizvoda.

11. Pod "organizacijom" podrazumeva se Organizacija za zabranu hemijskog oružja koja je osnovana u skladu sa članom VIII ove Konvencije.

12. Za potrebe člana VI :

- (a) "proizvodnja" hemijske supstance označava njeno obrazovanje hemijskom reakcijom;
- (b) "prerada" hemijske supstance označava neki fizički proces poput formacije, ekstrakcije i prečišćavanja, kojim se hemijska supstanca ne pretvara u neku drugu hemijsku supstancu;
- (c) "trošenje" hemijske supstance označava njeno pretvaranje u neku drugu supstancu posredstvom hemijske reakcije.

Član III

DEKLARISANJE

1. Svaka država članica podnosi Organizaciji, najkasnije 30 dana od stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu članicu, sledeće deklaracije, u kojima se:

(a) u vezi s hemijskim oružjem:

(i) deklariše da li je vlasnik ili poseduje bilo kakvo hemijsko oružje, ili da li se neko hemijsko oružje nalazi na nekom mestu koje je pod njenom jurisdikcijom ili kontrolom;

(ii) navodi tačna lokacija, ukupna količina i detaljan spisak hemijskog oružja koje čiji je vlasnik ili koje poseduje, ili koje se nalazi na nekom mestu je njenom jurisdikcijom ili kontrolom, u skladu sa Delom IV (A), tačke 1 do 3 Aneksa o verifikaciji, osim za hemijsko oružje iz stava (iii);

(iii) prijavljuje svako hemijsko oružje na svojoj teritoriji koje je u vlasništvu i posedu neke druge države, a koje se nalazi na nekom mestu pod jurisdikcijom ili kontrolom druge države, u skladu sa Delom IV (A), tačka 4 Aneksa o verifikaciji;

(iv) deklariše da li je transferisala ili primila, direktno ili indirektno, bilo kakvu hemijsku supstancu od 1. januara 1946. godine kao i da konkretno navede transfer ili prijem takvog oružja, u skladu sa Delom IV (A), tačka 5 Aneksa o verifikaciji;

(v) dostavlja njen opšti plan za uništavanje hemijskog oružja čiji je vlasnik ili koje poseduje, ili koje se nalazi na nekom mestu pod njenom jurisdikcijom ili kontrolom, u skladu sa Delom IV (A), tačka 6 Aneksa o verifikaciji;

(b) u pogledu starog hemijskog oružja i napuštenog hemijskog oružja:

(i) deklariše da li se na njenoj teritoriji nalazi staro hemijsko oružje i pruža sve raspoložive informacije u skladu sa Delom IV (B), tačka 3 Aneksa o verifikaciji;

(ii) deklariše da li na njenoj teritoriji postoji napušteno hemijsko oružje i pruža sve raspoložive informacije u skladu sa Delom IV (B), tačka 8 Aneksa o verifikaciji;

(iii) deklariše da li je ostavila hemijsko oružje na teritoriji drugih država i pruža sve raspoložive informacije u skladu sa Delom IV (B), tačka 10 Aneksa o verifikaciji;

(c) u pogledu postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja:

(i) deklariše da li ima ili je imala bilo kakvo postrojenje za proizvodnju hemijskog oružja u svom vlasništvu ili posedu, ili koje se nalazi ili se nalazilo na nekom mestu pod njenom jurisdikcijom ili kontrolom u bilo kom periodu od 1. januara 1946. godine;

(ii) navodi konkretno svako postrojenje za proizvodnju hemijskog oružja koje je ili je bilo u njenom vlasništvu ili posedu, ili koje se nalazi ili se nalazilo na nekom mestu pod njenom jurisdikcijom ili kontrolom u bilo kom periodu od 1. januara 1946, u skladu sa Delom V, tačka 1 Aneksa o verifikaciji, osim za postrojenja pomenuta u stavu (iii);

(iii) prijavljuje svako postrojenje za proizvodnju hemijskog oružja na svojoj teritoriji koje je u vlasništvu i posedu ili je bilo u vlasništvu i posedu neke druge države, i koje se nalazi ili se nalazilo na nekom mestu pod jurisdikcijom ili kontrolom druge države u bilo kom periodu od 1. januara 1946. godine, u skladu sa Delom V, tačka 2 Aneksa o verifikaciji;

(iv) deklariše da li je transferisala ili primila, direktno ili indirektno, bilo kakvu opremu za proizvodnju hemijskog oružja od 1. januara 1946. i konkretno navodi transfer ili prijem takve opreme, u skladu sa Delom V, tačke 3 do 5 Aneksa o verifikaciji;

(v) dostavlja svoj opšti plan za uništavanje svakog postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja koje je u njenom vlasništvu ili posedu, ili koje se nalazi na nekom mestu pod njenom jurisdikcijom ili kontrolom, u skladu sa Delom V, tačka 6 Aneksa o verifikaciji;

(vi) konkretno navodi akcije koje će biti preduzete da se zatvori svako postrojenje za proizvodnju hemijskog oružja koje je u njenom vlasništvu ili posedu, ili koje se nalazi na nekom mestu pod njenom jurisdikcijom ili kontrolom, u skladu sa Delom V, tačka 1, stav (i) Aneksa o verifikaciji;

(vii) dostavlja svoj opšti plan za privremeno pretvaranje bilo kog postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja koje je u njenom vlasništvu ili posedu, ili koje se nalazi na nekom mestu pod njenom jurisdikcijom ili kontrolom, u postrojenje za uništavanje hemijskog oružja, u skladu sa Delom V, tačka 7 Aneksa o verifikaciji;

(d) u pogledu ostalih postrojenja:

Konkretno navodi tačnu lokaciju, karakter i opšti obim aktivnosti svakog postrojenja ili institucije u njenom vlasništvu ili posedu, ili koji se nalazi na nekom mestu pod njenom jurisdikcijom ili kontrolom, a koji je projektovan, izgrađen ili se koristi od 1. januara 1946. godine, prvenstveno za razvoj hemijskog oružja. Takvo deklarisanje, između ostalog, sadrži laboratorije i mesta za testiranja i evaluacije;

(e) u pogledu agensa za suzbijanje nereda: konkretno navodi hemijski naziv, strukturnu formulu i broj iz registra Službe za hemijske abstrakte (CAS), ukoliko je on određen, za svaku hemijsku supstancu koju drži za potrebe suzbijanja nereda. Ovakva deklaracija se ažurira najkasnije 30 dana od stupanja na snagu svake promene.

2. Odredbe ovog člana i odnosnih odredaba Dela IV Aneksa o verifikaciji neće se, na osnovu diskrecionog prava neke države članice primenjivati na hemijsko oružje koje je zakopano na njenoj teritoriji pre 1. januara 1977. godine i koje je i dalje zakopano, ili koje je odloženo u more pre 1. januara 1985. godine.

Član IV

HEMIJSKO ORUŽJE

1. Odredbe ovog člana i detaljne procedure za njegovu primenu odnose se na svo hemijsko oružje koje je u vlasništvu ili posedu neke države članice, ili koje se nalazi na nekom mestu pod njenom jurisdikcijom ili kontrolom, osim na staro hemijsko oružje i napušteno hemijsko oružje na koje se primenjuje Deo IV (B) Aneksa o verifikaciji.

2. Detaljne procedure za primenu ovog člana sadržane su u Aneksu o verifikaciji .
3. Sve lokacije na kojima se skladišti ili uništava hemijsko oružje iz stava 1 podležu sistematskoj verifikaciji putem inspekcije na licu mesta i praćenja instrumentima na licu mesta u skladu sa Delom IV (A) Aneksa o verifikaciji.
4. Svaka država članica, odmah po podnošenju deklaracije shodno članu III, tačka 1. stav a), obezbeđuje pristup hemijskom oružju navedenom u tački 1 radi sistematske verifikacije deklarisanog putem inspekcije na licu mestu. Nakon toga, svaka država članica ne sme da pomera bilo koje od tog hemijskog oružja, osim do nekog postrojenja za uništavanje hemijskog oružja. Ona je dužna da obezbedi pristup takvom hemijskom oružju radi sistematske verifikacije na licu mesta.
5. Svaka država članica dužna je da obezbedi pristup svakom postrojenju za uništavanje hemijskog oružja kao i prostoru za njegovo skladištenje čiji je vlasnik ili koje poseduje, ili koje se nalazi na nekom mestu pod njenom jurisdikcijom ili kontrolom, radi sistematske verifikacije putem inspekcije na licu mesta i praćenja instrumentima na licu mesta.
6. Svaka država članica dužna je da uništi svo hemijsko oružje iz tačke 1 shodno Aneksu o verifikaciji i u skladu sa dogovorenim tempom i redosledom uništavanja (u daljem tekstu: redosled uništavanja). Takvo uništavanje započeće najkasnije dve godine nakon stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu članicu i završiće se najkasnije 10 godina nakon stupanja ove Konvencije na snagu. To ne isključuje mogućnost da neka država članica uništi takvo hemijsko oružje i brže.
7. Svaka država članica:
 - (a) podnosi detaljne planove za uništavanje hemijskog oružja iz tačke 1 najkasnije 60 dana pre početka svakog godišnjeg perioda uništavanja, u skladu sa Delom IV (A), tačka 29 Aneksa o verifikaciji; detaljni planovi obuhvataju sve zalihe koje treba uništiti tokom sledećeg godišnjeg perioda uništavanja;
 - (b) podnosi godišnje deklaracije u vezi sa sprovođenjem svojih planova o uništavanju hemijskog oružja iz tačke 1, najkasnije 60 dana od okončanja svakog godišnjeg perioda uništavanja; i
 - (c) potvrđuje najkasnije 30 dana od okončana procesa uništavanja da je uništeno svo hemijsko oružje iz tačke 1.
8. Ako neka država ratifikuje ili pristupi ovoj Konvenciji posle perioda od deset godina koji je predviđen za uništavanje u tački 6, ona će uništiti hemijsko oružje iz tačke 1 u što kraćem roku. Redosled uništavanja i procedure stroge verifikacije za svaku državu članicu utvrđuje Izvršni savet.
9. Svako hemijsko oružje koje neka država članica otkrije posle početnog deklarisanja hemijskog oružja prijavljuje se, obezbeđuje i uništava u skladu sa Delom IV (A) Aneksa o verifikaciji.
10. Svaka država članica, tokom prevoza, vršenja proba, skladištenja i uništavanja hemijskog oružja, daje najveći prioritet osiguranju bezbednosti ljudi i zaštiti životne sredine. Svaka

država članica prevozi, vrši probe, skladišti i uništava hemijsko oružje u skladu sa svojim nacionalnim standardima za bezbednost i emisije.

11. Svaka država članica koja na svojoj teritoriji ima hemijsko oružje koje je u vlasništvu ili posedu neke druge države, ili koje se nalazi na nekom mestu pod jurisdikcijom ili kontrolom druge države, dužna je da učini sve da obezbedi da se to hemijsko oružje ukloni sa njene teritorije najkasnije godinu dana po stupanju na snagu ove Konvencije za tu državu članicu. Ukoliko se ono ne ukloni u roku od godinu dana, ta država članica može da zatraži od Organizacije i od drugih država članica pomoć za uništavanje tog hemijskog oružja.

12. Svaka država članica obavezuje se da sarađuje sa drugim državama članicama koje traže informacije ili pomoć na bilateralnoj osnovi ili preko Tehničkog sekretarijata u vezi sa metodama i tehnologijom bezbednog i efikasnog uništavanja hemijskog oružja.

13. U obavljanju aktivnosti verifikacije shodno ovom članu i Delu IV (A) Aneksa o verifikaciji, Organizacija razmatra mere u cilju izbegavanja nepotrebnog dupliranja bilateralnih ili multilateralnih sporazuma o verifikaciji skladištenja hemijskog oružja i njegovom uništavanju između država članica.

U tom cilju, Izvršni savet donosi odluku da verifikaciju ograniči na mere koje su komplementarne merama preduzetim na osnovu takvog bilateralnog ili multilateralnog sporazuma, ako smatra:

(a) da su verifikacione odredbe takvog sporazuma u skladu sa verifikacionim odredbama ovog člana i Dela IV (A) Aneksa o verifikaciji;

(b) da primena takvog sporazuma predstavlja dovoljnu garanciju za poštovanje odnosnih odredaba ove Konvencije; i

(c) da potpisnice bilateralnog ili multilateralnog sporazuma u potpunosti drže u toku Organizaciju u pogledu svojih aktivnosti u oblasti verifikacije.

14. Ako Izvršni savet donese odluku shodno tački 13. Organizacija ima pravo da prati primenu bilateralnog ili multilateralnog sporazuma.

15. Ništa u tačkama 13 i 14 ne utiče na obavezu države članice da dostavlja deklaracije shodno članu III, ovom članu i Delu IV (A) Aneksa o verifikaciji.

16. Svaka država članica snosi troškove uništavanja hemijskog oružja koje je dužna da uništi. Ona takođe snosi troškove verifikovanja skladištenja i uništavanja takvog hemijskog oružja, osim ako Izvršni savet drugačije ne odluči. Ako Izvršni savet odluči da ograniči mere verifikacije Organizacije shodno tački 13, troškovi komplementarne verifikacije i praćenja od strane Organizacije pokrivaju se u skladu sa skalom troškova Ujedinjenih nacija, kako je predviđeno u članu VIII, tačka 7.

17. Odredbe ovog člana i odnosne odredbe Dela IV Aneksa o verifikaciji neće se, na osnovu diskrecionog prava neke države članice, odnositi na hemijsko oružje koje je zakopano na njenoj teritoriji pre 1. januara 1977. i koje je i dalje zakopano, ili koje je odloženo na moru pre 1. januara 1985. godine.

Član V

POSTROJENJA ZA PROIZVODNJU HEMIJSKOG ORUŽJA

1. Odredbe ovog člana i detaljne procedure za njegovu primenu odnose se na svaki i sva postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja koji su u vlasništvu ili posedu neke države članice, ili se nalaze na nekom mestu pod njenom jurisdikcijom ili kontrolom.
2. Detaljne procedure za primenu ovog člana sadržane su u Aneksu o verifikaciji .
3. Sva postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja iz tačke 1. podležu sistematskoj verifikaciji putem inspekcije na licu mesta i praćenja instrumentima na licu mesta, u skladu sa Delom V Aneksa o verifikaciji.
4. Svaka država članica odmah obustavlja svaku aktivnost u postrojenjima za proizvodnju hemijskog oružja iz tačke 1, osim aktivnosti u cilju zatvaranja.
5. Nijedna država članica ne sme da izgradi neko novo postrojenje za proizvodnju hemijskog oružja ili da modifikuje postojeće postrojenje za potrebe proizvodnje hemijskog oružja ili da vrši neke druge aktivnosti zabranjene ovom Konvencijom.
6. Svaka država članica će, odmah po podnošenju deklaracije, shodno članu III , tačka 1, stav c) obezbediti pristup postrojenjima za proizvodnju hemijskog oružja iz tačke 1, radi sistematske verifikacije deklarisanog putem inspekcije na licu mesta.
7. Svaka država članica dužna je:
 - (a) da, najkasnije 90 dana od stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu članicu, zatvori sva postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja iz tačke 1. u skladu sa Delom V Aneksa o verifikaciji, i da o tome obavesti; i
 - (b) da nakon njihovog zatvaranja obezbedi pristup postrojenjima za proizvodnju hemijskog oružja iz tačke 1. radi sistematske verifikacije putem inspekcije na licu mesta i praćenja instrumentima na licu mesta, da bi se osiguralo da je postrojenje zatvoreno i da se nakon toga uništi.
8. Svaka država članica dužna je da uništi sva postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja iz tačke 1 kao i s njima povezana postrojenja i opremu, shodno Aneksu o verifikaciji i u skladu sa dogovorenim tempom i redosledom uništavanja (dalje u tekstu: redosled uništavanja). Takvo uništavanje otpočeće najkasnije godinu dana po stupanju na snagu ove Konvencije za tu državu članicu i završiće se najkasnije 10 godina po stupanju na snagu ove Konvencije. To ne isključuje mogućnost da neka država članica uništi takve kapacitete i brže.
9. Svaka država članica:
 - (a) dostavlja detaljne planove za uništavanje postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja iz tačke 1, najkasnije 180 dana pre početka uništavanja svakog takvog postrojenja;

(b) podnosi godišnje deklaracije u vezi sa primenom svojih planova za uništavanje postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja iz tačke 1. najkasnije 90 dana posle završetka svakog godišnjeg perioda uništavanja; i

(c) potvrđuje, najkasnije 30 dana po okončanju procesa uništavanja, da su uništena sva postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja iz tačke 1.

10. Ako neka država ratifikuje ili pristupi ovoj Konvenciji posle perioda od deset godina koji je predviđen za uništavanje u tački 8, ona će u što kraćem roku uništiti postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja iz tačke 1. Redosled uništavanja i procedure stroge verifikacije za takvu državu članicu utvrđuje Izvršni savet.

11. Svaka država članica, tokom uništavanja postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja, daje najveći prioritet osiguranju bezbednosti ljudi i zaštiti životne sredine. Svaka država članica uništava postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja u skladu sa nacionalnim standardima za bezbednost i emisije.

12. Postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja iz tačke 1 mogu se privremeno transformisati u postrojenja za uništavanje hemijskog oružja u skladu sa Delom V, tačke 18 do 25 Aneksa o verifikaciji. Tako transformisano postrojenje mora se uništiti čim prestane da se koristi za uništavanje hemijskog oružja a, u svakom slučaju, najkasnije 10 godina po stupanju ove Konvencije na snagu.

13. Država članica može, u izuzetnim slučajevima kada postoji nužna potreba za tim, da zatraži dozvolu za korišćenje postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja iz tačke 1 za namene koje nisu zabranjene ovom Konvencijom.

Po preporuci Izvršnog saveta, Konferencija država članica će odlučiti da li da odobri zahtev i ustanoviti uslove od kojih odobrenje zavisi u skladu sa Delom V, Odeljkom D. Aneksa o verifikaciji.

14. Postrojenje za proizvodnju hemijskog oružja će biti transformisano na takav način da mogućnost da se od njega ponovo načini postrojenje za proizvodnju hemijskog oružja ne bude ništa veća nego kod bilo kog drugog postrojenja korišćenog u industrijske, poljoprivredne, istraživačke, medicinske, farmaceutske ili bilo koje druge miroljubive svrhe, za koje se ne koriste hemijske supstance navedene u Listi 1.

15. Sva transformisana postrojenja podležu sistematskoj verifikaciji putem inspekcije na licu mesta i nadgledanja uz pomoć instrumenata na licu mesta u skladu sa Delom V, Odeljkom D Aneksa o verifikaciji.

16. Prilikom obavljanja verifikacionih aktivnosti shodno ovom članu i Delu IV Aneksa o verifikaciji, Organizacija razmatra mere da bi se izbeglo nepotrebno dupliranje bilateralnih ili multilateralnih sporazuma između država članica o verifikaciji postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja i o njihovom uništavanju.

U tom cilju, Izvršni savet odlučuje da ograniči verifikaciju na mere koje su komplementarne sa onima koje su već preduzete na osnovu takvog bilateralnog ili multilateralnog sporazuma, ukoliko smatra:

(a) da su odredbe o verifikaciji takvog sporazuma u skladu sa odredbama o verifikaciji ovog člana i Dela V Aneksa o verifikaciji;

(b) da primena sporazuma obezbeđuje dovoljno garancija da će sve relevantne odredbe ove Konvencije biti poštovane; i

(c) da će strane u bilateralnom ili multilateralnom sporazumu u potpunosti obaveštavati Organizaciju o svojim verifikacionim aktivnostima.

17. Ukoliko Izvršni savet donese odluku u vezi sa tačkom 16 Organizacija ima pravo da nadgleda primenu bilateralnog ili multilateralnog sporazuma.

18. Ništa u tačkama 16 i 17 ne utiče na obavezu deklarisanja država članica u skladu sa članom III , ovim članom i Delom V Aneksa o verifikaciji.

19. Svaka država članica snosi troškove u vezi sa uništavanjem postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja koje je dužna da uništi. Ona takođe snosi troškove verifikacije u skladu sa ovim članom, osim ako Izvršni savet ne odluči drugačije. Ukoliko Izvršni savet odluči da ograniči verifikacione mere Organizacije prema tački 16, troškovi odgovarajuće verifikacije i nadgledanja Organizacije se plaćaju u skladu sa skalom troškova Ujedinjenih nacija, kao što je predviđeno članom VIII , tačka 7.

Član VI

AKTIVNOSTI KOJE NISU ZABRANJENE OVOM KONVENCIJOM

1. Svaka država članica ima pravo, prema odredbama ove Konvencije, da razvija, proizvodi ili na drugi način stiče, zadržava, stavlja u promet i koristi toksične hemijske supstance i njihove prekursore u svrhe koje nisu zabranjene ovom Konvencijom.

2. Svaka država članica usvaja neophodne mere da bi obezbedila da toksične hemijske supstance i njihovi prekursori budu razvijeni, proizvođeni, na neki drugi način pribavljani, čuvani, stavljeni u promet ili korišćeni u okviru njene teritorije ili na bilo kom drugom mestu pod njenom jurisdikcijom ili kontrolom, isključivo u svrhe koje nisu zabranjene ovom Konvencijom. U tom cilju, i u cilju provere da li su aktivnosti u skladu sa obavezama koje proizlaze iz ove Konvencije, svaka država članica podvrgava merama verifikacije predviđene Aneksom o verifikaciji, toksične hemijske supstance i njihove prekursore navedene u Listi 1, 2 i 3 Aneksa o hemijskim supstancama , postrojenja koja su u vezi sa takvim hemijskim supstancama, i ostala postrojenja naznačena u Aneksu o verifikaciji koja se nalaze na njenoj teritoriji, ili na bilo kom drugom mestu pod njenom jurisdikcijom ili kontrolom.

3. Svaka država članica podvrgava hemijske supstance navedene u Listi 1 (dalje u tekstu: Lista hemijskih supstanci 1) zabrani proizvodnje, pribavljanja, čuvanja, prometa i korišćenja kao što je naznačeno u Delu VI Aneksa o verifikaciji. Ona podvrgava Listu hemijskih supstanci 1 i postrojenja naznačena u Delu VI Aneksa o verifikaciji, sistematskoj verifikaciji putem inspekcije na licu mesta i nadgledanja uz pomoć instrumenata na licu mesta, u skladu sa tim delom Aneksa o verifikaciji.

4. Svaka država članica podvrgava hemijske supstance navedene u Listi 2 (dalje u tekstu: Lista hemijskih supstanci 2) i postrojenja naznačena u Delu VII Aneksa o verifikaciji, nadgledanju podataka i verifikaciji na licu mesta u skladu sa tim delom Aneksa o verifikaciji.

5. Svaka država članica podvrgava hemijske supstance navedene u Listi 3 (dalje u tekstu: Lista hemijskih supstanci 3) i postrojenja naznačena u Delu VIII Aneksa o verifikaciji, nadgledanju podataka i verifikaciji na licu mesta u skladu sa tim delom Aneksa o verifikaciji.

6. Svaka država članica podvrgava postrojenja naznačena u Delu IX Aneksa o verifikaciji, nadgledanju podataka i kasnijoj verifikaciji na licu mesta u skladu sa tim delom Aneksa o verifikaciji, osim ako Konferencija država članica drugačije ne odluči u skladu sa Delom IX, tačka 22 Aneksa o verifikaciji.

7. Najkasnije 30 dana nakon stupanja ove Konvencije na snagu za odnosnu državu članicu, ona vrši početno deklarisanje relevantnih hemijskih supstanci i postrojenja u skladu sa Aneksom o verifikaciji.

8. Svaka država članica svake godine deklariše relevantne hemijske supstance i postrojenja u skladu sa Aneksom o verifikaciji.

9. U svrhe verifikacije na licu mesta, svaka država članica omogućava inspektorima pristup postrojenjima kao što je predviđeno Aneksom o verifikaciji.

10. Prilikom obavljanja verifikacionih aktivnosti, Tehnički sekretarijat izbegava neprimereno mešanje u hemijske aktivnosti države članice koje se obavlja u svrhe koje nisu zabranjene ovom Konvencijom, i posebno se pridržava odredaba utvrđenih Aneksom o zaštiti poverljivih informacija (dalje u tekstu: Aneks o poverljivosti).

11. Odredbe ovog člana se primenjuju na način kojim se izbegava ometanje ekonomskog i tehnološkog razvoja država članica, i međunarodne saradnje u oblasti hemijskih aktivnosti za svrhe koje nisu zabranjene ovom Konvencijom, uključujući i međunarodnu razmenu naučnih i tehničkih informacija, hemijskih supstanci i opreme za proizvodnju, preradu ili korišćenje hemijskih supstanci u svrhe koje nisu zabranjene ovom Konvencijom.

Član VII

NACIONALNE MERE PRIMENE

Opšte obaveze

1. Svaka država članica, u skladu sa svojim ustavnim procesima, usvaja neophodne mere u cilju ispunjenja svojih obaveza u skladu sa ovom Konvencijom. Ono posebno:

(a) zabranjuje fizičkim i pravnim licima bilo gde na svojoj teritoriji ili na bilo kom mestu koje je pod njenom jurisdikcijom, priznatom po međunarodnom pravu, da preduzimaju bilo kakve aktivnosti zabranjene državam članicama prema ovoj Konvenciji, uključujući donošenje krivičnog zakonodavstva u vezi sa takvom aktivnošću;

(b) ne dozvoljava nikakvu aktivnost koja je zabranjena državi članici ovom Konvencijom ni na jednom mestu pod njenom kontrolom; i

(c) proširuje svoje krivično zakonodavstvo, doneto u vezi sa stavom (a), na sve aktivnosti zabranjene državi članici ovom Konvencijom koje obavljaju fizička lica, koja imaju njeno državljanstvo, u skladu sa međunarodnim pravom.

2. Svaka država članica saraduje sa drugim državama članicama i omogućava odgovarajući oblik pravne pomoći da bi potpomogla ispunjenje obaveza u skladu sa tačkom 1.

3. Svaka država članica prilikom ispunjavanja svojih obaveza prema ovoj Konvenciji, najveći značaj pridaje osiguravanju bezbednosti ljudi i zaštiti životne sredine, i u tom smislu saraduje sa drugim državama članicama.

Odnosi između države članice i Organizacije

4. Da bi ispunila svoje obaveze prema ovoj Konvenciji, svaka država članica određuje ili osniva državni organ koji služi kao centar za održavanje efikasnih veza sa Organizacijom i drugim državama. Svaka država članica će obavestiti Organizaciju o svom državnom organu onda kada ova Konvencija stupi na snagu za tu državu.

5. Svaka država članica obaveštava Organizaciju o preduzetim zakonodavnim i administrativnim merama u cilju primene ove Konvencije.

6. Sve informacije i podatke dobijene u poverenju od Organizacije, u vezi sa primenom ove Konvencije, svaka država članica tretira kao poverljive i postupa sa njima pažljivo. Sa takvim informacijama i podacima postupa isključivo u vezi sa svojim pravima i obavezama u skladu sa ovom Konvencijom, kao i u skladu sa odredbama utvrđenim Aneksom o verifikaciji.

7. Svaka država članica saraduje sa Organizacijom u vezi sa izvršavanjem svih njenih funkcija, a i posebno u cilju pružanja pomoći Tehničkom sekretarijatu.

Član VIII

ORGANIZACIJA

A. Opšte odredbe

1. Države članice ove Konvencije ovim osnivaju Organizaciju za zabranu hemijskog oružja u cilju ostvarivanja cilja i zadataka ove Konvencije, obezbeđivanja primene njenih odredaba, uključujući i one za međunarodnu verifikaciju koje su u skladu sa Konvencijom, i stvaranja foruma za konsultaciju i saradnju između država članica.

2. Sve države članice ove Konvencije su članice Organizacije. Državi članici ove Konvencije se ne uskraćuje članstvo u Organizaciji.

3. Sedište Organizacije će biti u Hagu u Kraljevini Holandiji.

4. Ovim se uspostavljaju sledeći organi Organizacije: Konferencija država članica, Izvršni savet i Tehnički sekretarijat.

5. Organizacija će obavljati svoje verifikacione aktivnosti utvrđene ovom Konvencijom sa što je moguće manje mešanja, u skladu sa blagovremenim i efikasnim postizanjem njihovih

ciljeva. Ona zahteva samo one informacije i podatke koji su neophodni za ispunjavanje njenih dužnosti u skladu sa ovom Konvencijom. Ona preduzima sve mere predostrožnosti prilikom primene ove Konvencije u cilju zaštite poverljivih informacija o civilnim i vojnim aktivnostima i objektima do kojih dođe, a posebno poštuje odredbe navedene u Aneksu o poverljivosti.

6. Prilikom obavljanja svojih verifikacionih aktivnosti, Organizacija ima u vidu mere uz pomoć kojih bi se koristile prednosti dostignuća u nauci i tehnologiji.

7. Troškove aktivnosti Organizacije plaćaju države članice u skladu sa prilagođenom skalom troškova Ujedinjenih nacija pri čemu se uzimaju u obzir razlike u članstvu između Ujedinjenih nacija i ove Organizacije, prema odredbama članova IV i V . Finansijske kontribucije država članica za Pripremu komisiju se na odgovarajući način oduzimaju od njihovih kontribucija redovnom budžetu. Budžet Organizacije ima dva nezavisna dela - jedan koji se odnosi na administrativne i druge troškove, i drugi koji se odnosi na troškove verifikacije.

8. Članice Organizacije koje budu kasnile sa plaćanjem svojih finansijskih kontribucija Organizaciji, neće imati pravo glasa u Organizaciji ukoliko je iznos neplaćenih kontribucija jednak ili veći od iznosa kontribucije koji duguje za prethodne dve cele godine. Konferencija država članica može, uprkos tome, dozvoliti takvoj članici da glasa ukoliko se uveri da je razlog neizvršenja uplate skopčan sa okolnostima koje su izvan njene kontrole.

B. Konferencija država članica

Sastav, procedure i donošenje odluka

9. Konferenciju država članica (dalje u tekstu: Konferencija) čine svi članovi ove Organizacije. Svaki član može imati po jednog predstavnika u Konferenciji, koji može imati zamenike i savetnike.

10. Prvo zasedanje Konferencije saziva depozitar najkasnije 30 dana od stupanja ove Konvencije na snagu.

11. Konferencija se sastaje na redovnim zasedanjima koja se održavaju jednom godišnje, osim ako se drugačije ne odluči.

12. Vanredna zasedanja Konferencije se sazivaju:

(a) kada to odluči Konferencija;

(b) kada to traži Izvršni savet;

(c) kada to traži neka od članica uz podršku jedne trećine članica; ili

(d) u skladu sa tačkom 22, u cilju razmatranja funkcionisanja ove Konvencije.

Osim u slučaju stava (d) vanredna zasedanja se sazivaju najkasnije 30 dana po prijemu zahteva od generalnog direktora Tehničkog sekretarijata osim ako u zahtevu nije drugačije naznačeno.

13. Konferencija se takođe saziva u obliku Konferencije za izmene i dopune, u skladu sa članom XV , tačka 2.

14. Zasedanja Konferencije se održavaju u sedištu Organizacije, osim ako Konferencija drugačije ne odluči.

15. Konferencija usvaja svoj poslovnik o radu. Na početku svakog redovnog zasedanja, biraju se predsedavajući i drugi funkcioneri po potrebi. Oni obavljaju dužnost dok se na sledećem redovnom zasedanju ne izaberu novi predsedavajući i drugi funkcioneri.

16. Kvorum Konferencije čini većina članica Organizacije.

17. Svaki član Organizacije ima jedan glas u Konferenciji.

18. O proceduralnim pitanjima Konferencija odlučuje prostom većinom članova koji su prisutni i glasaju. Odluke o suštinskim pitanjima donose se konsenzusom u što većoj meri. Ukoliko nije moguće postići konsenzus prilikom donošenja odluke o nekom pitanju, predsedavajući odlaže glasanje za 24 časa, i tokom tog perioda odlaganja, čini sve da omogući postizanje konsenzusa i podnosi izveštaj Konferenciji pre isteka tog vremenskog perioda. Ukoliko po isteku tih 24 časa konsenzus nije moguć, Konferencija donosi odluku dvotrećinskom većinom članova koji su prisutni i glasaju, osim ako nije drugačije predviđeno ovom Konvencijom. Kada se postavi neko suštinsko pitanje, ono se tretira kao suštinsko osim ako Konferencija ne odluči drugačije uz pomoć većine koja je potrebna za odlučivanje o suštinskim pitanjima.

Nadležnosti i funkcije

19. Konferencija je glavni organ Organizacije. Ona razmatra sva pitanja, predmete i probleme koji ulaze u okvir ove Konvencije, uključujući i one koji se odnose na nadležnosti i funkcije Izvršnog saveta i Tehničkog sekretarijata. Ona može davati preporuke i donositi odluke o svim pitanjima, predmetima ili problemima u vezi sa ovom Konvencijom koje postavi država članica ili na koje joj ukaže Izvršni savet.

20. Konferencija nadgleda primenu ove Konvencije i deluje u pravcu unapređivanja njenih ciljeva. Konferencija razmatra sprovođenje ove Konvencije. Takođe nadgleda aktivnosti Izvršnog saveta i Tehničkog sekretarijata i može davati smernice, u skladu sa ovom Konvencijom, i jednom i drugom organu, u vršenju njihovih funkcija.

21. Konferencija:

(a) na svojim redovnim zasedanjima razmatra i usvaja izveštaj, program i budžet Organizacije, koje podnosi Izvršni savet, kao i druge izveštaje;

(b) odlučuje o skali finansijskih kontribucija koje uplaćuju države članice u skladu sa tačkom 7;

(c) bira članove Izvršnog saveta;

(d) imenuje generalnog direktora Tehničkog sekretarijata (dalje u tekstu: generalni direktor);

- (e) odobrava poslovnik o radu Izvršnog saveta, koje isti podnosi;
 - (f) uspostavlja po potrebi pomoćne organe za izvršenje svojih funkcija u skladu sa ovom Konvencijom;
 - (g) podstiče međunarodnu saradnju u miroljubive svrhe u oblasti hemijskih aktivnosti;
 - (h) razmatra naučna i tehnološka dostignuća koja bi mogla da utiču na aktivnosti ove Konvencije, i u tom kontekstu, upućuje generalnog direktora da osnuje Naučni savetodavni odbor koji bi mu omogućio da prilikom vršenja svojih dužnosti, daje stručne savete u oblasti nauke i tehnologije relevantne za ovu Konvenciju, ovu Konferenciju, za Izvršni savet ili države članice. Naučni savetodavni odbor sačinjavaće nezavisni eksperti koji su imenovani u skladu sa mandatom koji je utvrdila Konferencija;
 - (i) razmatra i odobrava na svom prvom zasedanju sve nacрте sporazuma, odredbe i smernice koje je sačinila Pripremna komisija;
 - (j) osniva na svom prvom zasedanju dobrovoljni fond za pomoć u skladu sa članom X ;
 - (k) preduzima neophodne mere u cilju sprovođenja ove Konvencije i otklanjanja ili izmene bilo koje situacije koja predstavlja kršenje odredaba ove Konvencije, u skladu sa članom XII .
22. Najkasnije godinu dana nakon isteka pete i desete godine od stupanja ove Konvencije na snagu, ili u nekom drugom trenutku tokom tog vremenskog perioda, o čemu može biti doneta odluka, Konferencija saziva vanredno zasedanje radi razmatranja sprovođenja ove Konvencije. Prilikom tih razmatranja uzimaju se u obzir sva relevantna naučna i tehnološka dostignuća. Nakon toga, zasedanja Konferencije se sazivaju svake pete godine u istom cilju, osim ako se ne donese drugačija odluka.

C. Izvršni savet

Sastav, procedura i donošenje odluka

23. Izvršni savet se sastoji od 41 člana. Svaka država članica ima pravo, u skladu sa principom rotacije, da bude član Izvršnog saveta. Članice Izvršnog saveta bira Konferencija, za period od dve godine. Da bi se obezbedilo efikasno funkcionisanje ove Konvencije, uz vođenje posebnog računa o ravnomernoj geografskoj zastupljenosti, o značaju hemijske industrije, kao i političkim i društvenim interesima, Izvršni savet se formira na sledeći način:
- (a) Države članice afričkog regiona određuju devet država članica iz tog regiona. Kao osnov ovakvog rasporeda ima se u vidu da su tri od ovih devet država članica, po pravilu, države sa najznačajnijim nacionalnim hemijskim industrijama u regionu, prema međunarodnim prijavljenim i objavljenim podacima; pored toga, regionalna grupa se takođe slaže da prilikom određivanja ove tri članice uzme u obzir i druge regionalne faktore;
 - (b) Države članice azijskog regiona određuju devet država članica iz tog regiona. Kao osnov ovakvog rasporeda ima se u vidu da su četiri od ovih devet država članica, po pravilu, države sa najznačajnijim nacionalnim hemijskim industrijama u regionu, prema međunarodnim prijavljenim i objavljenim podacima; pored toga, regionalna grupa se takođe slaže da prilikom određivanja ove četiri članice uzme u obzir i druge regionalne faktore;

(c) Države članice istočnoevropskog regiona određuju pet država članica iz ovog regiona. Kao osnov ovakvog rasporeda ima se u vidu da je jedna od ovih pet država članica, po pravilu, država sa najznačajnijom nacionalnom hemijskom industrijom u regionu, prema međunarodnim prijavljenim i objavljenim podacima; pored toga, regionalna grupa se takođe slaže da prilikom određivanja ove članice uzme u obzir i druge regionalne faktore;

(d) Države članice latinskoameričkog i karipskog regiona određuju sedam država članica iz ovog regiona. Kao osnov ovakvog rasporeda ima se u vidu da su tri od ovih sedam država članica, po pravilu, države sa najznačajnijim nacionalnim hemijskim industrijama u regionu, prema međunarodnim prijavljenim i objavljenim podacima; pored toga, regionalna grupa se takođe slaže da prilikom određivanja ove tri članice uzme u obzir i druge regionalne faktore;

(e) Države članice zapadnoevropskog regiona i druge, određuju deset država članica iz ovog regiona. Kao osnov ovakvog rasporeda ima se u vidu da su pet od ovih deset država članica, po pravilu, države sa najznačajnijim nacionalnim hemijskim industrijama u regionu, prema međunarodnim prijavljenim i objavljenim podacima; pored toga, regionalna grupa se takođe slaže da prilikom određivanja ovih pet članica uzme u obzir i druge regionalne faktore;

(f) Naknadno se određuje još jedna država članica iz regiona Azije, Latinske Amerike i Kariba. Kao osnov ovakvog rasporeda ima se u vidu da će ova država članica biti rotacioni član iz ovog regiona.

24. Prilikom prvog izbora Izvršnog saveta, 20 članica se bira na period od godinu dana, vodeći računa o utvrđenim brojčanim proporcijama opisanim u tački 23.

25. Nakon potpune primene članova IV i V Konferencija može da, na zahtev većine članica Izvršnog saveta, razmatra sastav Izvršnog saveta, uzimajući u obzir tokove, u vezi sa principima naznačenim u tački 23, koji određuju njegov sastav.

26. Izvršni savet razrađuje svoja pravila i procedure i podnosi ih na odobrenje Konferenciji.

27. Izvršni savet bira predsedavajućeg iz redova svojih članova.

28. Izvršni savet se sastaje na redovnim zasedanjima. Između redovnih zasedanja, on se sastaje onoliko često koliko je to potrebno da bi se izvršile njegove nadležnosti i funkcije.

29. Svaka članica Izvršnog saveta ima po jedan glas. Osim ako to nije drugačije utvrđeno ovom Konvencijom, Izvršni savet donosi odluke o suštinskim pitanjima dvotrećinskom većinom svih članova. Izvršni savet donosi odluke o proceduralnim pitanjima prostom većinom svih članova. Ukoliko je potrebno da se utvrdi da li je neko pitanje suštinsko ili ne, to pitanje se tretira kao suštinsko, osim ako Izvršni savet većinom koja je potrebna za odlučivanje o suštinskim pitanjima ne odluči drugačije.

Nadležnosti i funkcije

30. Izvršni savet je izvršni organ Organizacije. On je odgovoran Konferenciji. Izvršni savet izvršava nadležnosti i funkcije koje su mu poverene ovom Konvencijom, kao i funkcije koje mu dodeli Konferencija. U tom smislu, on deluje u skladu sa preporukama, odlukama i smernicama Konferencije i osigurava njihovu odgovarajuću i stalnu primenu.

31. Izvršni savet radi na unapređivanju efikasne primene i na poštovanju ove Konvencije. On nadgleda aktivnosti Tehničkog sekretarijata, saraduje sa nacionalnim organom svake države članice i obezbeđuje što lakše konsultacije i saradnju između države članice, na njihov zahtev.

32. Izvršni savet:

- (a) razmatra i podnosi Konferenciji nacrt programa i predlog budžeta Organizacije;
- (b) razmatra i podnosi Konferenciji nacrt izveštaja Organizacije o primeni ove Konvencije, izveštaj o izvršavanju svojih aktivnosti kao i specijalni izveštaj, po potrebi ili kada to Konferencija zahteva;
- (c) organizuje zasedanje Konferencije, uključujući i izradu nacrtu dnevnog reda.

33. Izvršni savet može zahtevati sazivanje specijalnog zasedanja Konferencije.

34. Izvršni savet:

- (a) zaključuje sporazume i dogovore sa državama i međunarodnim organizacijama u ime Organizacije, uz prethodno odobrenje Organizacije;
- (b) zaključuje sporazume sa državama članicama u ime Organizacije u vezi sa članom X i nadgleda dobrovoljni fond iz člana X;
- (c) odobrava sporazume i dogovore u vezi sa primenom verifikacionih aktivnosti, o kojima Tehnički sekretarijat pregovara sa državama članicama.

35. Izvršni savet razmatra svako pitanje ili predmet iz svoje nadležnosti, koje se odnose na ovu Konvenciju i njenu primenu, uključujući i probleme u vezi sa poštovanjem kao i slučajeve nepoštovanja, i po potrebi obaveštava državu članicu, a Konferenciju upozna je s tim pitanjem ili predmetom.

36. Razmatrajući sumnje ili zabrinutost u vezi sa poštovanjem ili slučajevima nepoštovanja, uključujući između ostalog i zloupotrebu prava obezbeđenih ovom Konvencijom, Izvršni odbor se konsultuje sa državama članicama o kojima je reč i na odgovarajući način zahteva da država članica preduzme mere za rešavanje situacije u određenom vremenskom roku. Ukoliko Izvršni savet smatra da je neophodna dalja akcija, on preduzima, između ostalog jednu ili više sledećih mera:

- (a) obaveštava državu članicu o ovom pitanju;
- (b) skreće pažnju Konferencije na ovo pitanje;
- (c) daje preporuke Konferenciji u vezi sa merama za rešavanje situacije i sa obezbeđivanjem poštovanja Konvencije.

U posebno ozbiljnim i hitnim slučajevima Izvršni savet upućuje direktno Generalnoj skupštini Ujedinjenih nacija i Savetu bezbednosti to pitanje ili predmet na razmatranje, uključujući i relevantne informacije i zaključke. Istovremeno o ovom koraku obaveštava državu članicu.

D. Tehnički sekretarijat

37. Tehnički sekretarijat pomaže Konferenciji i Izvršnom savetu u vršenju njihovih funkcija. Tehnički sekretarijat sprovodi verifikacione mere predviđene ovom Konvencijom. On obavlja i druge funkcije koje su mu poverene na osnovu ove Konvencije, kao i one funkcije koje mu odrede Konferencija i Izvršni savet.

38. Tehnički sekretarijat:

(a) priprema i podnosi Izvršnom savetu nacrt programa i predlog budžeta Organizacije;

(b) priprema i podnosi Izvršnom savetu nacrt izveštaja Organizacije o primeni ove Konvencije i druge slične izveštaje koje Konferencija ili Izvršni savet mogu da zatraže;

(c) obezbeđuje administrativnu i tehničku podršku Konferenciji, Izvršnom savetu i pomoćnim organima;

(d) šalje i prima informacije od država članica u ime Organizacije, o pitanjima vezanim za primenu ove Konvencije;

(e) obezbeđuje tehničku pomoć i stručnu procenu državama članicama u sprovođenju odredaba ove Konvencije, uključujući procenu hemijskih supstanci iz Liste ili izvan nje.

39. Tehnički sekretarijat:

(a) pregovara o sporazumima i dogovorima u vezi sa sprovođenjem verifikacionih aktivnosti sa državama članicama uz odobrenje Izvršnog saveta;

(b) koordinira, najkasnije 180 dana nakon stupanja ove Konvencije na snagu, uspostavljanje i održavanje stalnih zaliha hitne i humanitarne pomoći država članica, u skladu sa članom X, tačka 7, stavovi (b) i (c). Tehnički sekretarijat može vršiti pregled proizvoda koji se moraju pregledati radi utvrđivanja ispravnosti. Konferencija razmatra i odobrava spisak proizvoda koji se čuvaju u rezervama prema gore navedenoj tački 21. stav (i);

(c) upravlja dobrovoljnim fondom iz člana X, prikuplja deklaracije koje su države članice podnele i registruje, na zahtev, bilateralne sporazume koji su zaključeni između država članica ili između države članice i Organizacije u svrhe utvrđene članom X.

40. Tehnički sekretarijat obaveštava Izvršni savet o svim problemima nastalim u vezi sa vršenjem njegovih funkcija, uključujući i sve sumnje, nejasnoće ili neizvesnosti u vezi sa poštovanjem ove Konvencije, kao i svim problemima koje uoči prilikom obavljanja verifikacionih aktivnosti, i obaveštava Izvršni savet da nije bio u stanju da ih reši ili razjasni putem konsultacija sa državom članicom na koju se to odnosi.

41. Tehnički sekretarijat čine generalni direktor, koji je njegov šef i glavni administrativni funkcioner, inspektori i naučno, tehničko i drugo neophodno osoblje.

42. Inspektorat je u sastavu Tehničkog sekretarijata i radi pod nadzorom generalnog direktora.

43. Konferencija imenuje generalnog direktora na preporuku Izvršnog saveta na period od četiri godine, koji može biti obnovljen za najviše još jedan period u istom trajanju.

44. Generalni direktor odgovara Konferenciji i Izvršnom savetu za imenovanje osoblja i za organizaciju i funkcionisanje Tehničkog sekretarijata. Od ogromnog je značaja da se prilikom zapošljavanja osoblja i određivanja uslova usluge obezbeđuju najviši standardi efikasnosti znanja i integriteta. Dužnost generalnog direktora, inspektora ili drugih članova profesionalnog i administrativnog osoblja mogu obavljati isključivo građani država članica. Prilikom angažovanja osoblja vodiće se posebno računa o što široj geografskoj zastupljenosti. Prilikom angažovanja takvog osoblja, rukovodiće se principom da se osoblje svede na minimum koji je neophodan za normalno izvršavanje zadataka Tehničkog sekretarijata.

45. Generalni direktor odgovara za Organizaciju i funkcionisanje Naučnog savetodavnog odbora iz tačke 21, stav (h). Generalni direktor, uz dogovor sa državama članicama, imenuje članove Naučnog savetodavnog odbora, koji tu dužnost obavljaju u ličnom svojstvu. Članovi Odbora se imenuju na osnovu njihove stručnosti u okviru određene naučne oblasti koja je relevantna za primenu ove Konvencije. Generalni direktor može takođe da, na odgovarajući način, u konsultacijama sa članovima Odbora, osniva privremene radne grupe naučnih eksperata koji bi davali preporuke o određenim pitanjima. U vezi sa gore navedenim, države članice mogu podneti generalnom direktoru liste eksperata.

46. Prilikom obavljanja svojih dužnosti, generalni direktor, inspektori i drugi članovi osoblja ne traže niti dobiju instrukcije ni od jedne vlade, niti od bilo kog drugog izvora izvan Organizacije. Oni se uzdržavaju od bilo koje akcije koja bi mogla da utiče na njihov položaj međunarodnih službenika koji su isključivo odgovorni Konferenciji i Izvršnom savetu.

47. Svaka država članica poštuje isključiv međunarodni karakter odgovornosti generalnog direktora, inspektora i drugih članova osoblja, i ne pokušava da na njih utiče u vršenju njihovih dužnosti.

E. Privilegije i imuniteti

48. Na teritoriji i bilo kom drugom mestu pod jurisdikcijom ili kontrolom države članice, Organizacija uživa onaj pravni status i one privilegije i imunitete koji su neophodni za obavljanje njenih funkcija.

49. Delegati država članica, zajedno sa njihovim zamenicima i savetnicima, predstavnici koji se imenuju u Izvršni savet zajedno sa njihovim zamenicima i savetnicima, generalni direktor i osoblje Organizacije uživaju one privilegije i imunitete koji su neophodni da bi nezavisno mogli da obavljaju svoje funkcije vezane za Organizaciju.

50. Pravni status, privilegije i imuniteti koji se pominju u ovom članu definišu se sporazumima između Organizacije i država članica kao i sporazumom između Organizacije i one države na čijoj teritoriji se nalazi sedište Organizacije. Ove sporazume razmatra i odobrava Konferencija u skladu sa tačkom 21. stav (i).

51. Bez obzira na tačke 48 i 49, privilegije i imuniteti koje uživaju generalni direktor i osoblje Tehničkog sekretarijata tokom obavljanja aktivnosti vezanih za verifikaciju, su oni koji su navedeni u Delu II, Odeljak B Aneksa o verifikaciji.

Član IX

KONSULTACIJE, SARADNJA I UTVRĐIVANJE ČINJENICA

1. Države članice se konsultuju i saraduju, direktno među sobom, ili preko Organizacije ili putem drugih odgovarajućih međunarodnih procedura, uključujući i one u okviru Ujedinjenih nacija i u skladu sa Poveljom, o svakom pitanju koje se može pojaviti u vezi sa predmetom i ciljevima, ili sprovođenjem odredaba ove Konvencije.

2. Ne ugrožavajući pravo svake države članice da traži nenajavljenu inspekciju, države članice treba da kad god je to moguće, ulože prvo sve svoje napore da razjasne i reše, putem razmene obaveštenja i međusobnih konsultacija, svako pitanje koje može izazvati sumnju u pogledu poštovanja Konvencije, ili koje izaziva zabrinutost u vezi sa nekim odnosnim pitanjem koje se smatra nejasnim. Ona država članica koja od druge države članice primi zahtev za razjašnjenje nekog pitanja za koje država članica koja upućuje zahtev veruje da izaziva određenu sumnju ili zabrinutost, dostavlja što pre je moguće onoj državi članici koja upućuje zahtev a najkasnije deset dana od prijema tog zahteva, obaveštenje koje je potrebno da se odgovori na sumnju ili zabrinutost uz objašnjenje o tome na koji način pružena informacija rešava to pitanje. Ništa u ovoj Konvenciji ne ugrožava pravo bilo koje dve ili više država članica da se uz međusobni pristanak dogovore o inspekciji ili bilo kojoj drugoj proceduri, u cilju razjašnjavanja i rešavanja bilo kog pitanja koje izaziva sumnju u vezi sa primenom ili izaziva zabrinutost u vezi sa nekim odnosnim pitanjem, a koje se smatra nejasnim. Takvi aranžmani ne utiču na prava i obaveze bilo koje države članice u pogledu drugih odredaba na osnovu ove Konvencije.

Procedura kojom se traži razjašnjenje

3. Država članica ima pravo da traži od Izvršnog saveta pomoć u razjašnjavanju svake situacije koja se smatra nejasnom ili koja izaziva zabrinutost u vezi sa eventualnim nepoštovanjem Konvencije od strane druge države članice. Izvršni savet će u vezi sa takvim pitanjem pružiti odgovarajuća obaveštenja kojima raspolaže.

4. Država članica ima pravo da od Izvršnog saveta traži da od druge države članice pribavi razjašnjenje u vezi sa bilo kojom situacijom koja se može smatrati nejasnom ili koja izaziva zabrinutost u vezi sa eventualnim nepoštovanjem ove Konvencije. U tom slučaju, treba se pridržavati sledećeg:

(a) Izvršni savet prosleđuje zahtev za razjašnjenje odnosnoj državi članici preko generalnog direktora, najkasnije 24 časa po prijemu istog;

(b) Država članica kojoj je upućen zahtev dostavlja razjašnjenje Izvršnom savetu što pre je to moguće, a u svakom slučaju najkasnije 10 dana po prijemu tog zahteva;

(c) Izvršni savet prima k znanju razjašnjenje i prosleđuje ga državi članici koja je uputila zahtev najkasnije 24 časa po prijemu istog;

(d) Ukoliko država članica koja je uputila zahtev smatra da je razjašnjenje neadekvatno, ona ima pravo da od Izvršnog saveta traži da od države članice kojoj je upućen zahtev zatraži dodatno razjašnjenje;

(e) U cilju pribavljanja daljeg razjašnjenja u skladu sa tačkom (d), Izvršni savet može zahtevati od generalnog direktora da ustanovi ekspertsku grupu iz sastava Tehničkog sekretarijata, ili u slučaju da odgovarajuće osoblje nije na raspolaganju u Tehničkom sekretarijatu, sa nekog drugog mesta, koja bi razmotrila sve raspoložive informacije i podatke u vezi sa situacijom koja izaziva zabrinutost. Ekspertska grupa o svojim nalazima podnosi faktografski izveštaj Izvršnom savetu;

(f) Ukoliko država članica koja je uputila zahtev smatra da je razjašnjenje u skladu sa stavovima (d) i (e) nezadovoljavajuće, ona ima pravo da zahteva specijalno zasedanje Izvršnog saveta u kome će odnosne države članice koje nisu članovi Izvršnog saveta imati pravo da učestvuju. Na takvom specijalnom zasedanju, Izvršni savet razmatra to pitanje i on može preporučiti sve one mere koje smatra potrebnim u cilju razrešavanja situacije.

5. Država članica takođe ima pravo da traži od Izvršnog saveta razjašnjenje svake situacije koja se smatra nejasnom ili izaziva zabrinutost u vezi sa eventualnim nepoštovanjem Konvencije. Izvršni savet odgovara pružanjem odgovarajuće pomoći.

6. Izvršni savet obaveštava države članice o svakom zahtevu za razjašnjenje predviđeno ovim članom.

7. Ukoliko se sumnja ili zabrinutost neke države članice u pogledu eventualnog nepoštovanja ne razreši u roku od 60 dana od podnošenja zahteva za razjašnjenje Izvršnom savetu, ili ukoliko ta država članica smatra da njene sumnje zaslužuju da budu hitno razmatrane, bez obzira na pravo da traži nenajavljen inspekciju, ona može da zahteva specijalno zasedanje Konferencije u skladu sa članom VIII, tačka 12, stav (c). Na takvom specijalnom zasedanju, Konferencija razmatra odnosno pitanje i može preporučiti sve mere koje smatra potrebnim u cilju razrešavanja situacije.

Procedure za nenajavljen inspekciju

8. Svaka država članica ima pravo da traži nenajavljen inspekciju na licu mesta na svakom objektu ili bilo kom drugom mestu pod jurisdikcijom ili kontrolom bilo koje druge države članice isključivo radi razjašnjavanja i rešavanja bilo kog pitanja u vezi sa eventualnim nepoštovanjem odredaba Konvencije, kao i da tu inspekciju bez odlaganja obavi bilo gde inspekcijски tim koga odredi generalni direktor, a u skladu sa Aneksom o verifikaciji.

9. Svaka država članica ima obavezu da zahtev za inspekciju ne izlazi iz okvira ove Konvencije i da u zahtevu za inspekciju navede sve odgovarajuće informacije koje su izazvale zabrinutost u vezi sa eventualnim nepoštovanjem ove Konvencije kako je navedeno u Aneksu o verifikaciji. Sve države članice se uzdržavaju od neosnovanih zahteva za inspekcijama, vodeći računa da se izbegnu zloupotrebe. Nenajavljene inspekcije se obavljaju samo u cilju utvrđivanja činjenica u vezi sa eventualnim nepoštovanjem.

10. U cilju verifikacije poštovanja odredaba ove Konvencije, sve države članice dozvoljavaju Tehničkom sekretarijatu da vrši nenajavljene inspekcije na licu mesta u skladu sa tačkom 8.

11. U vezi sa zahtevom za nenajavljen inspekciju bilo kog objekta ili lokacije, a u skladu sa procedurama predviđenim u Aneksu o verifikaciji, država članica u kojoj se vrši inspekcija ima:

(a) pravo i obavezu da učini sve razumne napore da pokaže da poštuje ovu Konvenciju i da u tom smislu omogući inspekcijskom timu da obavi svoj zadatak;

(b) obavezu da omogući pristup u okviru zahtevanog mesta samo radi utvrđivanja činjenica relevantnih za zabrinutost u pogledu eventualnog nepoštovanja Konvencije;

(c) pravo da preduzme mere zaštite osetljivih postrojenja i da spreči odavanje poverljivih informacija i podataka koji nisu u vezi sa ovom Konvencijom.

12. U vezi sa posmatračima, treba se pridržavati sledećeg:

(a) Država članica koja podnosi zahtev za inspekciju može, u dogovoru sa državom članicom u kojoj se vrši inspekcija, poslati predstavnika koji može biti državljanin bilo države članice koja je uputila zahtev ili neke treće države članice, da nadgleda vršenje nenajavljene inspekcije.

(b) Država članica u kojoj se vrši inspekcija u tom slučaju omogućava posmatraču pristup u skladu sa Aneksom o verifikaciji.

(c) Država članica u kojoj se vrši inspekcija po pravilu prihvata predloženog posmatrača, ali ukoliko država članica u kojoj se vrši inspekcija to odbije, ta činjenica se evidentira u završnom izveštaju.

13. Država članica koja podnosi zahtev za inspekciju upućuje Izvršnom savetu zahtev za nenajavljenom inspekcijom na licu mesta, a istovremeno i generalnom direktoru radi hitnog stavljanja u postupak.

14. Generalni direktor će odmah utvrditi da li zahtev za inspekcijom ispunjava uslove predviđene Delom X, tačka 4 Aneksa o verifikaciji, i po potrebi, pomaže državi članici koja podnosi zahtev da shodno tome uputi zahtev za inspekciju. Kada zahtev za inspekciju ispunjava uslove, otpočinju pripreme za nenajavljenom inspekcijom.

15. Generalni direktor zahtev za inspekcijom prosleđuje državi članici u kojoj se vrši inspekcija najkasnije 12 časova pre planiranog dolaska inspekcijskog tima na mesto ulaska.

16. Po prijemu zahteva za inspekcijom, Izvršni savet se upoznaje sa aktivnostima generalnog direktora u vezi sa zahtevom, i tokom inspekcijske procedure razmatra taj slučaj. Međutim, njegovo razmatranje neće dovesti do odlaganja inspekcijskog procesa.

17. Izvršni savet može, najkasnije 12 časova po prijemu zahteva za inspekcijom, odlučiti dvotrećinskom većinom svih svojih članova o tome da se ne odustane od nenajavljene inspekcije na licu mesta, ukoliko smatra da je zahtev za inspekcijom neosnovan, zlonameran ili očigledno izvan okvira Konvencije kako je opisano u tački 8. Ni država članica koja je uputila zahtev niti ona u kojoj se vrši inspekcija ne učestvuje u donošenju takve odluke. Ukoliko Izvršni savet donese odluku protiv obavljanja nenajavljene inspekcije, pripreme se obustavljaju, ne preduzimaju se nikakve dalje akcije u pogledu zahteva za inspekcijom i o tome se obaveštavaju države članice.

18. Generalni direktor određuje mandat za obavljanje nenajavljene inspekcije. Mandat za inspekciju će predstavljati zahtev za inspekciju koji se navodi u tačkama 8 i 9, formulisano u operativnom smislu, i biće u skladu sa zahtevom za inspekciju.

19. Nenajavljena inspekcija se obavlja u skladu sa Delom X, ili u slučaju navodne upotrebe, u skladu sa Delom XI Aneksa o verifikaciji. Inspeksijski tim se prilikom obavljanja inspekcije rukovodi principom nenametljivosti, vodeći računa da svoju misiju obavi što efikasnije i brže.

20. Država članica u kojoj se vrši inspekcija pruža pomoć inspeksijskom timu za vreme trajanja nenajavljene inspekcije i olakšava njegov zadatak. Ukoliko država članica u kojoj se vrši inspekcija predloži, u skladu sa Delom X, Odeljak C Aneksa o verifikaciji, aranžmane kojima bi pokazala da poštuje ovu Konvenciju, umesto potpunog i sveobuhvatnog pristupa, ona ulaže sve razumne napore, uz konsultacije sa inspeksijskim timom, da postigne sporazum o modalitetima za utvrđivanje činjenica a u cilju da pokaže da poštuje Konvenciju.

21. Završni izveštaj sadržava činjenične nalaze kao i ocenu inspeksijskog tima o stepenu i prirodi pristupa i saradnji koja mu je pružena da bi na zadovoljavajući način obavio nenajavljenu inspekciju. Generalni direktor završni izveštaj inspeksijskog tima odmah prosleđuje državi članici koja je podnela zahtev za inspekciju, državi članici u kojoj se vrši inspekcija, Izvršnom savetu i svim drugim državama članicama. Generalni direktor zatim odmah prosleđuje Izvršnom savetu ocene države članice koja je uputila zahtev i države članice u kojoj se vrši inspekcija, kao i stavove drugih država članica koje u tu svrhu budu eventualno upućene generalnom direktoru, a zatim i svim ostalim državama članicama.

22. U skladu sa svojim ovlašćenjima i funkcijama, Izvršni savet razmatra završni izveštaj inspeksijskog tima odmah nakon njegovog podnošenja, i razmatra, s tim u vezi, sledeća pitanja:

- (a) da li je došlo do eventualnog nepoštovanja Konvencije;
- (b) da li je zahtev bio u okviru nadležnosti ove Konvencije, i
- (c) da li je došlo do zloupotrebe prava da se traži nenajavljena inspekcija.

23. Ako Izvršni savet dođe do zaključka, u skladu sa svojim ovlašćenjima i funkcijama, da je potrebna dalja akcija u pogledu tačke 22, on preduzima potrebne mere kako bi popravio situaciju i obezbedio poštovanje Konvencije, uključujući i posebne preporuke Konferenciji. U slučaju zloupotrebe, Izvršni savet će ispitati da li država članica koja je podnela zahtev treba da snosi bili kakve finansijske posledice u vezi sa nenajavljenom inspekcijom.

24. Država članica koja je podnela zahtev za inspekciju i država članica u kojoj se vrši inspekcija imaju pravo da učestvuju u procesu razmatranja. Izvršni savet na narednom zasedanju Konferencije obaveštava države članice o ishodu ovog procesa.

25. Ukoliko je Izvršni savet dao konkretne preporuke Konferenciji, ona razmatra akciju u skladu sa članom XII .

Član X

POMOĆ I ZAŠTITA OD HEMIJSKOG ORUŽJA

1. Za potrebe ovog člana "pomoć" podrazumeva koordinaciju i isporuku državama članicama zaštite od hemijskog oružja, uključujući, između ostalog i sledeće: opremu za detekciju i sisteme za uzbunjivanje; zaštitnu opremu; opremu za dekontaminaciju i sredstva za dekontaminaciju; medicinske protivotrove i lekove; savete o bilo kojoj od ovih zaštitnih mera.

2. Ništa u ovoj Konvenciji se neće tumačiti kao da se ugrožava pravo bilo koje države članice da istražuje, razvija, proizvodi, stiče, stavlja u promet ili koristi sredstva zaštite od hemijskog oružja, u svrhe koje nisu zabranjene ovom Konvencijom.

3. Svaka država članica se obavezuje da će olakšavati što je moguće više razmenu opreme, materijala i naučno-tehničkih informacija u vezi sa sredstvima zaštite od hemijskog oružja, a ima pravo da i u toj razmeni učestvuje.

4. U cilju povećanja transparentnosti nacionalnih programa koji se odnose na zaštitu, svaka država članica godišnje dostavlja Tehničkom sekretarijatu informacije o svom programu, u skladu sa procedurama koje razmatra i odobrava Konferencija u skladu sa članom VIII , tačka 21, stav (i).

5. Tehnički sekretarijat uspostavlja, najkasnije nakon 180 dana nakon stupanja ove Konvencije na snagu, i održava banku podataka koja će sadržavati potpuno dostupne informacije u vezi sa raznim sredstvima zaštite od hemijskog oružja kao i one informacije koje države članice eventualno dostave.

U okviru svojih raspoloživih sredstava, Tehnički sekretarijat na zahtev države članice daje i stručne savete i pomaže državama članicama kako da sprovedu svoje programe za razvoj i unapređuju mogućnosti za zaštitu od hemijskog oružja.

6. Ništa u ovoj Konvenciji se neće tumačiti na način da se ugrožava pravo država članica da traže i pružaju pomoć na bilateralnoj osnovi i da pojedinačno zaključuju sporazume sa drugim državama članicama u vezi sa hitnim pružanjem pomoći.

7. Svaka država članica preuzima obavezu da pruža pomoć preko Organizacije i da u tom cilju preduzima jednu ili više sledećih mera:

(a) da daje doprinos dobrovoljnom fondu za pomoć koji će Konferencija da osnuje na prvom zasedanju;

(b) da po mogućnosti najkasnije 180 dana od stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu zaključi sporazume sa Organizacijom u pogledu pružanja pomoći, na zahtev;

(c) da objavi, najkasnije 180 dana nakon stupanja ove Konvencije na snagu, koju vrstu pomoći ona može da pruži na zahtev Organizacije. Ukoliko, međutim, država članica kasnije nije u mogućnosti da pruži pomoć koja se predviđa u njenoj deklaraciji, ona je još uvek u obavezi da pruži pomoć u skladu sa ovom tačkom.

8. Sve države članice imaju pravo da traže i, u skladu sa procedurama navedenim u tačkama 9, 10 i 11, primaju pomoć i zaštitu od upotrebe ili pretnje upotrebom hemijskog oružja ukoliko smatraju:

(a) da je protiv njih upotrebljeno hemijsko oružje;

(b) da su protiv njih upotrebljeni agensi za suzbijanje nereda, kao metode rata; ili

(c) da im neka država preti akcijama ili aktivnostima, a koje su zabranjene državama članicama na osnovu člana I .

9. Zahtev, potkrepljen odgovarajućim informacijama, podnosi se generalnom direktoru, koji ga odmah prosleđuje Izvršnom savetu i svim državama članicama. Generalni direktor zahtev odmah prosleđuje državama članicama koje su se dobrovoljno prijavile u skladu sa tačkom 7, stav (b) i (c), da pruže hitnu pomoć u slučaju upotrebe hemijskog oružja ili agensa za suzbijanje nereda kao metode rata, ili humanitarnu pomoć u slučaju ozbiljne pretnje upotrebom hemijskog oružja ili ozbiljne pretnje korišćenjem agensa za suzbijanje nereda kao metode rata, odnosnoj državi članici, najkasnije 12 časova po prijemu zahteva. Generalni direktor inicira najkasnije 24 časa po prijemu zahteva, istragu kako bi obezbedio osnovu za dalju akciju. On završava istragu u roku od 72 časa i podnosi izveštaj Izvršnom savetu. Ukoliko bude potrebno dodatno vreme za okončanje istrage, u istom vremenskom roku se podnosi privremeni izveštaj. Dodatno vreme za istragu neće biti duže od 72 časa. Međutim, ono može biti produžavano za vremenske periode iste dužine. Na kraju svakog dodatnog perioda podnosi se izveštaj Izvršnom savetu. Istraga će, po potrebi i u skladu sa zahtevom i informacijama navedenim u zahtevu, ustanoviti relevantne činjenice u vezi sa zahtevom, kao i vrstu i obim dodatne pomoći i potrebne zaštite.

10. Izvršni savet se sastaje najkasnije 24 časa po prijemu izveštaja o istrazi radi razmatranja situacije i donosi odluku prostom većinom tokom narednih 24 časa o tome da li Tehnički sekretarijat treba da pruži dodatnu pomoć. Tehnički sekretarijat će odmah svim državama članicama i odgovarajućim međunarodnim organizacijama proslediti izveštaj o istrazi kao i odluku koju je doneo Izvršni savet. Ako Izvršni savet odluči da se pruži pomoć, generalni direktor odmah tako postupa. U tom cilju, generalni direktor može da saraduje sa državom članicom koja to traži, drugim državama članicama i odgovarajućim međunarodnim organizacijama. Države članice će uložiti maksimalne napore da pruže pomoć.

11. Ukoliko informacije koje su dostupne na osnovu tekuće istrage ili iz drugih pouzdanih izvora pružaju dovoljne dokaze o postojanju žrtava zbog korišćenja hemijskog oružja i da je potrebna hitna akcija, generalni direktor će obavestavati sve države članice i preduzimati vanredne mere pomoći, koristeći sredstva koja mu je Konferencija stavila na raspolaganje za takve namene. Generalni direktor obavestava Izvršni savet o akcijama koje preduzima u skladu sa ovom tačkom.

Član XI

EKONOMSKI I TEHNOLOŠKI RAZVOJ

1. Odredbe ove Konvencije se sprovode na takav način da ne ometaju ekonomski ili tehnološki razvoj država članica, kao ni međunarodnu saradnju u oblasti hemijskih aktivnosti u svrhe koje nisu zabranjene ovom Konvencijom, uključujući i međunarodnu razmenu naučnih i tehničkih podataka i opreme za proizvodnju, obradu i korišćenje hemijskih supstanci za svrhe koje nisu zabranjene ovom Konvencijom.

2. U skladu sa odredbama ove Konvencije i bez štete po principe i važeća pravila međunarodnog prava, države članice:

(a) imaju pravo da, pojedinačno ili kolektivno, vrše istraživanja za razvijanje, proizvodnju, sticanje, čuvanje, stavljanje u promet i korišćenje hemijskih supstanci;

(b) preuzimaju obavezu da će olakšati što je moguće više razmenu hemijskih supstanci, opreme i naučnotehničkih informacija u vezi sa razvojem i primenom hemije u svrhe koje nisu zabranjene ovom Konvencijom i imaju pravo da u toj razmeni učestvuju;

(c) ne postavljaju nikakva međusobna ograničenja, uključujući i ona predviđena nekim međunarodnim sporazumima, koja nisu u skladu sa obavezama preuzetim ovom Konvencijom, koja bi ograničila ili sprečila trgovinu i razvoj i unapređenje naučnotehničkog znanja u oblasti hemije za industrijske, poljoprivredne, istraživačke, medicinske, farmaceutske ili druge miroljubive svrhe;

(d) koriste ovu Konvenciju kao osnovu za primenu samo onih mera koje su predviđene ili dozvoljene ovom Konvencijom i neće koristiti nijedan drugi međunarodni sporazum za ostvarivanje ciljeva koji nisu u skladu sa ovom Konvencijom;

(e) preuzimaju obavezu da preispitaju svoje postojeće domaće zakonodavstvo u oblasti trgovine hemijskim supstancama kako bi te propise uskladili sa predmetom i ciljevima ove Konvencije.

Član XII

MERE ZA POPRAVLJANJE SITUACIJE I OBEZBEĐIVANJE POŠTOVANJA UKLJUČUJUĆI SANKCIJE

1. Konferencija preduzima neophodne mere, koje su navedene u tačkama 2, 3 i 4 u cilju poštovanja Konvencije i popravljanja i poboljšanja situacije koja nije u skladu sa odredbama ove Konvencije. Prilikom razmatranja akcije u vezi sa ovom tačkom, Konferencija uzima u obzir sve informacije i preporuke o pitanjima koje podnosi Izvršni savet.

2. U slučajevima kada Izvršni savet traži od države članice da preduzme mere da bi popravila situaciju koja izaziva probleme u vezi sa poštovanjem, i tamo gde država članica ne ispuni taj zahtev u utvrđenom roku, Konferencija može, između ostalog, na preporuku Izvršnog saveta, ograničiti ili suspendovati prava i privilegije države članice na osnovu ove Konvencije, dok ona, ne preduzme konkretnu akciju u cilju izvršavanja svoje obaveze iz ove Konvencije.

3. U slučajevima kada usled aktivnosti zabranjenih ovom Konvencijom, posebno na osnovu člana I, može nastati ozbiljna šteta po predmet i ciljeve ove Konvencije, Konferencija može preporučiti kolektivne mere državam članicama u skladu sa međunarodnim pravom.

4. U posebno ozbiljnim slučajevima Konferencija skreće pažnju Generalnoj skupštini Ujedinjenih nacija i Savetu bezbednosti UN na to pitanje, uključujući i odgovarajuće informacije i zaključke.

Član XIII

ODNOS PREMA DRUGIM MEĐUNARODNIM SPORAZUMIMA

Ništa u ovoj Konvenciji se neće tumačiti na takav način da se ograničava ili odstupa od obaveza koje je bilo koja država preuzela Protokolom o zabrani korišćenja u ratu gasova zagušljivaca, otrovnih ili drugih gasova kao i bakterioloških metoda rata, potpisanog 17. juna 1925. godine u Ženevi, kao i na osnovu Konvencije o zabrani razvoja, proizvodnje i skladištenja bakteriološkog (biološkog) i toksičnog oružja i o njegovom uništavanju, koja je potpisana 10. aprila 1972. godine u Londonu, Moskvi i Vašingtonu.

Član XIV

REŠAVANJE SPOROVA

1. Sporovi koji mogu nastati u vezi sa primenom ili tumačenjem ove Konvencije se rešavaju u skladu sa odgovarajućim odredbama ove Konvencije i u skladu sa odredbama Povelja Ujedinjenih nacija.
2. Ukoliko dođe do spora dve ili više država članica ili između jedne ili više država članica i Organizacije u vezi sa tumačenjem ili primenom ove Konvencije, odnosne strane će se međusobno konsultovati kako bi što pre rešile spor putem pregovora ili drugim mirnim sredstvima po izboru strana uključujući i obraćanje nadležnim organima predviđenim ovom Konvencijom i, uz obostranu saglasnost, upućivanje slučaja Međunarodnom sudu pravde u skladu sa Statutom Suda. Izvršni savet obaveštava odnosne države članice o akcijama koje se preduzimaju.
3. Izvršni savet može doprineti rešavanju spora svim sredstvima koja smatra odgovarajućim, uključujući i nuđenje sopstvenih dobrih usluga, apelovanjem na države članice koje su u sporu da započnu proces rešavanja spora po sopstvenom izboru i preporučujući vremenski rok za bilo koju dogovorenu proceduru.
4. Konferencija razmatra pitanja u vezi sa sporovima koje pokrenu države članice ili na koje joj Izvršni savet skrene pažnju. Konferencija, ukoliko to smatra za shodno, formira ili poverava organima zadatke u vezi sa rešavanjem takvih sporova u skladu sa članom VIII , tačka 21, stav (f).
5. Konferencija i Izvršni savet imaju odvojena ovlašćenja da, u skladu sa ovlašćenjem od strane Generalne skupštine Ujedinjenih nacija, traže od Međunarodnog suda pravde da obezbedi savetodavno mišljenje o bilo kom pravnom pitanju koje nastane u okviru aktivnosti iz nadležnosti Organizacije. U tu svrhu zaključuje se sporazum između Organizacije i Ujedinjenih nacija u skladu sa članom VIII , tačka 34, stav (a).
6. Ovaj član ne utiče na član IX niti na odredbe o merama za popravljjanje situacija ili za obezbeđivanje poštovanja, uključujući sankcije.

Član XV

IZMENE I DOPUNE

1. Svaka država članica može da predloži izmene i dopune ove Konvencije. Svaka država članica takođe može da predloži promene, kako je navedeno u tački 4, u Aneksima ove Konvencije. Predlozi za izmene i dopune podležu procedurama iznetim u tačkama 2 i 3. Predlozi za promene, kako je navedeno u tački 4, podležu procedurama iz tačke 5.

2. Tekst predložene izmene ili dopune podnosi sa generalnom direktoru da bi ga cirkulisao svim državama članicama i depozitaru. Predložene izmene i dopune isključivo razmatra Konferencija za izmene i dopune. Takva Konferencija za izmene i dopune saziva se u slučaju da trećina ili više država članica obavesti generalnog direktora najkasnije 30 dana pošto on cirkuliše tekst predloga, da podržavaju dalje razmatranje tog predloga. Konferencija za izmene i dopune se održava odmah nakon redovnog zasedanja Konferencije, osim ukoliko države članice koje podnose zahtev ne zahtevaju raniji sastanak. Konferencija za izmene i dopune neće se ni u kom slučaju održavati u periodu kraćem od 60 dana od dana pošto se predložene izmene ili dopune cirkulišu.

3. Izmene i dopune stupaju na snagu za sve države članice 30 dana pošto države članice iz dole navedenog stava (b) deponuju instrumente o ratifikaciji ili prihvatanju:

(a) kada ih Konferencija za izmene i dopune usvoji nakon što većina svih država članica glasa u prilog izmene, pod uslovom da nijedna država članica ne glasa protiv; i

(b) kada ih ratifikuju ili prihvate sve one države članice koje su glasale u prilog izmene na Konferenciji za izmene i dopune.

4. Da bi se obezbedila valjanost i efikasnost ove Konvencije, odredbe u Aneksima podležu promenama u skladu sa tačkom 5, ukoliko se predložene promene odnose samo na pitanja administrativne ili tehničke prirode. Sve izmene Aneksa o hemijskim supstancama vršiće se u skladu sa tačkom 5. Odeljak A i C Aneksa o poverljivosti . Deo X Aneksa o verifikaciji i sve one definicije u Delu I Aneksa o verifikaciji koji se odnose isključivo na nenajavljene inspekcije, ne podležu promenama u skladu sa tačkom 5.

5. Predložene promene koje se navode u tački 4 izvršiće se u skladu sa sledećim postupcima:

(a) Tekst predloženih promena se zajedno sa potrebnim informacijama prosleđuje generalnom direktoru. Dodatne informacije za ocenu predloga može dostaviti bilo koja država članica i generalni direktor. Generalni direktor s takvim predlozima i informacijama odmah upoznaje sve države članice, Izvršni savet i depozitara;

(b) Najkasnije 60 dana po njegovom prijemu, generalni direktor ocenjuje predlog da bi utvrdio sve eventualne posledice po odredbe ove Konvencije i njenu primenu, i sve te informacije dostavlja svim državama članicama i Izvršnom savetu;

(c) Izvršni savet razmatra predlog u svetlu svih informacija koje su mu na raspolaganju, uključujući i to da li predlog ispunjava zahteve iz tačke 4. Najkasnije 90 dana nakon njegovog prijema, Izvršni savet dostavlja svim državama članicama na razmatranje svoju preporuku sa odgovarajućim objašnjenjima. Države članice u roku od 10 dana potvrđuju prijem;

(d) Ukoliko Izvršni savet svim državama članicama da preporuku da se predlog prihvati, smatraće se da je on odobren ukoliko nijedna država članica ne uloži prigovor u roku od 90 dana po prijemu preporuke. Ukoliko Izvršni savet da preporuku da se predlog odbije, on će se smatrati da je odbijen ukoliko nijedna država članica u roku od 90 dana po prijemu preporuke ne uloži prigovor na odbijanje;

(e) Ukoliko preporuka Izvršnog saveta ne bude u skladu sa prihvatanjem kako je predviđeno u stavu (d), odluku o predlogu, kao suštinskom pitanju, uključujući i to da li ispunjava zahteve iz tačke 4, donosi Konferencija na svom narednom zasedanju.

(f) Generalni direktor obaveštava sve države članice i depozitara o svakoj odluci u skladu sa ovom tačkom;

(g) Promene koje se odobre u skladu sa ovom procedurom stupaju na snagu za sve države članice 180 dana po prijemu obaveštenja od generalnog direktora o njihovom prihvatanju, osim u slučaju da Izvršni savet ne preporuči drugi vremenski rok ili o njemu odluči Konferencija.

Član XVI

TRAJANJE I POVLAČENJE

1. Ova Konvencija nema ograničen rok važenja.

2. Svaka država članica, u skladu sa svojim nacionalnim suverenitetom, ima pravo da se povuče iz Konvencije ukoliko zaključi da neki vanredni događaji, u vezi sa predmetom ove Konvencije, ugrožavaju vrhunske interese zemlje. Ona o takvom povlačenju obaveštava 90 dana unapred sve druge države članice, Izvršni savet, depozitara i Savet bezbednosti Ujedinjenih nacija. Takvo obaveštenje sadrži izjavu o vanrednim događajima za koje ona smatra da ugrožavaju njene vrhunske interese.

3. Povlačenje neke države članice iz ove Konvencije ni na koji način ne utiče na obavezu država da i dalje ispunjavaju svoje obaveze koje su preuzele na osnovu odnosnih pravila međunarodnog prava, naročito Ženevskog protokola iz 1925. godine.

Član XVII

STATUS ANEKSA

Aneksi čine sastavni deo ove Konvencije. Svako spominjanje ove Konvencije uključuje i Aneksa.

Član XVIII

POTPISIVANJE

Ova Konvencija će pre stupanja na snagu biti otvorena za potpis svim državama.

Član XIX

RATIFIKACIJA

Ova Konvencija podleže ratifikaciji država potpisnica u skladu sa njihovim ustavnim procedurama.

Član XX

PRISTUPANJE

Svaka država koja ne potpiše ovu Konvenciju pre njenog stupanja na snagu, može joj pristupiti kasnije u bilo kom trenutku.

Član XXI

STUPANJE NA SNAGU

1. Ova Konvencija stupa na snagu 180 dana nakon deponovanja 65. instrumenta o ratifikaciji, ali u najboljem slučaju tek dve godine nakon njenog otvaranja za potpisivanje.

2. Za države koje deponuju svoje instrumente o ratifikaciji ili pristupanju nakon njenog stupanja na snagu, Konvencija stupa na snagu 30 dana od dana deponovanja njihovog instrumenta o ratifikaciji ili pristupanju.

Član XXII

REZERVE

Članovi ove Konvencije ne podležu rezervama. Aneksi ove Konvencije ne podležu rezervama koje nisu u skladu sa njenim predmetom i ciljevima.

Član XXIII

DEPOZITAR

Generalni sekretar Ujedinjenih nacija se ovim određuje kao depozitar ove Konvencije i on će, između ostalog:

(a) odmah obavestiti sve države potpisnice i one koje pristupaju o datumu svakog potpisa, danu deponovanja svakog instrumenta o ratifikaciji ili pristupanju kao i o datumu stupanja Konvencije na snagu i o prijemu drugih obaveštenja;

(b) proslediti propisno overene kopije ove Konvencije vladama svih država potpisnica odnosno onih koje su pristupile; i

(c) registrovati ovu Konvenciju u skladu sa članom 102. Povelje Ujedinjenih nacija.

Član XXIV

MERODAVNOST TEKSTOVA

Ova konvencija, čije su verzije na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom podjednako merodavne, biće deponovane kod generalnog sekretara Ujedinjenih nacija.

U potvrdu čega su dole potpisani koji su u tu svrhu propisno ovlašćeni, potpisali ovu Konvenciju.

Sačinjeno u Parizu, trinaestog januara hiljadu devetstotina devedeset treće godine.

ANEKS O HEMIJSKIM SUPSTANCAMA

A. Uputstva za liste hemijskih supstanci

Uputstvo za Listu 1

1. Sledeći kriterijumi se uzimaju u obzir prilikom donošenja odluke da li bi neku toksičnu hemijsku supstancu ili prekursor trebalo uključiti u Listu 1:

(a) Ona je razvijena, proizvedena, uskladištena ili se iskoristila kao hemijsko oružje kako je definisano u članu II ;

(b) Ona predstavlja inače visok rizik za predmet i cilj ove Konvencije na osnovu velike mogućnosti da se iskoristi za aktivnosti koje su zabranjene ovom Konvencijom jer je ispunjen jedan ili više od sledećih uslova:

(i) Ona poseduje hemijsku strukturu koja je tesno povezana sa strukturom drugih toksičnih hemijskih supstanci navedenih u Listi 1 i ona ima, ili se može očekivati da ima slične osobine;

(ii) Ona poseduje takvu smrtonosnu ili onesposobljavajuću toksičnost, kao i druge osobine koje bi omogućile da se ona koristi kao hemijsko oružje;

(iii) Ona može eventualno da se iskoristi kao prekursor u završnoj prostoju tehnološkoj fazi proizvodnje toksične hemijske supstance navedene u Listi 1, bez obzira da li se ta faza odvija u postrojenjima, u materijalu ili na nekom drugom mestu;

(c) Ona se malo koristi ili se uopšte ne koristi za ciljeve koji nisu zabranjeni prema ovoj Konvenciji.

Uputstvo za Listu 2

2. Sledeći kriterijumi se uzimaju u obzir prilikom donošenja odluke da li bi neku toksičnu hemijsku supstancu koja nije navedena u Listi 1 ili prekursor za hemijsku supstancu iz Liste 1 ili hemijsku supstancu navedenu u Listi 2, Deo A, trebalo uključiti u Listu 2:

(a) Ona predstavlja značajan rizik za predmet i cilj ove Konvencije jer poseduje takvu smrtonosnu ili onesposobljavajuću toksičnost kao i ostale osobine koje bi omogućile da se ona iskoristi kao hemijsko oružje;

(b) Ona se eventualno može iskoristiti kao prekursor u jednoj od hemijskih reakcija u završnoj fazi stvaranja hemijske supstance koja je navedena u Listi 1 ili Listi 2, deo A;

(c) Ona predstavlja značajan rizik za predmet i cilj ove Konvencije na osnovu njenog značaja u proizvodnji hemijske supstance navedene u Listi 1 ili Listi 2, deo A;

(d) Ona se ne proizvodi u velikim komercijalnim količinama za ciljeve koji nisu zabranjeni na osnovu ove Konvencije.

Uputstvo za Listu 3

3. Sledeći kriterijumi se uzimaju u obzir prilikom donošenja odluke da li bi neku toksičnu hemijsku supstancu ili prekursor, koji nisu navedeni u drugim listama, trebalo uključiti u Listu 3:

- (a) Ona je proizvedena, uskladištena ili se koristi kao hemijsko oružje;
- (b) Ona predstavlja inače rizik za predmet i cilj ove Konvencije jer poseduje takvu smrtonosnu ili onesposobljavajuću toksičnost kao i druge osobine koje bi eventualno omogućile da se koristi kao hemijsko oružje;
- (c) Ona predstavlja rizik za predmet i cilj ove Konvencije na osnovu njenog značaja u proizvodnji jedne ili više hemijskih supstanci koje su navedene u Listi 1 ili Listi 2, Deo B;
- (d) Ona se može proizvoditi u velikim komercijalnim količinama za potrebe koje nisu zabranjene ovom Konvencijom.

B. Liste hemijskih supstanci

U sledećim listama se navode toksične hemijske supstance i njihovi prekursori. Za potrebe sprovođenja ove Konvencije, ove liste identifikuju hemijske supstance radi primene verifikacionih mera u skladu sa odredbama Aneksa o verifikaciji. U skladu sa članom II, tačka 1, stav (a), ove liste ne predstavljaju definiciju hemijskog oružja.

(Kad god se poziva na grupu dialkilnih hemijskih supstanci, nakon čega sledi lista alkilnih grupa u zagradi, sve moguće hemijske supstance sa svim mogućim kombinacijama alkilnih grupa navedenih u zagradama se smatraju da su navedene u odgovarajućoj listi sve dok se one izričito ne isključe. Hemijska supstanca koja je označena "*" u Listi 2, Deo A, podleže posebnom pragu za deklaraciju i verifikaciju kako je definisano u Delu VII Aneksa o verifikaciji.

Lista 1

(CAS registarski broj)

A. Toksične hemijske supstance:

- (1) O-Alkil ($\leq C_{10}$, uključujući cikloalkil) alkil (Me, Et, n-Pr ili i-Pr) fosfonofluoridi
npr. Sarin: O-izopropil metilfosfonofluorid (107-44-8)
Soman: O-Pinakolil metilfosfonofluorid (96-64-0)
- (2) O-Alkil ($\leq C_{10}$, uključujući cikloalkil) N, N-dialkil (Me, Et, n-Pr ili i-Pr) fosforamidocianidi
npr. Tabun: O-etil N, N-dimetil fosforamidocianid (77-81-6)
- (3) O-Alkil (N ili C_{10} , uključujući cikloalkil) S-2 dialkil (Me, Et, n-Pr ili i-Pr)- aminoetil alkil (Me, Et, n-Pr ili i-Pr) fosfontiolati i odgovarajuće alkilirajuće ili protonisane soli
npr. VX: O-etil S-2-diizopropilaminoetil metil fosfontiolat (50782-69-9)

- (4) Sumporni iperiti:
- 2-hloroetilklorometilsulfid (2625-7-5)
 - Iperit: Bi (2-hloroetil) sulfid (505-60-2)
 - Bi (2-hloroetilthio) metan (63869-13-6)
 - Seskvinmastard: 1,2-Bis (2-hloroetilthio) etan (3563-36-8)
 - 1,3-Bi (2-hloroetilthio)-n-propan (63905-10-2)
 - 1,4-Bi (2-hloroetilthio)-n-butan (12868-93-7)
 - 1,5 Bi (2-hloroetilthio) n-pentan (142868-94-8)
 - Bi (2-hloroetilthometil) etar (63918-90-1)
 - O-iperit: Bi (2-hloroetilthioetil) etar (63918-89-8)
- (5) Luiziti:
- Luizit 1: 2-hlorovinildiklorasin (541-25-3)
 - Luizit 2: Bi (2-hlorovinil) hloroarsin (40334-69-8)
 - Luizit 3: Tri (2-hlorovinil) arsin (40334-70-1)
- (6) Azotni iperiti:
- HN1: Bi (2-hloroetil) etilamin (538-07-8)
 - HN2: Bi (2-hloroetil) metilamin (51-75-2)
 - HN3: Tri (2-hloroetil) amin (555-77-1)
- (7) Saksitoksin (35523-89-8)
- (8) Ricin (9009-86-3)
- B. Prekursori:**
- (9) Alkil (Me, Et, n-Pr ili i-Pr) fosfonildfluorid
npr. DF: metilfosfonildifluorid (676-99-3)
- (10) O-Alkil (N ili $\leq C_{10}$, uključujući cikloalil) 0-2-dialkil (Me, Et, n-Pr ili i-Pr)-aminoetil alkil (Me, Et, n-Pr ili i-Pr) fosfoniti i odgovarajuće alkilirajuće protonisane soli
npr: QL: O-etil O-2-diisopropilaminoetil metilfosfonit (57856-11-8)
- (11) Hlorosarin: O-izopropil metilfosfonohlorid (1445-76-7)
- (12) Hlorosoman: O-pinakolil i metilfosfonohlorid (7040-57-5)

Lista 2

A. Toksične hemijske supstance:

- (1) Amiton: O, O-dietil C-(2-(dietilamino)etil) fosforotiolate i odgovarajuće alkilne ili protonisane soli (78-53-5)
- (2) PFIB: 1,1,3,3,3-Pentafluoro 2-(trifluorometil) -1-propan (82-21-8)
- (3) BZ: 3-kinuklidinil benzilat (*) (6581-06-2)

Prekursori:

- (4) Hemijske supstance, osim onih navedenih u Listi 1, koje sadrže atom fosfora za koji je vezana jedna metil, etil ili propil (standardni ili izo) grupa, ali ne i drugi atomi ugljenika,

npr. Metilfosfonil dihlorid	(676-97-1)
Dimetil metilfosfonat	(756-79-6)
Izuzetak: Fonofos: O-etil s-fenil Etilfosfonotiolotionat	(944-22-9)
(5) n, N-dialkil (Me, Et, n-Pr ili i-Pr fosforoamidski dihalidi	
(6) dialkil (Me, Et, n-Pr ili i-Pr) N, N-dialkil (Me, Et, n-Pr ili i-Pr)-fosforamidi	
(7) Arsenik trihlorid	(7784-34-1)
(8) 2, 2-difenil-2-hidroksi sirćetna kiselina	(76-93-7)
(9) Kvinunclidin-3-ol	(1619-34-7)
(10) N, N-dialkil (Me, Et, n-Pr ili i-Pr) aminoetil-2-hloridi i odgovarajuće protonisane soli	
(11) N, N-dialkil (Me, Et, n-Pr ili i-Pr) aminoetil-2-hloridi i odgovarajuće protonisane soli	
Izuzeci: N,N-dimetilaminoetanol i odgovarajuće protonisane soli	(108-01-0)
N,N-dietilaminoetanol i odgovarajuće protonisane soli	(100-37-8)
(12) N,N-dialkil (Me, Et, n-Pr ili i-Pr) aminoetan-2-tiol i odgovarajuće protonisane soli	
(13) Tiodiglikol: Bi (2-hidroksietil) sulfid	(111-48-8)
(14) Pinakolil alkohol: 3,3-dimetilbutan-1-ol	(467-07-3)

Lista 3

A. Toksične hemijske supstance:

(1) Fosgen: Karbonil dihlorid	(75-44-5)
(2) Cianogen hlorid	(506-77-4)
(3) Cianid vodonik	(74-90-8)
(4) Hloropikrin: Trihloronitrometan	(70-06-2)

B. Prekursori

(5) Fosfor oksihlorid	(10025-87-3)
(6) Fosfor trihlorid	(7719-12-2)
(7) Fosfor pentahlorid	(10026-13-8)
(8) Trimetil fosfit	(121-45-9)
(9) Trietil fosfit	(122-5-2-1)
(10) Dimetil fosfit	(868-85-9)
(11) Dietil fosfit	(762-04-9)
(12) Sumpor monohlorid	(10025-67-9)
(13) Sumpor dihlorid	(10545-99-0)
(14) Tionil hlorid	(7719-09-7)
(15) Etildietanolamin	(139-87-7)
(16) Metildietanolamin	(105-59-9)
(17) Trietanolamin	(102-71-6)

ANEKS O SPROVOĐENJU I VERIFIKACIJI ("ANEKS O VERIFIKACIJI")

DEO I

DEFINICIJE

1. "Odobrena oprema" označava uređaje i instrumente koji su potrebni za obavljanje dužnosti inspekcijskog tima koje je potvrdio Tehnički sekretarijat u skladu sa propisima koje je pripremio Tehnički sekretarijat u skladu sa Delom II, tačka 27 ovog Aneksa. Takva oprema može da se odnosi i na kancelarijski materijal ili materijal za uzimanje zapisa koji bi koristio inspekcijski tim.

2. "Zgrada" kao što je navedeno u definiciji postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja u članu II obuhvata zgrade za specijalne namene i standardne zgrade.

(a) "Zgrada za specijalne namene" označava:

(i) Svaku zgradu, uključujući objekte pod zemljom, koji sadrže opremu za specijalne namene u konfiguraciji proizvodnje ili punjenja;

(ii) Svaku zgradu, uključujući objekte pod zemljom, koji poseduju karakteristične osobine koje ih izdvajaju od zgrada koje se normalno koriste za hemijsku proizvodnju ili aktivnosti punjenja koji nisu zabranjeni ovom Konvencijom;

(b) "Standardna zgrada" označava svaku zgradu, uključujući objekte pod zemljom, izgrađenim po važećim industrijskim standardima za postrojenja koja ne proizvode ni jednu hemijsku supstancu koja je specificirana u članu II , tačka 8, stav (a), podstav (i), niti korozivne hemijske supstance.

3. "Nenajavljena inspekcija" označava inspekciju bilo kog postrojenja ili lokacije na teritoriji ili na bilo kom drugom mestu koje se nalaze pod jurisdikcijom ili kontrolom države članice na zahtev druge države članice u skladu sa članom IX , tačke 8. do 25.

4. "Diskretna organska hemijska supstanca" označava bilo koju hemijsku supstancu koja pripada klasi hemijskih jedinjenja koja se sastoje od svih jedinjenja ugljenika osim njegovih oksida, sulfida i metal karbonata, koji se mogu identifikovati po hemijskom nazivu, strukturnoj formuli, ukoliko je poznata, i po registarskom broju Službe za hemijske apstrakte ukoliko je on dodeljen.

5. "Oprema" kako je navedeno u definiciji postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja u članu II obuhvata opremu za specijalne namene i standardnu opremu.

(a) "Oprema za specijalne namene" označava:

(i) Osnovnu proizvodnu liniju, uključujući svaki reaktor ili opremu za sintezu, razdvajanje ili prečišćavanje proizvoda, svaku opremu, koja se direktno koristi za prenos toplote u završnoj tehnološkoj fazi, kao što je to slučaj u reaktorima ili prilikom razdvajanja proizvoda, kao i bilo koju drugu opremu koja je bila u kontaktu sa bilo kojom hemijskom supstancom navedenom u članu II , tačka 8, stav (a), podstav (i), ili bi bila u kontaktu sa takvom hemijskom supstancom da je postrojenje radilo.

(ii) Svaku mašinu za punjenje hemijskog oružja;

(iii) Svaku drugu opremu koja je specijalno projektovana, konstruisana ili instalirana za rad postrojenja kao postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja, za razliku od postrojenja konstruisanog u skladu sa važećim komercijalnim industrijskim standardima za postrojenja koja ne proizvode nikakve hemijske supstance koje su specificirane u članu II , tačka 8, stav (a), podstav (i), ili korozivne hemijske supstance, kao što su: oprema napravljena od visokih legura nikla ili drugih specijalnih materijala otpornih na koroziju; specijalnu opremu za kontrolu otpada, obradu otpada, prečišćavanje vazduha, ili obnavljanje razređivača, specijalni zaštitni omotači i bezbednosni štitnici; nestandardnu laboratorijsku opremu koja se koristila za analizu toksične hemijske supstance za potrebe hemijskog oružja: specijalno projektovane paravane za kontrolu procesa ili namenjeni rezervni delovi za opremu za specijalne namene.

(b) "Standardna oprema" označava:

(i) Proizvodnu opremu koja se generalno koristi u hemijskoj industriji i nije uključena u tipove opreme za specijalne namene;

(ii) Ostalu opremu koja se obično koristi u hemijskoj industriji kao što je: protivpožarna oprema; oprema za bezbednosni nadzor; medicinski uređaji; laboratorijski uređaji; ili oprema za komunikaciju.

6. "Postrojenje" u kontekstu člana VI označava svaku industrijsku lokaciju kao što je dalje u tekstu definisano ("mesto pogona", "pogon" i "jedinica").

(a) "Lokacija pogona" (radionice, fabrika) označava lokalno povezivanje jednog ili više pogona sa upravom na srednjem nivou, koja se nalazi pod jednom kontrolom upravljanja, i uključuje zajedničku infrastrukturu kao što su:

(i) administrativne i druge kancelarije;

(ii) radionice za opravku i održavanje;

(iii) medicinski centar;

(iv) komunalne službe;

(v) centralna laboratorija za analizu;

(vi) laboratorije za istraživanje i razvoj;

(vii) centralna oblast za preradu otpadnih voda otpada; i

(viii) magacinski prostor.

(b) "Pogon" (proizvodni pogon, radionica) označava relativno samostalno zaokružen prostor, objekat ili zgradu koja se sastoji od jedne ili više jedinica sa pomoćnom i pratećom infrastrukturom, kao što je:

(i) mala administrativna jedinica;

- (ii) prostor za skladištenje / manipulisanje zalihama primarnih hemijskih supstanci i proizvodima;
- (iii) prostor za obradu / preradu otpadnih voda i otpada;
- (iv) laboratorija za kontrolu / analizu;
- (v) služba za prvu pomoć/medicinska jedinica slične namene; i
- (vi) arhiva u vezi sa unošenjem, kretanjem i iznošenjem sa lokacije prijavljenih hemijskih supstanci i njihovih primarnih hemijskih supstanci ili proizvoda hemijskih supstanci koji su od njih nastali, ukoliko je to slučaj;

(c) "Jedinica" (proizvodna jedinica, prerađivačka jedinica) označava kombinaciju onih jedinica opreme uključujući hemijske sudove i postavljanje hemijskih sudova koji su neophodni za proizvodnju, preradu ili korišćenje hemijske supstance.

7. "Sporazum o postrojenju" označava sporazum ili aranžman između države članice i organizacije koji se odnosi na neki određeni objekat koji podleže verifikaciji na licu mesta u skladu sa članovima IV , V i VI .

8. "Država domaćin" označava državu na čijoj se teritoriji nalaze postrojenja, ili oblast u nekoj drugoj državi, članici ove Konvencije, koja podleže inspekciji prema ovoj Konvenciji.

9. "Pretnja unutar zemlje" označava pojedince koje je odredila država članica u kojoj se vrši inspekcija i, ukoliko je adekvatno, država domaćin, ukoliko oni to žele, da prate inspeksijski tim i pomažu mu u periodu dok se on nalazi u zemlji.

10. "Period boravka u zemlji" označava period od dolaska inspeksijskog tima na mesto ulaska do njegovog odlaska iz države na mestu ulaska.

11. "Prva inspekcija" označava prvu inspekciju postrojenja na licu mesta u cilju verifikacija deklaracija dostavljenih u skladu sa članom III , IV , V i VI , kao i ovog Aneksa.

12. "Država članica u kojoj se vrši inspekcija" označava državu članicu na čijoj se teritoriji ili na bilo kom drugom mestu pod njenom jurisdikcijom ili kontrolom vrši inspekcija u skladu sa ovom Konvencijom, ili državu članicu čije postrojenje ili prostor na teritoriji države domaćina podleže takvoj inspekciji; ona, međutim, ne uključuje državu članicu koja je definisana u Delu II, tačka 21 ovog Aneksa.

13. "Pomoćnik za inspekciju" označava pojedinca koga je imenovao Tehnički sekretarijat kako je definisano u Delu II, Odeljak A, ovog Aneksa sa zadatkom da pomaže inspektorima prilikom inspekcije ili posete, kao što je medicinsko osoblje, osoblje za bezbednost i administrativno osoblje i prevodioci.

14. "Mandat za inspekciju" označava uputstva koje je izdao generalni direktor inspeksijskom timu za vršenje određene inspekcije.

15. "Priručnik za inspekciju" označava zbir dodatnih procedura za obavljanje inspekcije koju je izradio Tehnički sekretarijat.

16. "Mesto inspekcije" označava bilo koje postrojenje ili oblast u kojoj se vrši inspekcija i koje je posebno definisano u odgovarajućem sporazumu o postrojenju ili zahtevu za inspekciju ili mandatu ili zahtevu za inspekciju koji je proširen alternativnom ili konačnom granicom u kojoj se vrši inspekcija.

17. "Inspeksijski tim" označava grupu inspektora ili pomoćnika za inspekciju koje imenuje generalni direktor radi vršenja određene inspekcije.

18. "Inspektor" označava pojedinca koga određuje Tehnički sekretarijat u skladu sa procedurama navedenim u Delu II, Odeljak A, ovog Aneksa da izvrši inspekciju ili obavi posetu u skladu sa ovom Konvencijom.

19. "Model sporazuma" označava dokument u kojem se definišu opšta forma i sadržaj sporazuma zaključenog između države članice i organizacije za sprovođenje verifikacije odredaba definisanih u ovom Aneksu.

20. "Posmatrač" označava predstavnika države članice koja podnosi zahtev ili treće države članice sa zadatkom da nadgleda nenajavljenu inspekciju.

21. "Spoljašnja granica u kojoj se vrši inspekcija" u slučaju nenajavljene inspekcije označava spoljašnju granicu mesta inspekcije definisanu ili geografskim koordinatama ili opisom na mapi.

(a) "Tražena spoljašnja granica" označava granicu mesta inspekcije kako je definisano u skladu sa Delom X, tačka 8 ovog Aneksa;

(b) "Alternativna spoljašnja granica" označava granicu mesta inspekcije koju je, kao alternativu tražene granice, definisala država članica u kojoj se vrši inspekcija; ona je u skladu sa zahtevima definisanim u Delu X, tačka 17 ovog Aneksa;

(c) "Konačna spoljašnja granica" označava konačnu granicu mesta inspekcije kako je dogovoreno u pregovorima između inspeksijskog tima i države članice u kojoj se vrši inspekcija u skladu sa Delom X, tačke 16 do 21 ovog Aneksa;

(d) "Prijavljena spoljašnja granica" označava spoljašnju granicu postrojenja prijavljenog u skladu sa članovima III , IV , V i VI .

22. "Period inspekcije" za potrebe člana IX označava period vremena od obezbeđenja pristupa inspeksijskom timu mestu inspekcije do njegovog odlaska sa mesta inspekcije, ne uzimajući u obzir vreme provedeno na informativnim sastancima pre i nakon verifikacionih aktivnosti.

23. "Period inspekcije" za potrebe članova IV , V i VI , označava period od dolaska inspeksijskog tima na mesto inspekcije do njegovog odlaska sa mesta inspekcije, ne uzimajući u obzir vreme provedeno na informativnim sastancima pre i nakon verifikacionih aktivnosti.

24. "Mesto ulaska"/"Mesto izlaska" označava mesto određeno za dolaske u zemlju inspeksijskih timova za vršenje inspekcije u skladu sa ovom Konvencijom ili za njihov odlazak nakon završetka njihove misije.

25. "Država članica koja podnosi zahtev" označava državu članicu koja je zatražila nenajavljenju inspekciju u skladu sa članom IX .

26. "Tona" označava metričku tonu, tj. 1.000 kg.

DEO II

OPŠTA PRAVILA VERIFIKACIJE

A. Imenovanje inspektora i pomoćnika za inspekciju

1. Najkasnije 30 dana nakon stupanja ove Konvencije na snagu, Tehnički sekretarijat obaveštava pismenim putem sve države članice o imenu, nacionalnosti i rangu inspektora i pomoćnika za inspekciju koji su predloženi za imenovanje, i daje opis njihovih kvalifikacija i profesionalnog iskustva.

2. Svaka država članica odmah potvrđuje prijem dostavljene liste inspektora i pomoćnika za inspekciju predloženih za imenovanje. Država članica pismenim putem obaveštava Tehnički sekretarijat o prihvatanju svakog inspektora i pomoćnika za inspekciju pojedinačno i to najkasnije 30 dana nakon potvrde prijema liste. Svaki inspektor i pomoćnik za inspekciju koji se nalazi na listi smatra se imenovanim, osim ukoliko neka država članica najkasnije u roku od 30 dana od potvrde prijema liste, pismenim putem ne izjavi da je ne prihvata. Država članica može da iznese razlog za svoje neslaganje.

U slučaju neprihvatanja, predloženi inspektor ili pomoćnik za inspekciju ne vrši niti učestvuje u aktivnostima verifikacije na teritoriji niti na bilo kom drugom mestu koje se nalazi pod jurisdikcijom ili kontrolom države članice koja je izrazila neslaganje. Tehnički sekretarijat dostavlja, ukoliko je potrebno, dalje predloge kao dodatak prvobitne liste.

3. Aktivnosti verifikacije prema ovoj Konvenciji vrše isključivo imenovani inspektori i pomoćnici za inspekciju.

4. U skladu sa odredbama tačke 5, država članica ima pravo da u bilo koje vreme stavi prigovor u vezi sa inspektorom ili pomoćnikom za inspekciju koji je već imenovan. Ona pismenim putem obaveštava Tehnički sekretarijat o svom prigovoru i može da navede razlog za svoj prigovor. Takav prigovor stupa na snagu 30 dana nakon što ga Tehnički sekretarijat primi. Tehnički sekretarijat odmah obaveštava odnosnu državu članicu o povlačenju inspektora ili pomoćnika za inspekciju.

5. Država članica koja je obaveštena o inspekciji neće tražiti da se iz inspeksijskog tima za tu inspekciju ukloni bilo koji imenovani inspektor ili pomoćnik za inspekciju koji su navedeni u listi inspeksijskog tima.

6. Broj inspektora ili pomoćnika za inspekciju koju je država članica prihvatila i koji su za nju imenovani, mora biti dovoljno velik da omogući da oni budu na raspolaganju i da se rotiraju u odgovarajućem broju inspektora i pomoćnika za inspekciju.

7. Ukoliko po mišljenju generalnog direktora, neprihvatanje predloženih inspektora ili pomoćnika za inspekciju ugrožava imenovanje dovoljnog broja inspektora ili pomoćnika za

inspekciju ili na neki drugi način sprečava efikasno izvršavanje zadataka Tehničkog sekretarijata, generalni direktor to pitanje upućuje Izvršnom veću.

8. Kad god su potrebne ili se traže izmene i dopune gore navedenih lista inspektora i pomoćnika za inspekciju, inspektori i pomoćnici za inspekciju koji predstavljaju zamenu imenuju se na isti način kao što je definisano u vezi sa prvobitnom listom.

9. Članovi inspeksijskog tima koji vrši inspekciju postrojenja države članice koje se nalazi na teritoriji druge države članice, imenuju se u skladu sa procedurama navedenim u ovom Aneksu koje se odnose kako na državu članicu u kojoj se vrši inspekcija tako i na državu članicu domaćina.

B. Privilegije i imuniteti

10. Svaka država članica, najkasnije 30 dana nakon potvrde prijema liste inspektora i pomoćnika za inspekciju ili izmena s tim u vezi, izdaje višekratnu ulazno/izlaznu i/ili tranzitnu vizu i druga slična dokumenta kako bi se svakom inspektoru ili pomoćniku za inspekciju omogućilo da uđe i boravi na teritoriji odnosne države članice radi obavljanja inspeksijskih aktivnosti. Ovi dokumenti važe najmanje dve godine nakon njihovog dostavljanja Tehničkom sekretarijatu.

11. U cilju efikasnog obavljanja njihovih funkcija, inspektorima i pomoćnicima za inspekciju se obezbeđuju privilegije i imuniteti u skladu sa stavovima od (a) do (i). Privilegije i imuniteti se članovima inspeksijskog tima obezbeđuju radi ove Konvencije, a ne radi njihove lične koristi. Ove privilegije i imuniteti im se obezbeđuju za ceo period od dolaska do odlaska sa teritorije države članice u kojoj se vrši inspekcija ili države domaćina, a nakon toga u vezi sa delatnostima koje su prethodno obavljane prilikom vršenja njihovih zvaničnih funkcija.

(a) Članovima inspeksijskog tima se obezbeđuje nepovredivost koju uživaju diplomatski agenti u skladu sa članom 29. Bečke konvencije o diplomatskim odnosima od 18. aprila 1961. godine.

(b) Prostoru za stanovanje i kancelarijskim prostorijama koje koristi inspeksijski tim prilikom obavljanja inspeksijskih aktivnosti u skladu sa ovom Konvencijom obezbeđuje se nepovredivost i zaštita koja se dodeljuje prostorijama diplomatskih agenata u skladu sa članom 30, tačka 1. Bečke konvencije o diplomatskim odnosima.

(c) Dokumenti i prepiska, uključujući arhivu, inspeksijskog tima uživa nepovredivost koja važi i za sve dokumente i prepisku diplomatskih agenata u skladu sa članom 30, tačka 2. Bečke konvencije o diplomatskim odnosima. Inspeksijski tim ima pravo da koristi šifru u svojoj komunikaciji sa tehničkim sekretarijatom.

(d) Uzorci i odobrena oprema koju članovi inspeksijskog tima nose je nepovrediva u skladu sa odredbama sadržanim u ovoj Konvenciji i izuzeta je od svih carinskih dažbina. Opasni uzorci se transportuju u skladu sa odgovarajućim propisima.

(e) Članovima inspeksijskog tima se daje imunitet koji uživaju diplomatski agenti u skladu sa članom 31. tačke 1, 2. i 3. Bečke konvencije o diplomatskim odnosima.

(f) Članovima inspeksijskog tima koji obavljaju propisane aktivnosti u skladu sa ovom Konvencijom omogućava se da budu izuzeti od plaćanja poreza i taksi, što važi i za diplomatske agente u skladu sa članom 34. Bečke konvencije o diplomatskim odnosima.

(g) Članovima inspeksijskog tima se dozvoljava da unesu na teritoriju države članice u kojoj se vrši inspekcija ili državu članicu domaćina, bez plaćanja carine ili sličnih dažbina, stvari za ličnu upotrebu izuzev stvari čiji je uvoz ili izvoz zabranjen zakonom ili podleže kontroli prema propisima o karantinu.

(h) Članovima inspeksijskog tima se obezbeđuju iste valute i menjačke olakšice koje se daju predstavnicima stranih vlada u privremenim zvaničnim misijama.

(i) Članovi inspeksijskog tima se neće upuštati u nikakve profesionalne ili komercijalne aktivnosti radi lične dobiti na teritoriji države članice na kojoj se vrši inspekcija ili država domaćina.

12. Prilikom tranzita teritorije države članice u kojoj se ne vrši inspekcija, članovima inspeksijskog tima se obezbeđuju privilegije i imuniteti koje uživaju diplomatski agenti u skladu sa članom 40, tačka 1. Bečke konvencije o diplomatskim odnosima. Dokumentima i prepiski, uključujući i arhivu, kao i uzorcima i odobrenoj opremi koju nose sa sobom, obezbeđuju se privilegije i imuniteti koji su navedeni u tački 11. stav (c) i (d).

13. Bez štete po njihove privilegije i imunitete, članovi inspeksijskog tima su dužni da poštuju zakone i propise države članice, u kojoj se vrši inspekcija ili države domaćina, i dužni su da se, u meri u kojoj je to u skladu sa inspeksijskim mandatom, ne mešaju u unutrašnje poslove te države. Ukoliko država članica u kojoj se vrši inspekcija ili država domaćin smatra da je došlo do zloupotrebe privilegija i imuniteta navedenih u ovom Aneksu, između država članica i generalnog direktora će se održati konsultacije u cilju utvrđivanja da li je došlo do takve zloupotrebe i, u slučaju da se to utvrdi, da spreči ponovnu takvu zloupotrebu.

14. Generalni direktor može da članovima inspeksijskog tima odrekne imunitet od jurisdikcije u onim slučajevima kada generalni direktor smatra da bi imunitet ugrozio tok pravde i da se on može odreći bez štete po sprovođenje odredaba ove Konvencije. Povlačenje imuniteta mora uvek da bude izričito.

15. Posmatračima se obezbeđuju iste privilegije i imuniteti kao i inspektorima u skladu sa ovim odeljkom, izuzev onih koji se dodeljuju u skladu sa tačkom 11 (d).

C. Stalni aranžmani

Mesta ulaska

16. Svaka država članica određuje mesta ulaska i dostavlja tražene informacije Tehničkom sekretarijatu najkasnije 30 dana pošto ova Konvencija stupi za nju na snagu. Ova mesta ulaska su takva da inspeksijski tim može iz najmanje jednog mesta ulaska doći u roku od 12 časova do bilo kog inspeksijskog mesta. Lokacije mesta ulaska dostavlja Tehnički sekretarijat svim državama članicama.

17. Svaka država članica može promeniti mesto ulaska pošto obavesti Tehnički sekretarijat o takvoj promeni. Promene stupaju na snagu 30 dana pošto Tehnički sekretarijat primi takvo

obaveštenje kako bi se omogućilo da sve države članice budu o tome na odgovarajući način obavestene.

18. Ukoliko Tehnički sekretarijat smatra da ne postoji dovoljan broj mesta ulaska za blagovremeno vršenje inspekcija ili da bi promene mesta ulaska koje je predložila država članica onemogućile blagovremeno vršenje inspekcija, on započinje konsultacije sa odnosnom državom članicom u cilju rešavanja tog problema.

19. U slučajevima kada se postrojenja ili oblasti države članice u kojoj se vrši inspekcija nalaze na teritoriji države članice domaćina ili kada pristup mestu ulaska postrojenjima ili oblastima u kojima treba da se izvrši inspekcija prolazi preko teritorije druge države članice, država članica u kojoj se vrši inspekcija ostvaruje prava i ispunjava svoje obaveze u vezi sa takvom inspekcijom u skladu sa ovim Aneksom. Država članica domaćin olakšava inspekciju ovih postrojenja ili oblasti i pruža potrebnu pomoć kako bi omogućila inspeksijskom timu da blagovremeno i efikasno izvrši svoje zadatke. Države članice preko čije teritorije je neophodno preći da bi se izvršila inspekcija postrojenja ili oblasti neke države članice u kojoj se vrši inspekcija olakšava takav tranzit.

20. U slučajevima kada se postrojenja ili oblasti neke države članice, u kojoj se vrši inspekcija nalaze na teritoriji države koja nije članica ove Konvencije, država članica u kojoj se vrši inspekcija preduzima sve potrebne mere kako bi obezbedila da se inspekcija tih postrojenja ili oblasti može izvršiti u skladu sa odredbama ovog Aneksa. Država članica koja ima jedno ili više postrojenja ili oblasti na teritoriji države koja nije članica ove Konvencije preduzima sve potrebne mere kako bi obezbedila da država domaćin prihvati inspektore i pomoćnike za inspekciju koji su imenovani za tu državu članicu. Ukoliko država članica u kojoj se vrši inspekcija nije u mogućnosti da obezbedi pristup ona dokazuje da je preduzela sve potrebne mere da obezbedi takav pristup.

21. U slučajevima kada se postrojenja ili oblasti u kojima treba da se izvrši inspekcija nalaze na teritoriji države članice, ali na mestu koje je pod jurisdikcijom ili kontrolom države koja nije članica ove Konvencije, ta država članica preduzima sve potrebne mere koje bi se tražile od države članice u kojoj se vrši inspekcija i države članice domaćina u cilju obezbeđivanja da se inspekcija ovih postrojenja ili oblasti može izvršiti u skladu sa odredbama ovog Aneksa. Ukoliko država članica nije u mogućnosti da obezbedi pristup ovim objektima ili oblastima, ona dokazuje da je preduzela sve potrebne mere da se omogući takav pristup. Ova tačka se ne primenjuje u slučaju da postrojenja ili oblasti u kojima treba da se izvrši inspekcija pripadaju postrojenjima ili oblastima države članice.

Aranžmani za korišćenje vanrednih vazduhoplova

22. Za inspekcije prema članu IX i za ostale inspekcije gde nije moguće obezbediti put na vreme, korišćenjem redovnog komercijalnog prevoza, može biti potrebno da inspeksijski tim koristi vazduhoplov koji je vlasništvo ili pod zakupom Tehničkog sekretarijata. Svaka država članica, najkasnije 30 dana nakon stupanja ove Konvencije na snagu za nju, obavestava Tehnički sekretarijat o broju stalne diplomatske dozvole za vanredne vazduhoplove koji prevoze inspeksijske timove i opremu potrebnu za inspekciju u i izvan teritorije na kojoj se nalazi mesto za inspekciju. Maršruta vazduhoplova prema i od naznačenog mesta ulaska biće u skladu sa ustanovljenim međunarodnim vazdušnim putevima koji su dogovoreni između država članica i Tehničkog sekretarijata kao osnove za takvu diplomatsku dozvolu.

23. Kada se koriste vanredni vazduhoplovi, Tehnički sekretarijat dostavlja plan leta državi članici u kojoj se vrši inspekcija preko nacionalnog organa za let vazduhoplova sa poslednjeg aerodroma pre ulaska u vazdušni prostor države u kojoj se nalazi mesto za inspekciju do mesta ulaska, i to najkasnije šest sati pre planiranog vremena poletanja sa odnosnog aerodroma. Ovaj plan se dostavlja u skladu sa procedurama Organizacije za međunarodni civilni saobraćaj koji se primenjuje na civilne vazduhoplove. Tehnički sekretarijat za svoje vlastite ili čarter letove unosi u odeljak za primedbe svakog plana leta broj stalne diplomatske dozvole i odgovarajuću oznaku kojom se identifikuje vazduhoplov kao vazduhoplov za inspekciju.

24. Najmanje tri sata pre planiranog odlaska inspeksijskog tima sa poslednjeg aerodroma pre ulaska u vazdušni prostor države u kojoj treba da se izvrši inspekcija, država članica u kojoj se vrši inspekcija ili država članica domaćin obezbeđuju da se plan leta koji je dostavljen u skladu sa tačkom 23 odobri kako bi inspeksijski tim mogao da stigne do mesta ulaska u predviđenom vremenu za dolazak.

25. Država članica u kojoj se vrši inspekcija obezbeđuje parking, bezbednosnu zaštitu, servisiranje i gorivo na zahtev Tehničkog sekretarijata za vazduhoplov inspeksijskog tima na mestu ulaska kada je takav vazduhoplov vlasništvo ili ga je iznajmio Tehnički sekretarijat. Takav vazduhoplov ne podleže naplati taksi za sletanje, poletanje i sličnim dažbinama. Tehnički sekretarijat snosi troškove goriva, bezbednosne zaštite i servisiranja.

Administrativni aranžmani

26. Država članica u kojoj se vrši inspekcija obezbeđuje ili organizuje neophodne usluge za inspeksijski tim, kao što su komunikaciona sredstva, prevodilačke usluge u meri u kojoj je to potrebno za intervjuje i ostale zadatke, transport, radni prostor, smeštaj, hranu i medicinsku zaštitu. U tom smislu, Organizacija nadoknađuje državi članici u kojoj se vrši inspekcija ove troškove koje je inspeksijski tim napravio.

Odobrena oprema

27. U skladu sa tačkom 29, država članica u kojoj se vrši inspekcija ne postavlja nikakva ograničenja inspeksijskom timu da na mesto inspekcije donese onu opremu koja je odobrena u skladu sa tačkom 28, a koju je Tehnički sekretarijat utvrdio da je potrebna za izvršavanje inspeksijskih zadataka. Tehnički sekretarijat priprema i ukoliko je potrebno, ažurira listu odobrene opreme koja bi bila neophodna za gorenavedene potrebe, kao i propise koji regulišu pitanje ove opreme koji su u skladu sa ovim Aneksom. Prilikom utvrđivanja liste odobrene opreme i ovih propisa, Tehnički sekretarijat obezbeđuje da se u potpunosti uzima u obzir bezbednosni momenat za sve vrste postrojenja u kojima će se ova oprema verovatno koristiti. Listu odobrene opreme razmatra i odobrava Konferencija u skladu sa članom VIII, tačka 21, stav (i).

28. Oprema se nalazi pod nadzorom Tehničkog sekretarijata i Tehnički sekretarijat je odabira, kalibrira i odobrava. U meri u kojoj je to moguće, Tehnički sekretarijat bira ovu opremu koja je posebno projektovana za specifičnu vrstu inspekcije koja je potrebna. Odabrana i odobrena oprema posebno je zaštićena od neovlašćenih izmena.

29. Država članica u kojoj se vrši inspekcija ima pravo da bez štete po propisane vremenske rokove, izvrši inspekciju opreme u prisustvu članova inspeksijskog tima na mestu ulaska,

odnosno da proveri identitet opreme koja je uneta ili odneta sa teritorije države članice u kojoj se vrši inspekcija ili države domaćina. Da bi se što lakše izvršila takva identifikacija, Tehnički sekretarijat dostavlja dokumente i sredstva koji potvrđuju da je u pitanju oprema koja je odabrana i odobrena. Inspekcija opreme treba takođe da potvrdi, na zadovoljstvo države članice u kojoj se vrši inspekcija, da oprema odgovara opisu odobrene opreme za određenu vrstu inspekcije. Država članica u kojoj se vrši inspekcija može da isključi opremu koja ne odgovara tom opisu ili opremu uz koju ne postoje gore navedeni dokumenti i sredstva koji potvrđuju autentičnost opreme. Konferencija razmatra i odobrava procedure za inspekciju opreme, u skladu sa članom VIII , tačka 21, stav (i).

30. U slučajevima kada inspeksijski tim smatra da je neophodno da koristi opremu koja se nalazi na licu mesta, a koja ne pripada Tehničkom sekretarijatu, i kada traži od države članice u kojoj se vrši inspekcija da omogući da tim koristi takvu opremu, država članica u kojoj se vrši inspekcija izlazi u susret takvom zahtevu u meri u kojoj je to moguće.

D. Aktivnosti koje prethode inspekciji

Obaveštavanje

31. Generalni direktor obaveštava državu članicu pre planiranog dolaska inspeksijskog tima na mesto ulaska i u predviđenom vremenskom roku, gde je to definisano, o njegovoj nameri da izvrši inspekciju.

32. Obaveštenje generalnog direktora uključuje sledeće informacije:

- (a) vrsta inspekcije;
- (b) mesto ulaska;
- (c) datum i predviđeno vreme dolaska na mesto ulaska;
- (d) sredstvo kojim se dolazi do mesta ulaska;
- (e) mesto na kome treba izvršiti inspekciju;
- (f) imena inspektora i pomoćnika za inspekciju;
- (g) po potrebi, dozvolu za vazduhoplov za specijalne letove.

33. Država članica u kojoj se vrši inspekcija potvrđuje prijem obaveštenja Tehničkog sekretarijata o nameri da se izvrši inspekcija, i to najkasnije jedan sat nakon prijema takvog obaveštenja.

34. U slučaju inspekcije postrojenja države članice koje se nalazi na teritoriji druge države članice, obe države članice se obaveštavaju istovremeno u skladu sa tačkama 31. i 32.

Ulazak na teritoriju države članice u kojoj se vrši inspekcija ili države domaćina i prevoz do mesta inspekcije

35. Država članica u kojoj se vrši inspekcija ili država domaćin koja je obavještena o dolasku inspeksijskog tima odmah obezbeđuje njegov ulazak na teritoriju i organizujući pratnju u zemlji ili na neki drugi način čini sve što je u njenoj moći da omogući bezbedno prebacivanje inspeksijskog tima i njegove opreme i pribora sa mesta ulaska do mesta inspekcije i do mesta izlaska.

36. Država članica u kojoj se vrši inspekcija ili država članica koja je domaćin, pomaže, ukoliko je potrebno, inspeksijskom timu da dođe do mesta inspekcije i to najkasnije u roku od 12 sati nakon dolaska na mesto ulaska.

Informativni sastanak pre vršenja inspekcije

37. Nakon dolaska na mesto inspekcije i pre početka inspekcije, predstavnici objekta informišu inspeksijski tim, uz pomoć mapa i druge dokumentacije ukoliko je potrebno, o objektu, o aktivnostima koje se u njemu vrše, o merama bezbednosti i administrativnim i logističkim aranžmanima koji su potrebni za inspekciju. Vreme za informisanje ograničeno je na najmanje potrebno vreme i ni u kom slučaju ne prelazi tri sata.

E. Vršenje inspekcije

Opšta pravila

38. Članovi inspeksijskog tima obavljaju svoje funkcije u skladu sa odredbama ove Konvencije, kao i sa pravilima koje utvrdi generalni direktor i sporazumima o postrojenju koje zaključuju države članice i Organizacija.

39. Inspeksijski tim striktno poštuje mandat inspekcije koji je izdao generalni direktor. On se uzdržava od aktivnosti koje izlaze izvan ovog mandata.

40. Aktivnosti inspeksijskog tima su tako organizovane da obezbede blagovremeno i efikasno obavljanje njegovih funkcija i izazovu što je moguće manje nepogodnosti za državu članicu u kojoj se vrši inspekcija ili državu domaćina, kao i poremećaja u radu postrojenja ili oblasti u kojoj se vrši inspekcija. Inspeksijski tim izbegava da nepotrebno ometa ili izaziva zastoj u funkcionisanju postrojenja, kao i da ugrožava njegovu bezbednost. Inspeksijski tim posebno neće upravljati nijednim postrojenjem. Ukoliko inspektori smatraju da bi u cilju sprovođenja svog mandata bilo potrebno da se u postrojenju izvrše određene operacije, oni tada traže od za to određenog predstavnika postrojenja u kome se vrši inspekcija da te operacije izvrši. Predstavnik izvršava taj zahtev u meri u kojoj je to moguće.

41. Prilikom izvršavanja svojih dužnosti na teritoriji države članice u kojoj se vrši inspekcija ili država domaćina, članove inspeksijskog tima prate, ukoliko država članica u kojoj se vrši inspekcija to traži, predstavnici države članice u kojoj se vrši inspekcija, ali pri tome se inspeksijski tim ne sme dovoditi u situaciju da kasni niti da se ometa u obavljanju svojih funkcija.

42. Razradiće se detaljne procedure za vršenje inspekcije koje Tehnički sekretarijat uključuje u inspeksijski priručnik, uzimajući u obzir smernice koje treba da razmotri i odobri Konferencija u skladu sa članom VIII, tačka 21, stav (i).

Bezbednost

43. Prilikom obavljanja svojih aktivnosti, inspektori i pomoćnici za inspekciju poštuju propise o bezbednosti koji su utvrđeni na mestu inspekcije, uključujući i one za zaštitu životne sredine koja se kontroliše u okviru objekta kao i one za ličnu bezbednost. Da bi se ovi zahtevi ispoštovali, Konferencija razmatra i odobrava odgovarajuće detaljne procedure u skladu sa članom VIII , tačka 21, stav (i).

Sredstva komunikacije

44. Inspektori imaju pravo da, u periodu koji provedu u zemlji, održavaju vezu sa sedištem Tehničkog sekretarijata. U tu svrhu oni mogu koristiti svoju sopstvenu opremu za koju poseduju propisnu dokumentaciju koja je odobrena i mogu tražiti da im država članica u kojoj se vrši inspekcija ili država domaćin obezbedi pristup drugim sredstvima telekomunikacije. Inspeksijski tim ima pravo da koristi svoj vlastiti radio sistem veze u oba pravca između osoblja koje patrolira na spoljašnjoj granici u kojoj se vrši inspekcija i ostalih članova inspeksijskog tima.

Inspeksijski tim i prava države članice u kojoj se vrši inspekcija

45. Inspeksijski tim ima pravo na neometan pristup mestu inspekcije u skladu sa odgovarajućim članovima i aneksima uz ovu Konvenciju kao i sa sporazumima i procedurama u vezi sa postrojenjem koji su navedeni u inspeksijskom priručniku. Inspektori biraju predmete inspekcije.

46. Inspektori imaju pravo da intervjuišu bilo kog člana osoblja iz postrojenja u prisustvu predstavnika države članice u kojoj se vrši inspekcija u cilju utvrđivanja relevantnih činjenica. Inspektori traže isključivo informacije i podatke koji su neophodni za vršenje inspekcije i država članica u kojoj se vrši inspekcija dostavlja ove informacije na zahtev. Država članica u kojoj se vrši inspekcija ima pravo da stavi prigovor na pitanja koja su postavljena osoblju iz postrojenja ukoliko ta pitanja nisu relevantna za inspekciju. Ukoliko šef inspeksijskog tima stavi prigovor i ističe da su ta pitanja relevantna, ona se pismenim putem dostavljaju državi članici u kojoj se vrši inspekcija radi davanja odgovora. U onom delu inspeksijskog izveštaja u kome se govori o saradnji sa državom članicom u kojoj se vrši inspekcija, inspeksijski tim može da konstatuje svaki slučaj odbijanja da se dozvoli intervju ili da se dozvoli davanje odgovora na pitanja ili da se pruži objašnjenje.

47. Inspektori imaju pravo da pregledaju dokumentaciju i arhivu za koju oni smatraju da su relevantni za obavljanje njihove misije.

48. Inspektori imaju pravo da na njihov zahtev predstavnici države članice u kojoj se vrši inspekcija ili predstavnici postrojenja u kome se vrši inspekcija vrše snimanja fotografskim aparatom. Na raspolaganje se stavljaju uređaji za trenutno razvijanje fotografija. Inspeksijski tim utvrđuje da li fotografije odgovaraju onima koje su tražili i, ukoliko to nije slučaj, snimaju se nove fotografije. Inspeksijski tim i država članica u kojoj se vrši inspekcija zadržavaju po jedan primerak svake fotografije.

49. Predstavnici države članice u kojoj se vrši inspekcija imaju pravo da nadgledaju sve aktivnosti u vezi sa verifikacijom koju vrši inspeksijski tim.

50. Država članica u kojoj se vrši inspekcija dobija, na svoj zahtev, kopije informacija i podataka koje je Tehnički sekretarijat prikupio u vezi sa njenim postrojenjem/postrojenjima.

51. Inspektori imaju pravo da traže razjašnjenje u vezi sa nejasnoćama koje se pojave tokom inspekcije. Takvi zahtevi se dostavljaju odmah preko predstavnika države članice u kojoj se vrši inspekcija. Predstavnik države članice u kojoj se vrši inspekcija pruža inspeksijskom timu u toku inspekcije ona razjašnjenja koja su potrebna da bi se razjasnile nejasnoće. Ukoliko se pitanja koja se odnose na predmet ili zgradu koja se nalazi u okviru mesta inspekcije ne razjasne, predmet ili zgrada se, ukoliko postoji takav zahtev, fotografišu radi razjašnjenja njegove prirode i funkcije. Ukoliko se u toku inspekcije ova nejasnoća ne može da razjasni, inspektori o tome odmah obaveštavaju Tehnički sekretarijat. Inspektori uključuju u inspeksijski izveštaj svako takvo nerešeno pitanje, relevantna razjašnjenja i jedan primerak snimljene fotografije.

Prikupljanje, rukovanje i analiza uzoraka

52. Predstavnici države članice u kojoj se vrši inspekcija ili postrojenja u kome se vrši inspekcija uzimaju uzorke na zahtev inspeksijskog tima u prisustvu inspektora. Inspeksijski tim može i sam da uzme uzorke ukoliko se tako unapred dogovori sa predstavnicima države članice u kojoj se vrši inspekcija ili postrojenja u kome se vrši inspekcija.

53. Gde je to moguće, analiza uzoraka vrši se na licu mesta. Inspeksijski tim ima pravo da vrši analizu na licu mesta koristeći odobrenu opremu koju je sa sobom poneo. Na zahtev inspeksijskog tima, država članica u kojoj se vrši inspekcija pruža pomoć u skladu sa dogovorenim procedurama za analizu uzoraka na licu mesta. Postoji i mogućnost da inspeksijski tim može da zahteva da se odgovarajuće analize na licu mesta vrše u njegovom prisustvu.

54. Država članica u kojoj se vrši inspekcija ima pravo da zadrži deo svih uzoraka ili da uzme duplikat uzoraka, kao i da bude prisutna prilikom analize tih uzoraka na licu mesta.

55. Ukoliko smatra da je potrebno inspeksijski tim prenosi uzorke za analizu van lica mesta u laboratorije koje odredi Organizacija.

56. Generalni direktor snosi glavnu odgovornost za bezbednost, integritet i čuvanje uzoraka kao i za obezbeđivanje zaštite poverljivosti uzoraka koji su prebačeni van lica mesta radi analize. Generalni direktor to čini u skladu sa procedurama koje treba da razmotri i odobri Konferencija u skladu sa članom VIII, tačka 21, stav (i) radi uključivanja u inspeksijski priručnik. On:

(a) utvrđuje strog režim koji reguliše prikupljanje, rukovanje, transport i analizu uzoraka;

(b) potvrđuje laboratorije koje su određene za vršenje različitih vrsta analiza;

(c) nadzire standardizaciju opreme i procedure u tim laboratorijama koje su određene, pokretne opreme i procedure za analizu i nadgleda kontrolu kvaliteta i svih standarda u vezi sa sertifikacijom tih laboratorija, pokretne opreme i procedure; i

(d) bira između laboratorija koje su određene one koje će vršiti analizu ili obavljati druge funkcije u vezi sa posebnim istragama.

57. Ukoliko je potrebno da se analize vrše van lica mesta, uzorci se analiziraju najmanje u dve za to određene laboratorije. Tehnički sekretarijat je odgovoran za uzorke i svaki neiskorišćeni uzorak ili njen deo vraća se Tehničkom sekretarijatu.

58. Tehnički sekretarijat prikuplja rezultate laboratorijskih analiza uzoraka relevantnih za poštovanje ove Konvencije i uključuje ih u konačni inspekcijski izveštaj. Tehnički sekretarijat uključuje u izveštaj detaljne informacije u vezi sa opremom i metodologijom koju su koristile određene laboratorije.

Produženje trajanja inspekcije

59. Period inspekcije može se produžiti uz dogovor sa predstavnikom države članice u kojoj se vrši inspekcija.

Završno informisanje

60. Nakon okončanja inspekcije, inspekcijski tim se sastaje sa predstavnicima države članice u kojoj se vrši inspekcija i sa osobljem odgovornim za inspekcijsko mesto radi pregleda preliminarnih nalaza inspekcijskog tima i razjašnjenja nejasnoća. Inspekcijski tim dostavlja predstavnicima države članice u kojoj se vrši inspekcija svoje preliminarne nalaze u pismenoj formi u skladu sa standardizovanim formatom zajedno sa listom svih uzoraka i kopijama pismenih informacija i podataka koji su prikupljeni kao i drugi materijal koji treba da se iznese van lica mesta. Taj dokument potpisuje šef inspekcijskog tima. Da bi se naznačilo da je on primio k znanju sadržaj dokumenta, predstavnik države članice u kojoj se vrši inspekcija takođe potpisuje taj dokument. Ovaj sastanak se završava najkasnije 24 časa po okončanju inspekcije.

F. Odlazak

61. Po okončanju procedura nakon inspekcije, inspekcijski tim napušta, što pre je to moguće, teritoriju države članice u kojoj se vrši inspekcija ili državu domaćina.

G. Izveštaji

62. Najkasnije 10 dana nakon inspekcije, inspektori izrađuju konačni izveštaj zasnovan na činjenicama o aktivnostima koje su vršili, kao i o svojim nalazima. On sadrži isključivo podatke koji su relevantni za poštovanje ove Konvencije kao što je predviđeno mandatom o inspekciji. Izveštaj takođe pruža informacije o načinu na koji je država članica u kojoj se vršila inspekcija saradivala sa inspekcijskim timom. Ukoliko inspektori imaju različita opažanja ona se takođe mogu priložiti uz izveštaj. Izveštaj je poverljive prirode.

63. Konačni izveštaj se odmah dostavlja državi članici u kojoj se vršila inspekcija. Svaki pismeni komentar koji eventualno država članica u kojoj se vršila inspekcija odmah sačinu u vezi sa nalazima konačnog izveštaja prilaže se uz konačni izveštaj. Konačni izveštaji zajedno sa komentarima u prilogu države članice u kojoj se vršila inspekcija dostavljaju se generalnom direktoru najkasnije 30 dana nakon inspekcije.

64. Ukoliko izveštaj sadrži neke nedoumice ili ukoliko saradnja između nacionalnih organa i inspektora nije u skladu sa potrebnim standardima, generalni direktor se obraća državi članici radi razjašnjenja.

65. Ukoliko se nedoumice ne mogu otkloniti ili su utvrđene činjenice takve prirode da sugerišu da obaveze preuzete prema ovoj Konvenciji nisu ispunjene, generalni direktor o tome bez odlaganja obaveštava Izvršni savet.

H. Primena opštih odredbi

66. Odredbe ovog Dela primenjuju se na sve inspekcije koje se vrše u skladu sa ovom Konvencijom, osim u slučaju da se odredbe ovog Dela razlikuju od odredbi iznetih za posebne vrste inspekcija u Delovima III do XI ovog Aneksa, u kom slučaju ove druge odredbe imaju prvenstvo.

DEO III

OPŠTE ODREDBE ZA VERIFIKACIONE MERE U SKLADU SA ČLANOVIMA IV, V I VI, TAČKA 3

A. Prve inspekcije i sporazumi o postrojenju

1. Svako deklarirano postrojenje koje podleže inspekciji na licu mesta u skladu sa članovima IV , V i VI , tačka 3, prima prvu inspekciju odmah nakon što se to postrojenje prijavi. Cilj ove inspekcije postrojenja je da se provere pružene informacije, kao i da se prikupe sve dodatne informacije koje su neophodne za planiranje budućih aktivnosti provere u postrojenju uključujući i inspekcije na licu mesta i kontinuirano praćenje uz pomoć instrumenata na licu mesta, kao i da se izrade sporazumi o postrojenju.

2. Države članice obezbeđuju da Tehnički sekretarijat može da izvrši proveru deklaracija i započne sistematske mere provere u svim postrojenjima u okviru ustanovljenih rokova nakon što ova Konvencija za njih stupi na snagu.

3. Svaka država članica zaključuje sporazum o postrojenju sa Organizacijom za svako deklarirano postrojenje a koje podleže inspekciji na licu mesta u skladu sa članovima IV , V i VI , tačka 3.

4. Rad na izradi Sporazuma o postrojenju okončava se najkasnije 180 dana nakon stupanja ove Konvencije na snagu za određenu državu članicu ili pošto je postrojenje deklarirano po prvi put izuzev postrojenja za uništavanje hemijskog oružja na koji se odnose tačke 5 do 7.

5. U slučaju postrojenja za uništavanje hemijskog oružja koje počinje rad nakon više od godinu dana pošto ova Konvencija stupi na snagu za određenu državu članicu, izrada sporazuma o postrojenju se završava najkasnije 180 dana pre početka rada postrojenja.

6. U slučaju postrojenja za uništavanje hemijskog oružja koje radi u vreme stupanja ove Konvencije na snagu za određenu državu članicu ili koji počinje rad najkasnije godinu dana nakon toga, sporazum o postrojenju se zaključuje najkasnije 210 dana pošto ova Konvencija stupi na snagu za tu državu članicu, osim što Izvršni savet može da odluči da su dovoljni prelazni verifikacioni aranžmani koji su odobreni u skladu sa Delom IV (A), tačka 51. ovog Aneksa, uključujući prelazni sporazum o postrojenju, odredbe za verifikaciju putem inspekcije na licu mesta i praćenje sa instrumentima na licu mesta kao i vremenski rok za primenu aranžmana.

7. U slučaju postrojenja pomenutog u tački 6 koji će prestati sa radom najkasnije dve godine nakon stupanja ove Konvencije na snagu za određenu državu članicu, Izvršni savet može da odluči da su dovoljni prelazni verifikacioni aranžmani koji su odobreni u skladu sa Delom IV (A), tačka 51 ovog Aneksa, uključujući prelazni sporazum o postrojenju, odredbe za verifikaciju putem inspekcije na licu mesta i praćenje uz pomoć instrumenata na licu mesta i roka za primenu aranžmana.

8. Sporazumi o postrojenju se zasnivaju na modelima za takve sporazume i sadrže detaljne aranžmane koji regulišu inspekciju u svakom postrojenju. Model sporazumi obuhvataju odredbe koje treba da uzmu u obzir buduće tehnološke razvoje, a njih razmatra i odobrava Konferencija u skladu sa članom VIII , tačka 21, stav (i).

9. Tehnički sekretarijat može da poseduje na svakoj lokaciji zapečaćen kontejner za fotografije, planove i ostale informacije na koje želi da se pozove u toku narednih inspekcija.

B. Stalni aranžmani

10. Gde je to izvodljivo, Tehnički sekretarijat ima pravo da ima instalirane stalne instrumente, sisteme za praćenje i pečate kao i da ih koristi, u skladu sa odgovarajućim odredbama ove Konvencije i sporazuma o postrojenju između država članica i Organizacije.

11. Država članica u kojoj se vrši inspekcija ima pravo da u skladu sa dogovorenim procedurama proverava svaki instrument koji inspeksijski tim koristi ili ga je instalirao, kao i da ga testira u prisustvu predstavnika države članice u kojoj se vrši inspekcija. Inspeksijski tim ima pravo da koristi instrumente koje je instalirala država članica u kojoj se vrši inspekcija za svoje vlastito praćenje tehnološkog procesa uništavanja hemijskog oružja. U tom cilju, inspeksijski tim ima pravo da proverí one instrumente koje namerava da koristi za potrebe provere uništavanja hemijskog oružja, kao i da se oni u njegovom prisustvu testiraju.

12. Država članica u kojoj se vrši inspekcija obezbeđuje potrebnu pripremu i podršku za uspostavljanje kontinuiranog nadgledanja instrumenata i sistema.

13. U cilju primene članova 11. i 12, Konferencija razmatra i odobrava detaljne procedure u skladu sa članom VIII , tačka 21, stav (i).

14. Ukoliko se nešto desi ili može da se desi u postrojenju gde su instalirani instrumenti za nadgledanje što može da ima uticaja na proces nadgledanja država članica u kojoj se vrši inspekcija odmah o tome obaveštava Tehnički sekretarijat. Država članica u kojoj se vrši inspekcija koordinira naknadne akcije sa Tehničkim sekretarijatom u cilju obnavljanja operacije sistema za nadgledanje i uspostavljanja neophodnih privremenih mera u što kraćem roku.

15. Inspeksijski tim proverava u toku svake inspekcije da li sistem za nadgledanje ispravno funkcioniše i da li je došlo do zloupotrebe pečata. Pored toga, možda će biti potrebne posete radi servisiranja sistema za nadgledanje da bi se izvršilo neophodno održavanje ili zamena opreme ili, ukoliko je potrebno, da bi se izvršila prilagodavanja sistema za nadgledanje.

16. Ukoliko sistem za nadgledanje ukazuje da postoji bilo kakva anomalija, Tehnički sekretarijat odmah preduzima akciju radi utvrđivanja da li je do toga došlo zbog lošeg rada opreme ili zbog neispravnosti postrojenja. Ukoliko i nakon pregleda problem nije rešen,

Tehnički sekretarijat odmah utvrđuje stvarnu situaciju uključujući i putem hitne inspekcije na licu mesta ili posete postrojenju ukoliko je to potrebno. O svakom takvom problemu čim se on utvrdi, Tehnički sekretarijat odmah obaveštava državu članicu u kojoj se vrši inspekcija koja će saradivati u njegovom rešavanju.

C. Aktivnosti koje prethode inspekciji

17. Država članica u kojoj se vrši inspekcija se obaveštava o inspekciji najkasnije 24 časa unapred pre planiranog dolaska inspeksijskog tima na mesto ulaska, izuzev slučaja definisanog u tački 18.

18. Država članica u kojoj se vrši inspekcija se obaveštava o prvoj inspekciji najkasnije 72 časa unapred pre predviđenog vremena dolaska inspeksijskog tima na mesto ulaska.

DEO IV (A)

UNIŠTAVANJE HEMIJSKOG ORUŽJA I NJEGOVA VERIFIKACIJA U SKLADU SA ČLANOM IV

A. Deklaracije

Hemijsko oružje

1. Deklaracija hemijskog oružja od strane države članice u skladu sa članom III , tačka 1, stav (a), podstav (ii) uključuje sledeće:

(a) Ukupnu količinu svake hemijske supstance koja je deklarirana;

(b) Tačnu lokaciju svakog objekta za skladištenje hemijskog oružja koja je izražena na sledeći način:

(i) ime;

(ii) geografske koordinate; i

(iii) detaljan dijagram mesta uključujući i mapu granice i lokacije bunkera/skladišnog prostora u okviru postrojenja;

(c) Detaljan inventar za svako postrojenje u kome se skladišti hemijsko oružje uključujući:

(i) hemijske supstance koje su definisane kao hemijsko oružje u skladu sa članom II ;

(ii) nepunjena municija, podkalibarska municija, sredstva i oprema definisani kao hemijsko oružje;

(iii) oprema koja je specijalno projektovana za direktno korišćenje u vezi sa korišćenjem municije, podkalibarske municije, sredstava i opreme specificiranih u podstavu (ii);

(iv) hemijske supstance koje su posebno projektovane za direktno korišćenje u vezi sa korišćenjem municije, podkalibarske municije, sredstava ili opreme specificiranih u podstavu (ii).

2. Za deklaraciju hemijskih supstanci navedenih u tački 1, stav (c), podstav (i) primenjuje se sledeće:

(a) Hemijske supstance se deklarišu u skladu sa Listama specificiranim u Aneksu o hemijskim supstancama ;

(b) Za hemijsku supstancu koja nije navedena u Listama u Aneksu o hemijskim supstancama dostavlja se informacija koja je potrebna za eventualno uključivanje takve hemijske supstance u odgovarajuću Listu uključujući toksičnost čiste supstance. Što se tiče prekursora, daje se informacija o toksičnosti i svojstvu glavnog/glavnih proizvoda u finalnoj reakciji.

(c) Hemijske supstance se identifikuju po hemijskim nazivima u skladu sa važećom nomenklaturom Međunarodne unije za čistu i primenjenu hemiju, po strukturnoj formuli i registarskom broju Službe za hemijske apstrakte ukoliko je on definisan. Za prekursor, daje se informacija o toksičnosti i svojstvu glavnog/glavnih proizvoda u finalnoj reakciji;

(d) U slučajevima koji uključuju mešavinu dve ili više hemijskih supstanci, identifikuje se svaka hemijska supstanca pojedinačno i daje se informacija o procentu svake od njih, a mešavina se deklariše pod kategorijom najtoksičnijih hemijskih supstanci. Ukoliko se komponenta binarnog hemijskog oružja sastoji od mešavine dve ili više hemijskih supstanci, identifikuje se svaka hemijska supstanca pojedinačno i daje se informacija o procentu.

(e) Binarno hemijsko oružje se deklariše na osnovu odnosnog konačnog proizvoda u okviru kategorija hemijskog oružja koje se navode u tački 16. Za svaki tip binarne hemijske municije/sredstava pružaju se sledeće dodatne informacije:

(i) Hemijski naziv toksičnog finalnog proizvoda;

(ii) Hemijski sastav i količina svake komponente;

(iii) Stvarna težinska proporcija između komponenti;

(iv) Koja komponenta se smatra ključnom komponentom;

(v) Planirana količina toksičnog finalnog proizvoda izračunata na stohiometrijskoj osnovi u odnosu na ključnu komponentu, pod pretpostavkom da je u pitanju stoprocentna količina. Deklarisana količina (u tonama) ključne komponente koja je namenjena za konkretan finalni proizvod smatra se da je ekvivalentna količina (u tonama) ovog toksičnog proizvoda izračunatog na stohiometričkoj osnovi pod pretpostavkom da je u pitanju stoprocentna količina.

(f) U slučaju hemijskog oružja koje se sastoji od više hemijskih komponenti, deklaracija je analogna onoj koja je predviđena za binarno hemijsko oružje;

(g) Za svaku hemijsku supstancu deklarirše se način skladištenja, odnosno municija, podkalibarska municija, sredstva, oprema ili kontejneri sa rasutim materijalom i ostali kontejneri. Za svaki oblik skladištenja navode se sledeći podaci:

(i) tip;

(ii) veličina ili kalibar;

(iii) broj komada; i

(iv) nominalna težina hemijskog punjenja po komadu;

(h) Za svaku hemijsku supstancu deklarirše se ukupna težina koja je prisutna u skladišnom objektu;

(i) Pored toga, za hemijske supstance koje su uskladištene kao rasuti materijal, deklarirše se procenat čistoće, ukoliko je on poznat.

3. Za svaki tip nepunjene municije, podkalibarske municije, sredstava ili opreme, koji se navode u tački (1), stav (c), podstav (ii) informacija uključuje:

(a) broj komada;

(b) nominalnu veličinu punjenja po komadu;

(c) planirano hemijsko punjenje.

Deklaracije hemijskog oružja u skladu sa članom III, tačka 1, stav (a) podstav (iii)

4. Deklaracija hemijskog oružja u skladu sa članom III, tačka 1, stav (a), podstav (iii) sadrži sve informacije koje su specificirane u gore navedenim tačkama 1 do 3. Odgovornost je države članice na čijoj se teritoriji hemijsko oružje nalazi da izradi odgovarajuće aranžmane sa drugom državom u cilju obezbeđivanja izrade deklaracije. Ukoliko država članica na čijoj se teritoriji nalazi hemijsko oružje nije u stanju da ispuni obaveze prema ovoj tački, ona navodi razloge za to.

Deklaracije prošlih transfera i prijema

5. Država članica koja je izvršila transfer ili primila hemijsko oružje od 1. januara 1946. godine deklarirše te transfere ili prijem u skladu sa članom III, tačka 1, stav (a), podstav (iv), pod uslovom da iznos koji je transferisan ili primljen ne prelazi 1 tonu po hemijskoj supstanci godišnje u rasutom obliku i/ili obliku municije. Ova deklaracija se daje u skladu sa formatom inventara koji je specificiran u tačkama 1 i 2. U ovoj deklaraciji se takođe navodi država snabdevač i država primalac, datum transfera ili prijema i, što preciznije je moguće, sadašnja lokacija transferisanih komada. Kada sve specificirane informacije za transfer ili prijem hemijskog oružja nisu raspoložive za period između 1. januara 1946. i 1. januara 1970. godine, država članica iznosi sve one informacije koje su joj još uvek na raspolaganju i daje objašnjenje zašto ne može da dostavi potpunu deklaraciju.

Dostavljanje opšteg plana za uništavanje hemijskog oružja

6. Opšti plan za uništavanje hemijskog oružja koji je dostavljen u skladu sa članom III , tačka 1, stav (a), podstav (v) daje pregled ukupnog nacionalnog programa države članice za uništavanje hemijskog oružja i informaciju o naporima države članice da ispuni zahteve u vezi sa uništavanjem koji su sadržani u ovoj Konvenciji. Plan precizira:

(a) Opšti raspored za uništavanje, navodeći tipove i približne količine hemijskog oružja koje su planirane za uništavanje u toku svakog godišnjeg perioda za uništavanje za svako postojeće postrojenje za uništavanje hemijskog oružja i, ukoliko je moguće, i za svako planirano postrojenje za uništavanje hemijskog oružja;

(b) Broj postrojenja za uništavanje hemijskog oružja koja postoje ili za koje se planira da rade u toku perioda uništavanja;

(c) Za svako postojeće ili planirano postrojenje za uništavanje hemijskog oružja:

(i) naziv i lokaciju, i

(ii) tipove i približne količine hemijskog oružja, kao i tip (na primer, nervni agens ili agens plikavac) i približnu količinu hemijskog punjenja, koji treba da se unište;

(d) Planove i programe za obuku osoblja za rad u postrojenjima za uništavanje;

(e) Nacionalne standarde za bezbednost i emisiju koje postrojenja za uništavanje moraju da zadovolje;

(f) Informacije o razvoju novih metoda za uništavanje hemijskog oružja i o poboljšanju postojećih metoda;

(g) Procenu troškova za uništavanje hemijskog oružja; i

(h) Sva pitanja koja bi mogla da imaju negativan uticaj na nacionalni program o uništavanju.

B. Mere u cilju obezbeđivanja objekata za skladištenje i priprema objekta za skladištenje

7. Najkasnije do trenutka kada podnosi svoju deklaraciju o hemijskom oružju, država članica preduzima one mere koje smatra adekvatnim za obezbeđenje njenih objekata za skladištenje i sprečava svako kretanje njenog hemijskog oružja izvan objekata, izuzev u slučaju njihovog udaljavanja radi uništavanja.

8. Svaka država članica obezbeđuje da je hemijsko oružje u njenim objektima za skladištenje raspoređeno na takav način koji omogućava stalan pristup radi verifikacije u skladu sa tačkama 37 do 49.

9. Dok je objekat za skladištenje zatvoren za bilo kakvo kretanje hemijskog oružja izvan objekta osim u slučaju njegovog udaljavanja radi uništavanja, država članica može da u takvom objektu nastavi standardne aktivnosti u vezi sa održavanjem, uključujući standardno održavanje hemijskog oružja; aktivnosti u vezi sa sigurnosnim nadglednjem i fizičkom bezbednošću; i pripremu hemijskog oružja za uništavanje.

10. Aktivnosti u vezi sa održavanjem hemijskog oružja ne obuhvataju:

(a) Zamenu agensa ili tela municije;

(b) Modifikaciju originalnih karakteristika municije ili njenih delova ili komponenata.

11. Tehnički sekretarijat nadgleda sve aktivnosti u vezi sa održavanjem.

C. Uništavanje

Principi i metodi za uništavanje hemijskog oružja

12. "Uništavanje hemijskog oružja" označava proces kojim se hemijske supstance pretvaraju, na u suštini nepovratan način, u oblik koji nije pogodan za proizvodnju hemijskog oružja i koji na nepovratan način čini da municija i ostala sredstva nisu više kao takvi upotrebljivi.

13. Svaka država odlučuje na koji način će da uništava hemijsko oružje, osim što se ne smeju koristiti sledeći procesi: potapanje u bilo koju vodu, zakopavanje u zemljište ili sagorevanje u otvorenoj jami. Država članica uništava hemijsko oružje samo u posebno određenim i na odgovarajući način projektovanim i opremljenim objektima.

14. Svaka država članica obezbeđuje da se njena postrojenja za uništavanje hemijskog oružja konstruišu i da rade na način koji obezbeđuje uništavanje hemijskog oružja; kao i da se proces uništavanja može verifikovati u skladu sa odredbama ove Konvencije.

Redosled uništavanja

15. Redosled uništavanja hemijskog oružja se zasniva na obavezama specificiranim u članu I i ostalim članovima, uključujući i obaveze koje se odnose na sistematsku verifikaciju na licu mesta. On uzima u obzir interese država članica za nesmanjenu bezbednost u toku perioda uništavanja; izgradnju poverenja u početnoj fazi uništavanja; postepeno sticanje iskustva u toku uništavanja hemijskog oružja; i primenljivost bez obzira na stvaran sastav zaliha i metode izabrane za uništavanje hemijskog oružja. Redosled uništavanja se zasniva na principu ujednačavanja.

16. Za potrebe uništavanja, hemijsko oružje koje deklariše svaka država članica, se deli u tri kategorije:

Kategorija 1: Hemijsko oružje na osnovu Liste 1 hemijskih supstanci i njihovih delova i komponenti;

Kategorija 2: Hemijsko oružje na osnovu svih ostalih hemijskih supstanci i njihovih delova i komponenti;

Kategorija 3: Nepunjena municija i sredstva, i oprema koja je posebno projektovana za direktno korišćenje u vezi sa upotrebom hemijskog oružja.

17. Država članica počinje:

(a) Uništavanje Kategorije 1 hemijskog oružja najkasnije dve godine nakon stupanja ove Konvencije na snagu za tu državu, i okončava uništavanje najkasnije 10 godina nakon stupanja ove Konvencije na snagu. Država članica uništava hemijsko oružje u skladu sa sledećim krajnjim rokovima za uništavanje:

(i) Faza 1: Najkasnije dve godine nakon stupanja ove Konvencije na snagu, završiće se testiranje njenog prvog postrojenja za uništavanje. Najmanje 1 procenat hemijskog oružja iz kategorije 1 uništava se najkasnije tri godine nakon stupanja ove Konvencije na snagu;

(ii) Faza 2: Najmanje 20 procenata hemijskog oružja iz kategorije 1 uništava se najkasnije pet godina nakon stupanja ove Konvencije na snagu;

(iii) Faza 3: Najmanje 45 procenata hemijskog oružja iz kategorije 1 se uništava najkasnije sedam godina nakon stupanja ove Konvencije na snagu;

(iv) Faza 4: Cela kategorija jednog hemijskog oružja se uništava najkasnije 10 godina nakon stupanja ove Konvencije na snagu.

(b) Uništavanje hemijskog oružja iz Kategorije 2 otpočinje najkasnije jednu godinu nakon stupanja ove Konvencije na snagu za tu državu i okončava se najkasnije pet godina nakon stupanja ove Konvencije na snagu. Kategorija 2 hemijskog oružja se uništava uz jednako godišnje povećanje u toku perioda za uništavanje. Faktor upoređivanja za takvo oružje je težina hemijskih supstanci u okviru Kategorije 2; i

(c) Uništavanje hemijskog oružja iz Kategorije 3 otpočinje najkasnije jednu godinu nakon stupanja ove Konvencije na snagu za tu državu, i okončava se najkasnije pet godina nakon stupanja ove Konvencije na snagu. Kategorija 3 hemijskog oružja se uništava uz jednako godišnje povećanje u toku perioda uništavanja. Faktor upoređivanja za nepunjenu municiju i sredstva se izražava u nominalnoj zapremini punjenja (m^3), a za opremu po broju komada.

18. Za uništavanje binarnog hemijskog oružja primenjuje se sledeće:

(a) Za potrebe redosleda uništavanja, deklarirana količina (u tonama) ključne komponente koja je namenjena za određeni toksični finalni proizvod smatra se da je ekvivalentna količina (u tonama) tog toksičnog finalnog proizvoda izračunatoj na stohiometričkoj osnovi pretpostavljajući količinu od 100 procenata.

(b) Zahtev da se uništi data količina ključne komponente iziskuje zahtev da se uništi odgovarajuća količina druge komponente, izračunate iz proporcije stvarne težine komponentata u odgovarajućoj vrsti binarne hemijske municije/sredstava.

(c) Ukoliko se više drugih komponenti deklarirše nego što je to potrebno, na osnovu proporcije stvarne težine između komponentata, višak se uništava u toku prve dve godine pošto je operacija uništavanja otpočela.

(d) Na kraju svake naredne operativne godine država članica može zadržati iznos druge deklarirane komponente koja je utvrđena na osnovu proporcije stvarne težine komponentata u odgovarajućem tipu binarne hemijske municije/sredstava.

19. Za hemijsko oružje sa više komponenata redosled uništavanja je analogan onom predviđenom za binarno hemijsko oružje.

Modifikacija krajnjih rokova za uništavanje u međufazi

20. Izvršni savet razmatra opšte planove za uništavanje hemijskog oružja koji su dostavljeni u skladu sa članom III , tačka 1, stav (a), podstav (v) i u skladu sa tačkom 6, između ostalog i u cilju procene njihove usaglašenosti sa redosledom uništavanja iznetim u tačkama 15 do 19. Izvršni savet se konsultuje sa svakom državom članicom čiji plan nije usaglašen, a u cilju da se taj plan usaglasa.

21. Ukoliko država članica zbog izuzetnih okolnosti koje su izvan njene kontrole, veruje da ne može da postigne nivo uništavanja koji je specificiran u fazi 1, fazi 2 ili fazi 3 redosleda uništavanja hemijskog oružja iz Kategorije 1, ona može predložiti promenu u tim nivoima. Takav predlog mora da se dostavi najkasnije 120 dana nakon stupanja ove Konvencije na snagu i on treba da sadrži detaljno obrazloženje za taj predlog.

22. Svaka država članica preduzima sve potrebne mere da bi obezbedila uništavanje hemijskog oružja iz Kategorije 1 u skladu sa rokovima za uništavanje iznetim u tački 17. stav (a) kako je izmenjeno u skladu sa tačkom 21. Međutim, ako država članica smatra da neće biti u stanju da obezbedi uništavanje utvrđenog procenta hemijskog oružja iz kategorije 1 do roka predviđenog za uništavanje u međufazi, ona može zatražiti od Izvršnog saveta da Konferenciji preporuči da dozvoli produženje obaveze ispunjenja roka. Takav zahtev mora se podneti najmanje 180 dana pre isteka roka za uništenje u međufazi i treba da sadrži detaljno obrazloženje razloga za zahtev, kao i planove te države članice kojima se obezbeđuje ispunjavanje njene obaveze da ispoštuje sledeći rok za uništenje u međufazi.

23. Ako se odobri produženje roka, država članica će i dalje biti u obavezi da ispuni zahteve u pogledu kumulativnog uništenja predviđenog za sledeći rok uništavanja. Produženja koja su odobrena u skladu sa ovim Odeljkom neće ni na koji način modifikovati obavezu države članice da uništi ovo hemijsko oružje iz kategorije 1 najkasnije 10 godina od stupanja na snagu ove Konvencije.

Produžavanje roka za završetak uništenja

24. Ukoliko država članica smatra da neće biti u stanju da završi uništavanje celokupnog hemijskog oružja iz kategorije 1 najkasnije 10 godina od stupanja na snagu ove Konvencije, ona može podneti zahtev Izvršnom savetu da joj se produži rok za završetak uništavanja takvog hemijskog oružja. Takav zahtev mora se podneti najkasnije devet godina od stupanja na snagu ove Konvencije.

25. Zahtev treba da sadrži:

(a) trajanje predloženog produženja;

(b) detaljno obrazloženje razloga za predloženo produženje; i

(c) detaljan plan uništavanja tokom predloženog produženja i ostatka prvobitnog desetogodišnjeg roka za uništavanje.

26. Odluka povodom zahteva donosi se na sledećem zasedanju Konferencije, na predlog Izvršnog saveta. Svako produžavanje biće svedeno na minimum, ali rok neke države članice za završetak uništavanja celokupnog hemijskog oružja ni u kom slučaju neće biti duži od 15 godina nakon stupanja na snagu ove Konvencije. Izvršni savet utvrđuje uslove za odobravanje produženja, uključujući i konkretne mere verifikacije koje se smatraju neophodnim, kao i konkretne akcije koje će država članica preduzeti da bi prevazišla probleme u svom programu uništavanja. Troškovi verifikacije tokom produženog roka određuju se u skladu sa članom IV , tačka 16.

27. Ako se odobri produženje, država članica preuzima adekvatne mere za izvršavanje svih kasnijih rokova.

28. Država članica nastavlja da podnosi detaljne godišnje planove uništavanja u skladu sa tačkom 29 i godišnje izveštaje o uništavanju hemijskog oružja iz kategorije 1 shodno tački 36, sve dok se ne uništi celokupno hemijsko oružje iz kategorije 1.

Pored toga, najkasnije po isteku svakog perioda produžetka od 90 dana, država članica dužna je da podnese izveštaj Izvršnom savetu o svojoj aktivnosti uništavanja. Izvršni savet razmatra napredak u pravcu završetka uništavanja i preuzima neophodne mere za dokumentovanje takvog napretka. Sve informacije u vezi sa aktivnostima na polju uništavanja tokom produženog roka Izvršni savet dostavlja, na zahtev, državama članicama.

Detaljni godišnji planovi o uništavanju

29. Detaljni godišnji planovi o uništavanju dostavljaju se Tehničkom sekretarijatu najkasnije 60 dana pre početka svakog godišnjeg roka za uništavanje u skladu sa članom IV . tačka 7. stav (a) i u njima se konkretno navodi:

(a) količina svake pojedinačne vrste hemijskog oružja predviđenog za uništavanje u svakom postrojenju za uništavanje, kao i poslednji dani u okviru rokova za završetak uništavanja svake pojedinačne vrste hemijskog oružja;

(b) detaljan dijagram mesta svakog postrojenja za uništavanje hemijskog oružja, kao i promene u prethodno dostavljenim dijagramima; i

(c) detaljan raspored aktivnosti za svako postrojenje za uništavanje hemijskog oružja za nastupajuću godinu, pri čemu se precizira vreme potrebno za projektovanje, izgradnju, odnosno modifikovanje postrojenja, instaliranje opreme, provere opreme i obliku operatora, operacije uništavanja za svaku pojedinačnu vrstu hemijskog oružja, kao i predviđene periode neaktivnosti.

30. Za svako svoje postrojenje za uništavanje hemijskog oružja, država članica pruža detaljne podatke o postrojenju kako bi Tehničkom sekretarijatu pomogla da razradi preliminarne procedure inspekcije, koje će se koristiti u postrojenjima.

31. Detaljni podaci o svakom postrojenju za uništavanje treba da sadrže sledeće:

(a) naziv, adresu i lokaciju;

(b) detaljne crteže postrojenja sa komentarom;

(c) projektne crteže postrojenja, procesne crteže kao i projektne crteže cevi i instrumentarijuma;

(d) detaljne tehničke opise, uključujući i projektne crteže i specifikaciju za opremu: za odstranjivanje hemijskog punjenja iz municije, sredstava i kontejnera; privremeno odlaganje isteklog hemijskog punjenja; uništavanje hemijskog agensa; kao i za uništavanje municije, sredstava i kontejnera;

(e) detaljne stručne opise procesa uništavanja, uključujući brzinu protoka materijala, temperature i pritisak, kao i efikasnost uništavanja prema projektu;

(f) projektni kapacitet za svaku pojedinačnu vrstu hemijskog oružja;

(g) detaljan opis produkata uništavanja i način njihovog finalnog odlaganja;

(h) detaljan stručan opis mera za olakšavanje inspekcija u skladu sa ovom Konvencijom;

(i) detaljni opis svakog prostora za privremeno držanje u postrojenju za uništavanje, koji bi se koristio za dostavljanje hemijskog oružja direktno u postrojenje za uništavanje, uključujući crteže lokacije i postrojenja kao i podatke o kapacitetu za uskladištenje svake pojedinačne vrste hemijskog oružja koje treba uništiti u postrojenju;

(j) detaljan opis bezbednosnih i medicinskih mera koje su na snazi u postrojenju;

(k) detaljan opis smeštaja i radnih prostorija inspektora; i

(l) sugerisane mere međunarodne verifikacije.

32. Za svaki od svojih postrojenja za uništavanje hemijskog oružja, država članica dostavlja priručnike o funkcionisanju postrojenja, bezbednosne i medicinske planove, priručnike o radu laboratorija, atestu i kontroli kvaliteta, kao i pribavljene ekološke dozvole, osim materijala koji je prethodno već dostavljen.

33. Država članica će brzo obavestiti Tehnički sekretarijat o eventualnim događajima koji mogu imati uticaja na inspeksijske aktivnosti u postrojenjima za uništavanje.

34. Rokove za dostavu podataka iz t. 30 do 32 razmatra i odobrava Konferencija u skladu sa članom VIII , tačka 21, stav (i).

35. Nakon razmatranja detaljnih informacija o postrojenju za svako takvo postrojenje za uništavanje, Tehnički sekretarijat, po potrebi, organizuje konsultacije sa odnosnom državom članicom, kako bi se obezbedilo da njena postrojenja za uništavanje hemijskog oružja budu tako projektovana da garantuju uništenje hemijskog oružja, da omogućavaju visoko razvijeno planiranje o tome kako bi se mogle primeniti mere verifikacije, kao i da primena mera verifikacije ne remeti normalno funkcionisanje postrojenja, te da rad postrojenja ne sprečava adekvatnu verifikaciju.

Godišnji izveštaji o uništavanju

36. Informacija o sprovođenju planova za uništavanje hemijskog oružja dostavlja se Tehničkom sekretarijatu shodno članu IV , tačka 7, stav b) najkasnije 60 dana od isteka svakog pojedinačnog roka za uništavanje i u njoj se navode konkretne količine hemijskog oružja koje je uništeno u svakom postrojenju za uništavanje u prethodnoj godini. Ako je potrebno, treba navesti i razloge zašto nisu ostvareni ciljevi u vezi sa uništavanjem.

D. Verifikacija

Verifikovanje deklaracija o hemijskom oružju na osnovu inspekcije na licu mesta

37. Cilj verifikovanja deklaracija o hemijskom oružju jeste potvrđivanje putem inspekcije na licu mesta tačnosti relevantnih deklaracija podnetih na osnovu člana III .

38. Inspektori vrše inspekciju brzo nakon podnošenja deklaracije. Oni, između ostalog, proveravaju kvalitet i identitet hemijskih supstanci, vrste i broj municije, sredstava i druge opreme.

39. Inspektori, ako je potrebno, koriste dogovorene pečate, markere i druge postupke za kontrolu inventara, kako bi se olakšao tačan popis hemijskog oružja u svakom objektu skladištenja.

40. U meri u kojoj popis napreduje, inspektori, po potrebi, utiskuju one dogovorene pečate koji jasno pokazuju da li su neke zalihe sklonjene i koji garantuju bezbednost objekta skladištenja u toku popisa. Po okončanju popisa, ti pečati se skidaju osim ako nije drugačije dogovoreno.

Sistematska provera objekta za skladištenje

41. Cilj sistematske provere objekata za skladištenje jeste da uklanjanje hemijskog oružja iz njih ne ostane neregistrovano.

42. Sistematska provera inicira se što pre po podnošenju deklaracije o hemijskom oružju i traje sve dotle dok se ne ukloni svo hemijsko oružje iz objekta uskladištenja. Ona, u zavisnosti od sporazuma o postrojenju, kombinuje inspekciju na licu mesta i praćenje instrumentima na licu mesta.

43. Kada se iz objekta skladištenja ukloni svo hemijsko oružje, Tehnički sekretarijat potvrđuje deklaraciju koju je u tom smislu dala država članica. Nakon takvog potvrđivanja, Tehnički sekretarijat prekida sistematsko proveravanje objekta za skladištenje i odmah uklanja sve instrumente za praćenje koje su eventualno inspektori instalirali.

Inspekcije i posete

44. Tehnički sekretarijat bira konkretan objekat skladištenja koji će biti predmet inspekcije tako da se isključi mogućnost pretpostavke kada će objekat biti pregledan. Smernice za utvrđivanje učestalosti sistematskih inspekcija na licu mesta izrađuje Tehnički sekretarijat, vodeći računa o preporukama koje razmatra i usvaja Konferencija shodno članu VII , tačka 21. stav (i).

45. Tehnički sekretarijat obaveštava državu članicu u kojoj će se vršiti inspekcija o svojoj odluci da pregleda odnosno obiđe objekat skladištenja 48 časova pre planiranog dolaska inspeksijskog tima u objekat, radi obavljanja sistematske inspekcije odnosno obilaska. U slučaju da se inspekcija odnosno obilazak vrši radi rešavanja hitnih problema, taj rok se može skratiti. Tehnički sekretarijat je dužan da navede cilj inspekcije odnosno obilaska.

46. Država članica u kojoj se vrši inspekcija obavlja sve neophodne pripreme za dolazak inspektora i obezbeđuje njihovo brzo prebacivanje od mesta ulaska do objekta skladištenja. U sporazumu o objektu utvrđuju se administrativni aranžmani za inspektore.

47. Država članica u kojoj se vrši inspekcija pruža inspeksijskom timu po njihovom dolasku u objekat skladištenja hemijskog oružja sledeće podatke o njemu:

(a) broj zgrada za skladištenje i lokacije stovarišta;

(b) za svaki objekat i lokaciju skladištenja, tip i identifikacioni broj odnosno odrednicu koji su prikazani na dijagramu lokacije; i

(c) za svaku zgradu skladištenja i lokaciju u okviru objekta, broj elemenata svakog tipa hemijskog oružja, a za kontejnere koji nisu deo binarnog oružja, tačna količina hemijskog punjenja u svakom kontejneru.

48. Obavljajući popis u okviru raspoloživog vremena inspektori imaju pravo:

(a) da koriste neku od sledećih tehnika inspekcije:

(i) popisivanje celokupnog hemijskog oružja uskladištenog u tom objektu;

(ii) popisivanje celokupnog hemijskog oružja uskladištenog u određenim zgradama odnosno na određenim lokacijama u okviru objekta, po izboru inspektora; ili

(iii) popisivanje celokupnog hemijskog oružja, jedne vrste ili više vrsta, uskladištenog u objektu, po izboru inspektora; i

(b) da uporede sav popisani inventar sa usaglašenim spiskovima.

49. U skladu sa sporazumima o objektu, inspektori:

(a) imaju nesmetan pristup svim delovima objekata za skladištenje uključujući eventualnu municiju, sredstva, kontejnere za rasuti materijal ili druge kontejnere u okviru istih. Obavljajući svoje aktivnosti, inspektori se pridržavaju propisa o bezbednosti objekta. Inspektori biraju šta će biti predmet inspekcije; i

(b) imaju pravo da tokom prve i svake naredne inspekcije svakog objekta za skladištenje hemijskog oružja odrede municiju, sredstva i kontejnere iz kojih će se uzeti uzorci, kao i da na takvu municiju, sredstva i kontejnere stave jedinstvenu nalepnicu koja će pokazati da li je postojao pokušaj da se ona ukloni ili promeni. Uzorak će biti uzet sa etiketiranog materijala u objektu za skladištenje odnosno uništavanje hemijskog oružja što je pre moguće, u skladu sa odgovarajućim programima uništavanja a najkasnije do okončanja operacija uništavanja.

Sistematska provera uništenja hemijskog oružja

50. Cilj provere uništenja hemijskog oružja je:

(a) potvrđivanje svojstva i količine zalihe hemijskog oružja koje treba uništiti; i

(b) potvrđivanje uništenja istih.

51. Operacije uništavanja hemijskog oružja u toku prvih 390 dana od stupanja na snagu ove Konvencije regulišu se na osnovu prelaznih aranžmana verifikacije. Ti aranžmani, uključujući prelazni sporazum o objektu, odredbe za verifikaciju putem inspekcija na licu mesta i praćenja uz pomoć instrumenata na licu mesta, kao i vremenski rokovi za primenu tih aranžmana utvrđuju se između Organizacije i države članice u kojoj se vrši inspekcija. Takve aranžmane odobrava Izvršni savet najkasnije 60 dana od stupanja na snagu ove Konvencije za odnosnu državu članicu, vodeći računa o preporukama Tehničkog sekretarijata koje se zasnivaju na oceni detaljnih podataka o objektu dostavljenih u skladu sa tačkom 31 i na osnovu obilaska objekta. Izvršni savet na svom prvom zasedanju utvrđuje smernice za te prelazne verifikacione aranžmane, na osnovu preporuka koje treba da razmotri i odobri Konferencija shodno članu VIII . tačka 21, stav (i). Prelazni verifikacioni aranžmani se utvrđuju radi verifikovanja, tokom celog prelaznog perioda, uništenja hemijskog oružja u skladu sa ciljevima navedenim u tački 50, kao i radi izbegavanja ometanja operacije uništavanja koje su u toku.

52. Odredbe tačaka 53 do 61 primenjuju se na operacije uništavanja hemijskog oružja, koje treba da otpočnu najranije 390 dana od stupanja na snagu ove Konvencije.

53. Na osnovu ove Konvencije i detaljnih podataka o postrojenju za uništavanje ili, u zavisnosti od slučaja, na osnovu iskustava prethodnih inspekcija. Tehnički sekretarijat priprema nacrt plana za inspekciju uništavanja hemijskog oružja u svakom postrojenju za uništavanje. Završni plan dostavlja se državi članici u kojoj se vrši inspekcija radi stavljanja primedbi najkasnije 270 dana pre otpočinjanja operacija uništavanja u postrojenju shodno ovoj Konvenciji. Sve razlike između Tehničkog sekretarijata i države članice u kojoj se vrši inspekcija treba rešavati putem konsultacija. Neko eventualno nerešeno pitanje upućuje se Izvršnom savetu radi odgovarajuće akcije, a u cilju olakšavanja potpune primene ove Konvencije.

54. Tehnički sekretarijat realizuje prvi obilazak svakog postrojenja za uništavanje hemijskog oružja države članice u kojoj se vrši inspekcija najkasnije 240 dana pre otpočinjanja operacije uništavanja u svakom postrojenju u skladu sa ovom Konvencijom, kako bi se on upoznao sa odnosnim postrojenjem i ocenio adekvatnost plana inspekcije.

55. U slučaju da postoji postrojenje u kojem su već započete operacije uništavanja hemijskog oružja, država članica u kojoj se vrši inspekcija nije dužna da dekontaminira postrojenje pre nego što Tehnički sekretarijat izvrši prvi obilazak. Obilazak neće trajati duže od pet dana, a broj osoba koji vrši obilazak neće biti veći od 15 osoba.

56. Dogovoreni planovi za verifikaciju, zajedno sa adekvatnom preporukom Tehničkog sekretarijata, dostavljaju se na razmatranje Izvršnom savetu. Izvršni savet razmatra planove radi njihovog usvajanja, u skladu sa ciljevima i obavezama verifikacije shodno ovoj Konvenciji. On takođe potvrđuje da li su planovi za verifikaciju uništenja u skladu sa

ciljevima verifikacije, kao i da li su oni efikasni i praktični. Ovo razmatranje treba zaključiti najkasnije 180 dana pre početka roka za uništenje.

57. Svaki član Izvršnog saveta može se konsultovati sa Tehničkim sekretarijatom u vezi sa svakim pitanjem koje se tiče adekvatnosti plana za verifikaciju. Ako nijedan član Izvršnog saveta ne stavi primedbu, pristupa se realizaciji plana.

58. U slučaju teškoća, Izvršni savet stupa u konsultacije sa odnosnom državom članicom radi njihovog rešavanja. Ako one i pored toga ostanu nerešene, upućuju se Konferenciji.

59. U detaljnim sporazumima o postrojenjima za uništavanje hemijskog oružja, imajući u vidu specifičnosti postrojenja za uništenje i njihov način rada, navodi se sledeće:

(a) detaljna procedura inspekcije na licu mesta; i

(b) odredbe za verifikaciju putem stalnog nadgledanja uz pomoć instrumenata na licu mesta i fizičkog prisustva inspektora.

60. Inspektorima se odobrava pristup svakom postrojenju za uništavanje hemijskog oružja najkasnije 60 dana pre početka uništavanja u tom postrojenju, u skladu sa ovom Konvencijom. Takav pristup ima za cilj nadgledanje postavljanja opreme za inspekciju, pregledanje takve opreme i njeno isprobavanje, kao i konačni inženjerski pregled postrojenja. U slučaju da se radi o postrojenju u kojem su već otpočele operacije uništavanja hemijskog oružja, one će biti obustavljene za minimalni period od najviše 60 dana, koji je potreban za postavljanje i isprobavanje opreme za inspekciju, U zavisnosti od rezultata isprobavanja i pregleda, država članica i Tehnički sekretarijat mogu se dogovoriti o dodacima odnosno promenama detaljnog sporazuma o postrojenju.

61. Država članica u kojoj se vrši inspekcija pismenim putem obaveštava rukovodioca inspeksijskog tima u postrojenju za uništavanje hemijskog oružja najkasnije četiri sata unapred o polasku svake pošiljke hemijskog oružja iz objekta za uskladištenje hemijskog oružja u postrojenje za njegovo uništavanje. U tom obaveštenju treba navesti naziv objekta skladištenja, okvirno vreme polaska i dolaska, konkretne vrste i količine hemijskog oružja koje se prevoze, da li se prevozi bilo kakav materijal sa nalepnicama kao i način prevoza. Takvo obaveštenje može da uključi i obaveštenje o više pošiljki. Rukovodilac inspeksijskog tima se odmah pismeno obaveštava o svakoj promeni takvog obaveštenja.

Objekti za skladištenje hemijskog oružja u okviru postrojenja za njegovo uništavanje

62. Inspektori kontrolišu dolazak hemijskog oružja u postrojenje za uništavanje kao i skladištenje tog oružja. Inspektori kontrolišu sadržaj svake pošiljke pre uništavanja hemijskog oružja, koristeći utvrđenu proceduru u skladu sa propisima o bezbednosti. Oni, po potrebi, koriste dogovorene pečate, markere odnosno druge postupke za kontrolu materijala u cilju što lakšeg tačnog utvrđivanja hemijskog oružja pre početka uništavanja.

63. Čim se hemijsko oružje uskladišti i sve dotle dok se objekti skladištenja nalaze u okviru postrojenja za uništavanje hemijskog oružja, takva skladišta podležu sistematskoj proveri u skladu sa relevantnim sporazumima o postrojenju.

64. Na kraju aktivne faze uništavanja inspektori vrše popis hemijskog oružja iznetog iz skladišta, koje treba uništiti. Oni kontrolišu tačnost inventara preostalog hemijskog oružja, primenjujući procedure za kontrolu inventara iz tačke 62.

Mere sistematske provere na licu mesta u objektima za uništavanje hemijskog oružja

65. U cilju obavljanja svojih aktivnosti inspektorima se omogućava pristup postrojenjima za uništavanje hemijskog oružja kao i skladištima hemijskog oružja koja se nalaze u okviru takvih objekata tokom cele aktivne faze uništavanja.

66. U cilju osiguranja da nije došlo ni do kakvog preusmeravanja hemijskog oružja i da je proces uništavanja završen, inspektori imaju pravo da, na osnovu svog fizičkog prisustva i putem nadgledanja uz pomoć instrumenata na licu mesta, kontrolišu u svakom postrojenju za uništavanje hemijskog oružja sledeće:

(a) prijem hemijskog oružja u postrojenje;

(b) prostor za privremeno držanje hemijskog oružja kao i konkretnu vrstu i količinu hemijskog oružja koje se čuva u tom prostoru;

(c) konkretnu vrstu i količinu hemijskog oružja koje se uništava;

(d) proces uništavanja;

(e) krajnji produkt uništavanja;

(f) drobljenje metalnih delova;

(g) integritet procesa uništavanja i postrojenja u celini.

67. Inspektori imaju pravo da radi uzimanja uzoraka, stavljaju nalepnice na municiju, sredstva ili kontejnere koji se nalaze u postrojenjima za uništavanje hemijskog oružja u prostoru za privremeno držanje.

68. U meri u kojoj se time izlazi u susret zahtevima inspekcije, za potrebe inspekcije se koriste informacije o uobičajenom funkcionisanju postrojenja, uz odgovarajuću autorizaciju podataka, koriste se za potrebe inspekcije.

69. Na kraju svakog roka za uništenje, Tehnički sekretarijat potvrđuje deklaraciju odnosne države članice, izveštavajući o okončanju uništavanja naznačene količine hemijskog oružja.

70. U skladu sa sporazumima o postrojenju, inspektori:

(a) imaju nesmetan pristup svim delovima postrojenja za uništavanje hemijskog oružja i skladištima hemijskog oružja koja se nalaze u okviru tih postrojenja, uključujući municiju, sredstva, kontejnere za rasuti materijal ili druge kontejnere u okviru istih. Inspektori biraju materijal koji će biti predmet inspekcije u skladu sa planom o verifikaciji koji je dogovoren sa državom članicom u kojoj se vrši inspekcija i koji je odobrio Izvršni savet;

(b) nadgledaju sistematsku analizu uzoraka na licu mesta tokom procesa uništavanja;

(c) dobijaju, po potrebi, uzorke koji se na njihov zahtev uzimaju iz sredstava, kontejnera za rasuti materijal i drugih kontejnera u postrojenju u kojem se vrši uništavanje ili u skladištu u okviru njega.

DEO IV (B)

STARO I NAPUŠTENO HEMIJSKO ORUŽJE

A. Opšti deo

1. Staro hemijsko oružje se uništava kako je predviđeno u Odeljku B.
2. Ostavljeno hemijsko oružje, uključujući i ono koje zadovoljava kriterijume definicije iz člana II , tačka 5, stav (b) uništava se kako je predviđeno u Odeljku C.

B. Režim za staro hemijsko oružje

3. Država članica koja na svojoj teritoriji ima staro hemijsko oružje u smislu definicije iz člana II , tačka 5, stav (a) dužna je da najkasnije 30 dana od dana stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu članicu, Tehničkom sekretarijatu dostavi sve raspoložive relevantne informacije, uključujući i, u meri u kojoj je to moguće, lokaciju, vrstu, količinu kao i trenutno stanje tog starog hemijskog oružja.

U slučaju starog hemijskog oružja u smislu definicije iz člana II , tačka 5, stav (b), država članica podnosi Tehničkom sekretarijatu deklaraciju u skladu sa članom III , tačka 1, stav b), podstav (i), uključujući i, u meri u kojoj je to moguće, informacije navedene u Delu IV (A), tačke 1 do 3 ovog Aneksa.

4. Država članica koja otkrije staro hemijsko oružje posle stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu članicu, dostavlja Tehničkom sekretarijatu informacije precizirane u tački 3 najkasnije 180 dana od dana otkrivanja tog starog hemijskog oružja.

5. Tehnički sekretarijat vrši prvu inspekciju kao i sve eventualne dalje inspekcije, ako je potrebno, u cilju proveravanja podataka dostavljenih u skladu sa tač. 3 i 4; a posebno da bi se utvrdilo da li navedeno hemijsko oružje zadovoljava definiciju starog hemijskog oružja u smislu člana II , tačka 5. Smernice za utvrđivanje upotrebljivosti hemijskog oružja koje je proizvedeno od 1925. do 1946. godine razmatra i usvaja Konferencija u skladu sa članom VIII , tačka 21, stav (i).

6. Staro hemijsko oružje za koje je Tehnički sekretarijat potvrdio da zadovoljava definiciju iz člana II , tačka 5, stav (a) država članica tretira kao otrovan otpad. Ona obaveštava Tehnički sekretarijat o koracima koje je preduzela da uništi ili na drugi način odloži kao otrovan otpad takvo staro hemijsko oružje, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom.

7. Shodno tač. 3 do 5, država članica uništava staro hemijsko oružje za koje je Tehnički sekretarijat potvrdio da zadovoljava definiciju iz člana II , tačka 5, stav (b) u skladu sa članom IV i Delom IV (A) ovog Aneksa. Na zahtev neke države članice, Izvršni savet, može, ipak, da izmeni odredbe o rokovima i redosledu uništavanja takvog starog hemijskog oružja, ukoliko utvrdi da se time ne bi doveli u pitanje predmet i cilj ove Konvencije. Zahtev treba da sadrži

konkretne predloge izmena odredaba kao i detaljno obrazloženje razloga za predložene izmene.

C. Režim za napušteno hemijsko oružje

8. Država članica na čijoj se teritoriji nalazi ostavljeno hemijsko oružje (dalje u tekstu: "teritorijalna država članica") dužna je da najkasnije 30 dana od stupanja ove Konvencije na snagu za tu državu članicu dostavi Tehničkom sekretarijatu sve raspoložive relevantne informacije o tako ostavljenom hemijskom oružju. Te informacije uključuju, u meri u kojoj je to moguće, mesto, vrstu, količinu kao i trenutno stanje tako ostavljenog hemijskog oružja kao i informacije o ostavljanju.

9. Država članica koja je otkrila ostavljeno hemijsko oružje nakon stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu članicu, dužna je najkasnije 180 dana od njegovog otkrivanja da Tehničkom sekretarijatu dostavi sve raspoložive relevantne informacije o otkrivenom ostavljenom hemijskom oružju. Takve informacije uključuju, u meri u kojoj je moguće, i mesto, vrstu, količinu i trenutno stanje ostavljenog hemijskog oružja kao i informacije o ostavljanju.

10. Država članica koja je ostavila hemijsko oružje na teritoriji neke druge države članice (dalje u tekstu: "država članica koja je ostavila oružje") dužna je da najkasnije 30 dana od dana stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu članicu dostavi Tehničkom sekretarijatu sve raspoložive relevantne informacije o ostavljenom hemijskom oružju. Takve informacije, u meri u kojoj je moguće, uključuju i mesto, vrstu, količinu kao i informacije o ostavljanju i stanju ostavljenog hemijskog oružja.

11. Tehnički sekretarijat vrši prvu inspekciju i eventualne dalje inspekcije, po potrebi, u cilju provere svih raspoloživih relevantnih informacija dostavljenih shodno tač. 8 do 10 i utvrđivanja da li je potrebna sistematska provera u skladu sa Delom IV (A), tač. 41 do 43, ovog Aneksa. Po potrebi, on proverava poreklo ostavljenog hemijskog oružja i utvrđuje dokaze o ostavljanju i identitetu države koja je ostavila oružje.

12. Izveštaj Tehničkog sekretarijata se dostavlja Izvršnom savetu, teritorijalnoj državi članici i državi članici koja je ostavila oružje ili državi članici za koju je teritorijalna država članica navela, odnosno za koju je Tehnički sekretarijat utvrdio, da je ostavila hemijsko oružje. Ukoliko jedna od direktno pogođenih država članica nije zadovoljna izveštajem, ona ima pravo da to pitanje reši u skladu sa odredbama ove Konvencije ili da ga iznese pred Izvršni savet radi efikasnog rešavanja.

13. Shodno članu I, tačka 3, teritorijalna država članica ima pravo da od države članice za koju je utvrđeno da je država članica koja je ostavila oružje, zahteva da shodno tač. 8 do 12 stupi u konsultacije radi uništavanja ostavljenog hemijskog oružja u saradnji sa teritorijalnom državom članicom. Ona će o takvom zahtevu odmah obavestiti Tehnički sekretarijat.

14. Konsultacije između teritorijalne države članice i države članice koja je ostavila oružje u cilju utvrđivanja međusobno usaglašenog plana za uništavanje počinju najkasnije 30 dana od dana kada Tehnički sekretarijat bude obavešten o zahtevu koji se pominje u tački 13. Međusobno usaglašeni plan uništavanja dostavlja se Tehničkom sekretarijatu najkasnije 180 dana od dana kada Tehnički sekretarijat bude obavešten o zahtevu koji se pominje u tački 13.

Na zahtev države članice koja je ostavila oružje i teritorijalne države članice, Izvršni savet može da produži rok za dostavljanje međusobno usaglašenog plana za uništavanje.

15. U cilju uništavanja ostavljenog hemijskog oružja, država članica koja je ostavila oružje obezbeđuje sva neophodna finansijska, tehnička, stručna sredstva, kapacitete kao i druge resurse. Teritorijalna država članica obezbeđuje adekvatnu saradnju.

16. Ako se ne može utvrditi ko je država koja je ostavila oružje ili ako ona nije država članica Konvencije, teritorijalna država članica može da, u cilju obezbeđivanja uništavanja tog ostavljenog hemijskog oružja, zatraži od Organizacije i drugih država članica pomoć da se tako ostavljeno hemijsko oružje uništi.

17. Shodno tačkama 8 do 16, član IV i Deo IV (A) ovog Aneksa primenjuju se i na uništavanje ostavljenog hemijskog oružja. U slučaju da se radi o ostavljenom hemijskom oružju koje zadovoljava kriterijume definicije starog hemijskog oružja iz člana II, tačka 5 stav (b), Izvršni savet, na zahtev teritorijalne države članice, samostalno ili zajedno sa državom članicom koja je ostavila oružje, može da modifikuje ili izuzetno da odloži primenu odredbi o uništavanju, ukoliko utvrdi da se time ne bi doveli u pitanje predmet i cilj ove Konvencije. U slučaju da se radi o ostavljenom hemijskom oružju koje ne zadovoljava kriterijume definicije starog hemijskog oružja iz člana II, tačka 5 stav (b) Izvršni savet, na zahtev teritorijalne države članice, samostalno ili u zajednici sa državom članicom koja je ostavila oružje, može u izuzetnim slučajevima, izmeniti odredbe o vremenskim rokovima i redosledu uništavanja, ukoliko utvrdi da se time ne bi doveli u pitanje predmet i cilj ove Konvencije. Svaki zahtev koji se pominje u ovoj tački treba da sadrži konkretne predloge za izmenu odredbi kao i detaljno obrazloženje razloga za predložene izmene.

18. Države članice mogu da zakluče međusobne sporazume ili angažmane o uništavanju ostavljenog hemijskog oružja. Izvršni savet, na zahtev teritorijalne države članice, samostalno ili u zajednici sa državom članicom koja je ostavila oružje, može da odluči da odabrane odredbe takvih sporazuma ili aranžmana imaju prednost nad odredbama iz ovog Odeljka, ukoliko utvrdi da sporazum ili aranžman obezbeđuje uništenje ostavljenog hemijskog oružja u skladu sa tačkom 17.

DEO V

UNIŠTAVANJE POSTROJENJA ZA PROIZVODNJU HEMIJSKOG ORUŽJA I NJEGOVO VERIFIKOVANJE SHODNO ČLANU V

A. Deklaracije

Deklaracije o postrojenjima za proizvodnju hemijskog oružja

1. Deklaracije države članice o postrojenjima za proizvodnju hemijskog oružja shodno članu III, tačka 1 stav (c), podstav (ii) za svako postrojenje treba da sadrži:

(a) naziv postrojenja, imena vlasnika kao i nazive firmi ili preduzeća koja upravljaju tim postrojenjem od 1. januara 1946;

(b) tačno mesto gde se nalazi postrojenje, uključujući adresu, lokaciju kompleksa, lokaciju postrojenja u okviru kompleksa uključujući eventualno i konkretnu zgradu i broj konstrukcije;

(c) izjavu da li se radi o postrojenju za proizvodnju hemijskog oružja definisanog kao takvog ili o postrojenju za punjenje hemijskog oružja, ili i o jednom i o drugom;

(d) datum kada je završena izgradnja postrojenja kao i periode tokom kojih su eventualno izvršene modifikacije na postrojenju, uključujući instaliranje nove ili modifikovane opreme, čime su značajno izmenjene karakteristike proizvodnog procesa u postrojenju;

(e) podatke o hemijskim supstancama definisanim kao hemijsko oružje, koje su se proizvodile u tom postrojenju; o municiji, sredstvima i kontejnerima koji su se punili u postrojenju; kao i o datumima početka i prestanka takve proizvodnje odnosno punjenja:

(i) za hemijske supstance definisane kao hemijsko oružje koje su proizvedene u postrojenju, takve informacije se izražavaju u obliku konkretne vrste proizvedenih hemijskih supstanci, uz navođenje naziva supstance prema postojećoj nomenklaturi Međunarodne unije za čistu i primenjenu hemiju (UPAC), strukturne formule kao i registarskog broja Službe za hemijske apstrakte, ako je on određen, kao i u obliku količine svake supstance čija je težina izražena u tonama;

(ii) za municiju, sredstva i kontejnere koji su punjeni u postrojenju, takve informacije se izražavaju u obliku konkretne vrste punjenog hemijskog oružja i težine hemijskog punjenja po jedinici;

(f) proizvodni kapacitet postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja:

(i) za postrojenje gde je proizvedeno hemijsko oružje, proizvodni kapacitet se izražava u obliku godišnjeg kvantitativnog potencijala za proizvodnju konkretne supstance na osnovu tehnološkog procesa koji je stvarno primenjen ili, kada je reč o procesima koji konkretno nisu primenjeni, na osnovu onih koji su planirani da budu primenjeni u postrojenju;

(ii) za postrojenje gde se hemijsko oružje punilo, proizvodni kapacitet se izražava u vidu količine hemijske supstance koju postrojenje godišnje može da napuni u svaku vrstu hemijskog oružja;

(g) za svako postrojenje za proizvodnju hemijskog oružja koje nije uništeno, opis postrojenja uključujući:

(i) dijagram lokacije;

(ii) dijagram toka procesa u postrojenju, i

(iii) inventar zgrada u okviru postrojenja i opreme za specijalne namene u njemu, kao i rezervnih delova za tu opremu;

(h) trenutni status postrojenja, uz navođenje:

(i) datuma kada je hemijsko oružje poslednji put proizvedeno u postrojenju;

(ii) da li je postrojenje uništeno, uključujući datum i način uništenja; i

(iii) da li je pre stupanja na snagu ove Konvencije postrojenje korišćeno ili modifikovano za aktivnost koja nema veze sa proizvodnjom hemijskog oružja, i ako jeste, informacije o kakvim modifikacijama je reč, datumu kada je počela takva aktivnost koja nema veze sa hemijskim oružjem kao i o karakteru takse aktivnosti, uz navođenje, po mogućnosti, vrste proizvoda;

(i) specifikaciju mera koje je država članica preduzela da zatvori postrojenje, kao i opis mera koje je država članica već preduzela ili će preduzeti da postrojenje stavi van funkcije;

(j) opis normalnih aktivnosti za bezbednost i sigurnost postrojenja koje je stavljeno van funkcije; i

(k) izjavu o tome da li je postrojenje pretvoreno u postrojenje za uništavanje hemijskog oružja i ako jeste, datume kada je došlo do takvog pretvaranja.

Deklaracije o objektima za proizvodnju hemijskog oružja shodno članu III, tačka 1, stav (c), podstav (iii)

2. Deklaracija o postrojenju za proizvodnju hemijskog oružja shodno članu III , tačka 1, stav (c), podstav (iii) treba da sadrži podatke utvrđene u gore navedenoj tački 1. Država članica na čijoj teritoriji se nalazi ili se nalazilo postrojenje dužna je da sa drugom državom utvrdi aranžmane za podnošenje deklaracije. Ako država članica na čijoj se teritoriji nalazi ili se nalazilo postrojenje nije u mogućnosti da ispuni ovu obavezu, ona navodi razloge za to.

Deklarisanje prethodnih transfera i prijema

3. Država članica koja je od 1. januara 1946. godine prebacila ili primila opremu za proizvodnju hemijskog oružja prijavljuje takav transfer i prijem shodno članu III , tačka 1, stav (c), podstav (iv), kao i u skladu sa dole navedenom tačkom 5. Kada nisu poznati svi precizirani podaci o prebacivanju i prijemu takve opreme za period od 1. januara 1946. do 1. januara 1970. godine, država članica navodi sve one informacije kojima još uvek raspolaže i pruža objašnjenje zašto nije u mogućnosti da podnese potpunu deklaraciju.

4. Pod opremom za proizvodnju hemijskog oružja iz tačke 3 podrazumeva se:

(a) oprema za specijalne namene;

(b) oprema za proizvodnju opreme posebno projektovane za neposredno korišćenje u vezi sa primenom hemijskog oružja; i

(c) oprema koja je projektovana ili se isključivo koristi za proizvodnju nehemijskih komponenti za hemijsku municiju.

5. U deklaraciji o transferu i prijemu opreme za proizvodnju hemijskog oružja se navodi:

(a) ko je primio/prebacio opremu za proizvodnju hemijskog oružja;

(b) o kakvoj opremi je reč;

(c) datum prebacivanja odnosno prijema;

(d) da li je poznato da je oprema uništena; i

(e) trenutna dispozicija, ako je poznata.

Podnošenje opštih planova za uništavanje

6. Za svako postrojenje za proizvodnju hemijskog oružja država članica dostavlja sledeće:

(a) predviđeni vremenski okvir za mere koje će se preduzeti; i

(b) načine uništavanja.

7. Za svako postrojenje za proizvodnju hemijskog oružja koje država članica namerava da privremeno pretvori u postrojenje za uništavanje hemijskog oružja, dotična država članica pruža sledeće podatke:

(a) predviđeni vremenski okvir za pretvaranje u postrojenje za uništavanje;

(b) predviđeni vremenski okvir za korišćenje postrojenja kao postrojenja za uništavanje hemijskog oružja;

(c) opis novog postrojenja;

(d) način uništavanja specijalne opreme;

(e) vremenski okvir za uništenje transformisanog postrojenja pošto je ono iskorišćeno za uništavanje hemijskog oružja; i

(f) način kako je uništeno transformisano postrojenje.

Podnošenje godišnjih planova za uništavanje i godišnjih izveštaja o uništavanju

8. Država članica podnosi godišnji izveštaj o uništavanju najkasnije 90 dana pre početka naredne godine za uništavanje. U godišnjem planu se navodi:

(a) kapacitet koji se uništava;

(b) naziv i lokalitet objekata u kojima se vrši uništavanje;

(c) spisak zgrada i opreme koji se uništavaju u svakom objektu; i

(d) planirani način uništavanja.

9. Država članica podnosi godišnji izveštaj o uništavanju najkasnije 90 dana po završetku prethodne godine za uništavanje. U godišnjem izveštaju se precizira:

(a) uništeni kapacitet;

(b) naziv i lokacija svakog objekta u kojem je obavljeno uništavanje;

(c) spisak zgrada i opreme koji su uništeni u svakom objektu;

(d) način kako je izvršeno uništavanje.

10. Za postrojenje za proizvodnju hemijskog oružja koje je prijavljeno shodno članu III , tačka 1, stav (c), podstav (iii), država članica na čijoj teritoriji se nalazi ili se nalazilo takvo postrojenje dužna je da utvrdi odgovarajuće aranžmane za podnošenje deklaracije navedene u gorenavedenim tačkama 6 do 9. Ako država članica na čijoj teritoriji se nalazi ili se nalazilo postrojenje nije u mogućnosti da ispuni ovu obavezu, ona je dužna da navede razloge za to.

B. Uništavanje

Opšti principi za uništavanje objekata za proizvodnju hemijskog oružja

11. Svaka država članica odlučuje o metodama koje će koristiti za uništavanje postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja, u skladu sa principima utvrđenim u članu V i u ovom Delu.

Principi i metode vezani za zatvaranje postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja

12. Cilj zatvaranja postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja jeste da se ono stavi van funkcije.

13. Dogovorene mere za zatvaranje preduzima država članica posvećujući dužnu pažnju specifičnim karakteristikama svakog postrojenja. Takve mere, između ostalog, obuhvataju:

(a) zabranu korišćenja zgrada za specijalne namene i standardnih zgrada u okviru postrojenja osim za dogovorene aktivnosti;

(b) isključivanje opreme koja je direktno povezana sa proizvodnjom hemijskog oružja, uključujući, između ostalog, i opremu i instrumente za kontrolu procesa;

(c) rashodovanje zaštitnih instalacija i opreme koji su isključivo korišćeni za zaštitu na radu u postrojenju za proizvodnju hemijskog oružja;

(d) instaliranje graničnika i drugih sredstava za onemogućavanje dodavanja hemijskih supstanci odnosno za uklanjanje istih iz specijalizovane procesne opreme za sintezu, separaciju odnosno prečišćavanje supstanci definisanih kao hemijsko oružje, svaki rezervoar za skladištenje ili mašinu za punjenje hemijskog oružja, zagrevanje, hlađenje odnosno snabdevanja električnom ili drugim oblicima energije takve opreme, rezervoara za skladištenje ili mašine; i

(e) prekidanje železničkih, suvozemnih i drugih pristupnih puteva teškim transportnim sredstvima postrojenju za proizvodnju hemijskog oružja osim onih neophodnih za obavljanje dogovorenih aktivnosti.

14. U periodu dok je zatvoreno postrojenje za proizvodnju hemijskog oružja, država članica može da nastavi aktivnosti na obezbeđenju i fizičkoj zaštiti postrojenja.

Tehničko održavanje postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja pre njegovog uništavanja

15. Država članica može da obavlja uobičajene aktivnosti na održavanju postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja isključivo iz razloga bezbednosti, uključujući vizuelnu inspekciju, preventivno održavanje i rutinske opravke.

16. Sve planirane aktivnosti održavanja predviđaju se generalnim i detaljnim planovima za uništavanje. Aktivnosti održavanja ne uključuju sledeće:

- (a) zamenu bilo kakve procesne opreme;
- (b) modifikovanje karakteristika hemijske procesne opreme;
- (c) proizvodnju bilo kakvih hemijskih supstanci.

17. Sve aktivnosti održavanja podležu nadzoru Tehničkog sekretarijata.

Principi i metode za privremeno pretvaranje postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja u postrojenja za uništavanje hemijskog oružja

18. Merama koje se odnose na privremeno pretvaranje postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja u postrojenje za njegovo uništavanje obezbeđuje se da režim za privremeno transformisanje postrojenja bude bar isto toliko rigorozan kao i režim za postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja koja nisu transformisana.

19. Postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja koja su pretvorena u postrojenja za njihovo uništavanje pre stupanja na snagu ove Konvencije prijavljuju se pod kategorijom postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja.

Ta postrojenja podležu prvoj poseti inspektora, koji potvrđuju tačnost navoda o postrojenjima. Potrebno je takođe potvrditi da je transformisanje izvršeno tako da su ona stavljena van funkcije kao postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja, i takva potvrda potpada pod mere predviđene za postrojenja koja treba staviti van funkcije najkasnije 90 dana od stupanja na snagu ove Konvencije.

20. Država članica koja namerava da izvrši transformisanje postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja dužna je da Tehničkom sekretarijatu, najkasnije 30 dana od stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu članicu, odnosno najkasnije 30 dana od dana donošenja odluke o privremenom transformisanju, dostavi opšti plan o transformisanju postrojenja i da, nakon toga, dostavlja godišnje planove.

21. Ukoliko država članica ima potrebu da pretvori u postrojenje za uništavanje hemijskog oružja još neko postrojenje za proizvodnju hemijskog oružja koje je bilo zatvoreno nakon stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu članicu, ona o tome obaveštava Tehnički sekretarijat najkasnije 150 dana pre takvog transformisanja. Tehnički sekretarijat, u zajednici sa tom državom članicom, obezbeđuje preduzimanje neophodnih mera da se, nakon transformisanja, takvo postrojenje stavi van funkcije kao postrojenje za proizvodnju hemijskog oružja.

22. Postrojenje koje je pretvoreno u postrojenje za uništavanje hemijskog oružja ne treba da bude u većoj meri sposobno za obnavljanje proizvodnje hemijskog oružja od postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja koje je zatvoreno ili je u remontu. Za njegovo reaktiviranje ne

bi trebalo da protekne više vremena nego za reaktiviranje postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja koje je zatvoreno ili je u remontu.

23. Transformisano postrojenje za proizvodnju hemijskog oružja biće uništeno najkasnije 10 godina nakon stupanja na snagu ove Konvencije.

24. Sve mere za pretvaranje svakog datog postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja su specifične samo za to postrojenje i zavise od njegovih pojedinačnih karakteristika.

25. Skup mera koje se preduzimaju u cilju pretvaranja postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja u postrojenje za njegovo uništavanje ne sme biti manji od onog koji se predviđa za onesposobljavanje drugih postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja, a preduzimaju se najkasnije 90 dana od stupanja na snagu ove Konvencije za dotičnu državu članicu.

Principi i metode koji se tiču uništavanja objekata za proizvodnju hemijskog oružja

26. Država članica uništava opremu i objekte obuhvaćene definicijom postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja na sledeći način:

(a) Sva specijalna oprema i standardna oprema se fizički uništava;

(b) Sve zgrade za specijalne namene i standardne zgrade se fizički uništavaju.

27. Država članica uništava postrojenja za proizvodnju nepunjene municije za hemijsko oružje i opremu za primenu hemijskog oružja na sledeći način:

(a) Prijavljuju se i uništavaju postrojenja koja se isključivo koriste za proizvodnju nehemijskih komponenti za hemijsku municiju odnosno opremu koja je posebno namenjena za upotrebu neposredno u vezi sa primenom hemijskog oružja. Proces uništavanja i njegova kontrola se vrše u skladu sa odredbama člana V i ovim Delom ovog Aneksa kojima se reguliše pitanje uništavanja postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja;

(b) Fizički se uništava sva oprema namenjena odnosno koja se isključivo koristi za proizvodnju nehemijskih komponenti za hemijsku municiju. Takva oprema, koja uključuje i kalupe za specijalnu namenu, kao i kalupe za oblikovanje metala, može se premestiti na posebnu lokaciju radi uništavanja;

(c) Sve zgrade i standardna oprema koji se koriste za takvu proizvodnju se uz potvrđivanje, ako je potrebno kroz konsultacije i inspekcije predviđene članom IX , uništavaju ili pretvaraju za namene koje nisu zabranjene ovom Konvencijom;

(d) Aktivnosti za namene koje se ne zabranjuju ovom Konvencijom mogu se nastaviti i u toku trajanja uništavanja odnosno transformacije;

Redosled uništavanja

28. Redosled uništavanja postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja zasniva se na obavezama utvrđenim u članu I i drugim članovima ove Konvencije, uključujući obaveze u vezi sa sistematskom proverom na licu mesta. On vodi računa o interesima država članica za nesmanjenom bezbednošću tokom perioda uništavanja; o jačanju poverenja u početnom

stadijumu faze uništavanja; postepenom sticanju iskustva u toku uništavanja postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja; kao i o primenljivosti bez obzira na stvarne karakteristike postrojenja i odabranih metoda za njihovo uništavanje. Redosled uništavanja počiva na principu ujednačavanja.

29. Za svaki period uništavanja, država članica određuje koja postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja treba uništiti i vrši uništavanje na takav način da na kraju svakog perioda uništavanja ne preostane ništa preko nivoa predviđenog tačkama 30 i 31. Ne isključuje se mogućnost da država članica uništi svoja postrojenja bržim tempom.

30. Sledeće odredbe primenjuju se na postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja koja proizvode hemijske supstance sa Liste 1:

(a) Država članica počinje uništavanje takvih postrojenja najkasnije godinu dana od stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu članicu i završava ga najkasnije 10 godina nakon stupanja na snagu ove Konvencije. Za državu koja je u vreme stupanja na snagu ove Konvencije bila država članica, ceo taj period se deli na tri zasebna perioda uništavanja, tj. na godine od 2 do 5, od 6 do 8, i od 9 do 10. Za države članice koje to postanu posle stupanja na snagu ove Konvencije, periodi uništavanja se prilagođavaju, vodeći računa o tačkama 28 i 29;

(b) Kapacitet proizvodnje kod takvih postrojenja se koristi kao uporedni faktor. Izražava se u tonama agensa, pri čemu se vodi računa o pravilima propisanim za binarno hemijsko oružje;

(c) Utvrđuju se odgovarajući usaglašeni nivoi proizvodnog kapaciteta za kraj osme godine po stupanju na snagu ove Konvencije. Proizvodni kapacitet koji premašuje odgovarajući nivo se uništava u jednakim kvotama koje se povećavaju tokom prva dva perioda uništavanja;

(d) Zahtev da se uništi navedena količina kapaciteta podrazumeva i zahtev da se uništi svako drugo postrojenje za proizvodnju hemijskog oružja koje je snabdevalo postrojenje sa Liste 1 odnosno koje je municiju ili sredstva punilo hemijskom supstancom sa Liste 1, proizvedenom u tom postrojenju;

(e) Postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja koja su privremeno pretvorena u postrojenja za njihovo uništavanje i dalje podležu obavezi da unište kapacitet u skladu sa odredbama ove tačke.

31. Država članica počinje sa uništavanjem postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja koja nisu obuhvaćena tačkom 30 najkasnije godinu dana od stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu članicu i završava ga najkasnije pet godina posle stupanja na snagu ove Konvencije.

Detaljni planovi za uništavanje

32. Najmanje 180 dana, pre početka uništavanja postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja, država članica dostavlja Tehničkom sekretarijatu detaljne planove za uništavanje postrojenja, uključujući predložene mere za verifikaciju uništenja iz tačke 33, stav (f), između ostalog, i u vezi sa:

(a) vremenom prisustva inspektora u postrojenju koje treba uništiti; i

(b) procedurom verifikacije mera koje treba primeniti na svaku stavku iz prijavljenog inventara.

33. Detaljni planovi za uništavanje svakog postrojenja za proizvodnju sadrže:

- (a) detaljan vremenski raspored procesa uništavanja;
- (b) unutrašnji izgled objekta;
- (c) dijagram procesnog toka;
- (d) detaljan inventar opreme, objekata i drugih inventarskih stavki koje treba uništiti;
- (e) mere koje treba primeniti na svaku inventarsku stavku;
- (f) predložene mere verifikacije;
- (g) sigurnosne/bezbednosne mere koje treba poštovati tokom uništavanja postrojenja; i
- (h) uslove rada i života koje treba obezbediti za inspektore.

34. Ako država članica namerava da postrojenje za proizvodnju hemijskog oružja pretvori u postrojenje za uništavanje istog, ona o tome obaveštava Tehnički sekretarijat najkasnije 150 dana pre preuzimanja bilo kakvih aktivnosti u vezi sa transformisanjem. U tom obaveštenju se:

- (a) navodi naziv, adresa i lokacija postrojenja;
- (b) dostavlja dijagram lokaliteta uz navođenje svih objekata i prostora koji će biti uključeni u uništavanje hemijskog oružja, a navode se i svi objekti u okviru postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja koji treba da budu privremeno transformisani;
- (c) navode sve vrste hemijskog oružja i vrste i količine hemijskog punjenja koje treba uništiti;
- (d) precizira način uništavanja;
- (e) dostavlja dijagram procesnog toka uz navođenje delova proizvodnog procesa i specijalne opreme koji će biti podvrgnuti transformisanju u cilju uništavanja hemijskog oružja;
- (f) utvrđuju pečati i oprema za inspekciju koji potencijalno mogu biti uključeni u transformaciju, ako to odgovara; i
- (g) dostavlja raspored kojim se utvrđuju: vreme određeno za projektovanje, privremena transformacija postrojenja, instaliranje opreme, provera opreme, operacije uništavanja i zatvaranje.

35. U pogledu uništavanja postrojenja koje je privremeno pretvoreno za potrebe uništavanja hemijskog oružja, informacije se dostavljaju u skladu sa tačkama 32 i 33.

Razmatranje detaljnih planova

36. Na osnovu detaljnog plana za uništavanje i predloženih mera verifikacije koje je podnela država članica, kao i na osnovu iskustava sa prethodnim inspekcijama, Tehnički sekretarijat priprema plan za verifikaciju uništenja postrojenja u tesnoj konsultaciji sa odnosnom državom članicom. Eventualne razlike između Tehničkog sekretarijata i države članice u pogledu adekvatnih mera treba rešavati putem konsultacija. Sva nerešena pitanja upućuju se Izvršnom savetu radi odgovarajuće akcije u cilju što lakše potpune primene ove Konvencije.

37. U cilju ispunjavanja odredbi člana V i ovog Dela, Izvršni savet i država članica dogovaraju zajedničke planove za uništavanje i verifikaciju. Takav dogovor treba zaključiti najkasnije 60 dana pre planiranog početka uništavanja.

38. Svaka članica Izvršnog saveta može konsultovati Tehnički sekretarijat po svakom pitanju koje se tiče adekvatnosti zajedničkog plana za uništavanje i verifikaciju. Ako nijedna članica Izvršnog saveta ne stavi primedbu, plan se stavlja u realizaciju.

39. Ako se jave bilo kakve teškoće, Izvršni savet započinje konsultacije sa odnosnom državom članicom radi njihovog rešavanja. Ako i nakon toga one ne budu rešene, stvar se upućuje Konferenciji. Rešavanje eventualnih razlika u pogledu načina uništavanja ne utiče na realizaciju drugih delova plana za uništavanje koji su prihvatljivi.

40. Ako se sa Izvršnim savetom ne postigne sporazum o aspektima verifikacije, odnosno ako se odobreni plan za verifikaciju ne može realizovati, verifikacija uništavanja se vrši neprestanim nadgledanjem uz pomoć instrumenata na licu mesta i fizičkim prisustvom inspektora.

41. Uništavanju i verifikaciji pristupa se prema dogovorenom planu. Verifikacija neće nepotrebno remetiti proces uništavanja i vršiće se na osnovu prisustva inspektora na licu mesta da bi se potvrdilo uništenje.

42. Ako se neophodna verifikacija odnosno akcija u pravcu uništavanja ne preduzme po planu, sve države članice se o tome obaveštavaju.

C. Verifikacija

Verifikovanje deklaracija o postrojenjima za proizvodnju hemijskog oružja putem inspekcije na licu mesta

43. Tehnički sekretarijat obavlja prvu inspekciju svakog postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja od 90 do 120 dana od stupanja na snagu ove Konvencije za dotičnu državu članicu.

44. Ciljevi prve inspekcije su:

(a) da se potvrdi da je prekinuta proizvodnja hemijskog oružja i da je postrojenje stavljeno van funkcije u skladu sa ovom Konvencijom;

(b) da se Tehničkom sekretarijatu omogući da se upozna sa merama koje su preduzete da se u tom postrojenju prekine proizvodnja hemijskog oružja;

(c) da se inspektorima omogući da uvedu privremene pečate;

(d) da se inspektorima omogućí da potvrde inventarisane objekte i specijalnu opremu;

(e) da se pribave informacije neophodne za planiranje inspekcijskih aktivnosti u postrojenju, uključujući upotrebu specijalnih pečata koji ukazuju na neovlašćeno rukovanje i drugu dogovorenu opremu, koji se postavljaju u skladu sa detaljnim sporazumom o postrojenju; i

(f) da se obave preliminarni razgovori o detaljnom sporazumu o proceduri inspekcije u postrojenju.

45. Inspektori, po potrebi, koriste dogovorene pečate, markere i drugu proceduru za kontrolu inventara kako bi se što lakše obavilo precizno inventarisanje prijavljenih stavki u svakom postrojenju za proizvodnju hemijskog oružja.

46. Inspektori instaliraju ona dogovorena sredstva koja mogu biti neophodna za utvrđivanje da li je došlo do obnavljanja proizvodnje hemijskog oružja, odnosno da li je neka prijavljena inventarska stavka uklonjena. Oni preduzimaju neophodne mere predostrožnosti da se ne ometaju aktivnosti zatvaranja koje preduzima država članica u kojoj se vrši inspekcija. Inspektori se mogu vratiti da bi održavali i proverili ispravnost takvih sredstava.

47. Ako, na osnovu početne inspekcije, generalni direktor smatra da su neophodne dodatne mere da se, u skladu sa ovom Konvencijom, postrojenje stavi izvan funkcije, generalni direktor može da zatraži najkasnije 135 dana od stupanja na snagu ove Konvencije za odnosnu državu članicu, da država članica u kojoj se vrši inspekcija primeni pomenute mere najkasnije 180 dana od stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu članicu. Država članica u kojoj se vrši inspekcija može, ako želi, da izađe u susret takvom zahtevu.

Ako to ne učini, država članica u kojoj se vrši inspekcija i generalni direktor se konsultuju radi rešavanja tog pitanja.

Sistematska provera postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja i prestanak njihovog rada

48. Cilj sistematske provere nekog postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja jeste otkrivanje da li je u postrojenju došlo do obnavljanja proizvodnje hemijskog oružja odnosno da li su iz njega uklonjene prijavljene inventarske stavke.

49. U detaljnom sporazumu za svako postrojenje za proizvodnju hemijskog oružja navode se:

(a) detaljna procedura inspekcije na licu mesta, što može da obuhvati:

(i) vizuelni pregled;

(ii) proveravanje i servisiranje pečata i drugih dogovorenih sredstava; i

(iii) uzimanje i analiziranje uzoraka;

(b) procedura za korišćenje specijalnih pečata koji mogu da ukažu na neovlašćeno rukovanje i druge dogovorene opreme u cilju sprečavanja neotkrivenog reaktiviranja postrojenja, što podrazumeva:

(i) vrstu, postavljanje i aranžmane za instaliranje; i

(ii) održavanje takvih pečata i opreme; i

(c) ostale dogovorene mere.

50. Pečati ili druga odobrena oprema predviđena detaljnim sporazumom o merama inspekcije za dotično postrojenje postavljaju se najkasnije 240 dana od stupanja na snagu ove Konvencije za odnosnu državu članicu. Inspektorima je dozvoljeno da obiđu svako postrojenje za proizvodnju hemijskog oružja radi postavljanja takvih pečata ili opreme.

51. Tokom svake kalendarske godine, Tehnički sekretarijat može da obavi do četiri inspekcije svakog postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja.

52. Generalni direktor obaveštava državu članicu u kojoj će se vršiti inspekcija o svojoj odluci o inspekciji ili obilasku postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja, 48 časova pre planiranog dolaska u postrojenje inspeksijskog tima zaduženog za sistematske inspekcije odnosno obilasku. U slučaju da se radi o inspekciji, odnosno obilasku radi rešavanja hitnih problema, taj rok se može skratiti. Generalni direktor navodi cilj inspekcije, odnosno obilaska.

53. U skladu sa sporazumima o postrojenjima, inspektori imaju nesmetani pristup svim delovima postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja. Inspektori određuju stavke iz prijavljenog inventara koje će biti predmet inspekcije.

54. Smernice za utvrđivanje učestalosti sistematskih inspekcija na licu mesta razmatra i odobrava Konferencija shodno članu VIII, tačka 21. stav (i). Sekretarijat određuje konkretno postrojenje za proizvodnju hemijskog oružja koje će biti podvrgnuto inspekciji tako da se isključi mogućnost tačnog predviđanja kada će biti izvršena inspekcija postrojenja.

Verifikacija uništenja objekata za proizvodnju hemijskog oružja

55. Cilj sistematske verifikacije uništenja postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja jeste potvrđivanje da je postrojenje uništeno u skladu sa obavezama koje proizlaze iz ove Konvencije, kao i da je uništena svaka stavka iz prijavljenog inventara u skladu sa dogovorenim detaljnim planom za uništavanje.

56. Onda kada budu uništene sve stavke iz prijavljenog inventara, Tehnički sekretarijat potvrđuje deklaraciju države članice u tom smislu. Nakon takvog potvrđivanja Tehnički sekretarijat završava sistematsku verifikaciju postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja i odmah uklanja sva sredstva i instrumente za praćenje koje su inspektori instalirali.

57. Nakon takvog potvrđivanja, dotična država članica prijavljuje da je postrojenje uništeno.

Verifikovanje privremenog pretvaranja postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja u postrojenje za uništavanje hemijskog oružja

58. Najkasnije 90 dana od prijema početnog obaveštenja o nameri da se proizvodno postrojenje privremeno transformiše, inspektori imaju pravo da obiđu postrojenje kako bi se upoznali sa predlogom privremene transformacije, kao i da bi proučili mere inspekcije koje bi eventualno bile potrebne tokom takve transformacije.

59. Najkasnije 60 dana nakon takvog obilaska Tehnički sekretarijat i država članica u kojoj se vrši inspekcija zaključuju prelazni sporazum koji sadrži dodatne mere inspekcije tokom perioda privremene transformacije. U prelaznom sporazumu precizira se procedura inspekcije uključujući upotrebu pečata, opremu za praćenje, kao i inspekcije, čime se obezbeđuje izvesnost da tokom procesa transformacije neće doći do proizvodnje hemijskog oružja. Taj sporazum ostaje na snazi od početka aktivnosti na privremenoj transformaciji do početka rada tog postrojenja kao postrojenja za uništavanje hemijskog oružja.

60. Država u kojoj se vrši inspekcija neće ukloniti niti pretvoriti nijedan deo postrojenja, odnosno ukloniti ili modifikovati bilo koji pečat ili neku drugu dogovorenu inspeksijsku opremu, koja eventualno bude instalirana u skladu sa ovom Konvencijom, sve dok se ne zaključi prelazni sporazum.

61. Kada postrojenje počne da radi kao postrojenje za uništavanje hemijskog oružja, ono podleže odredbama Dela IV (A) ovog Aneksa koji se primenjuje na postrojenja za uništavanje hemijskog oružja. Aranžmani u periodu pre početka rada regulisani su prelaznim sporazumom.

62. Tokom operacija uništavanja inspektori imaju pristup svim delovima privremeno transformisanih postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja, uključujući i onima koji nisu direktno povezani sa uništavanjem hemijskog oružja.

63. Pre nego što u postrojenju počne rad na njegovom privremenom pretvaranju za potrebe uništavanja i nakon prestanka njegovog funkcionisanja kao postrojenja za uništavanje hemijskog oružja, to postrojenje podleže odredbama ovog Dela koje se primenjuju na postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja.

D. Pretvaranje postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja za namene koje nisu zabranjene ovom Konvencijom

Procedure za podnošenje zahteva za transformisanje

64. Zahtev za korišćenje postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja za namene koje nisu zabranjene ovom Konvencijom može se podneti za svako postrojenje koje neka država članica već koristi za te namene pre stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu članicu, odnosno koje ona planira da koristi za te namene.

65. U pogledu postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja koje se, u vreme stupanja na snagu ove Konvencije za odnosnu državu članicu, koristi za namene koje nisu zabranjene ovom Konvencijom, zahtev se podnosi generalnom direktoru najkasnije 30 dana nakon stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu članicu. Pored podataka dostavljenih u skladu sa tačkom 1, stav (h), podstav (iii), zahtev treba da sadrži i sledeće:

(a) detaljno obrazloženje zahteva;

(b) opšti plan za transformisanje postrojenja u kojem se navodi:

(i) karakter aktivnosti koja će se u postrojenju obavljati;

(ii) ako planirana aktivnost obuhvata proizvodnju, preradu odnosno trošenje hemijskih supstanci; naziv svake hemijske supstance, dijagram toka u postrojenju kao i planirane količine koje će se godišnje proizvesti, preraditi odnosno potrošiti;

(iii) koje zgrade, odnosno objekti se predlažu za korišćenje kao i kakve se modifikacije eventualno predlažu;

(iv) koje su zgrade, odnosno objekti već uništeni odnosno koji se predlažu za uništavanje, kao i planovi za uništavanje;

(v) kakva će se oprema koristiti u postrojenju;

(vi) kakva je oprema uklonjena i uništena, kao i kakva se oprema predlaže za uništavanje i uklanjanje, te planovi za njihovo uništavanje;

(vii) predlog rasporeda transformisanja, ako postoji; i

(viii) karakter aktivnosti svakog drugog postrojenja koje radi na toj lokaciji; i

(c) detaljno objašnjenje kako da se merama predviđenim u stavu (b), kao i bilo kakvim drugim merama koje predloži država članica, obezbedi da u postrojenju ne budu na raspolaganju kapaciteti za proizvodnju hemijskog oružja.

66. Za postrojenje za proizvodnju hemijskog oružja koje se ne koristi za namene koje nisu zabranjene ovom Konvencijom u vreme stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu članicu, zahtev se podnosi generalnom direktoru najkasnije 30 dana od donošenja odluke o transformisanju, ali u svakom slučaju najkasnije četiri godine nakon stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu članicu. Takav zahtev sadrži sledeće:

(a) detaljno obrazloženje zahteva, uključujući ekonomske potrebe;

(b) opšti plan za transformisanje postrojenja u kojem se navodi:

(i) karakter aktivnosti koja se planira u postrojenju;

(ii) ako planirana aktivnost obuhvata proizvodnju, preradu odnosno trošenje hemijskih supstanci: naziv svake supstance, dijagram toka u postrojenju, kao i planirane količine koje će se godišnje proizvesti, preraditi odnosno potrošiti;

(iii) koje se zgrade, odnosno objekti predlažu za zadržavanje i kakve se modifikacije eventualno predlažu;

(iv) koje su zgrade, odnosno objekti već uništeni odnosno koji se predlažu za uništavanje, kao i planovi uništavanja;

(v) kakva oprema se predlaže za korišćenje u postrojenju;

(vi) kakva oprema se predlaže za uklanjanje i uništavanje, kao i planovi za takvo uništavanje;

(vii) predlog rasporeda za transformisanje; i

(viii) karakter aktivnosti svakog drugog postrojenja koje radi na toj lokaciji; i

(c) detaljno obrazloženje kako da se merama predviđenim u stavu (b), kao i bilo kojim drugim merama koje predloži država članica osigura da u postrojenju ne budu na raspolaganju kapaciteti za proizvodnju hemijskog oružja.

67. U svom zahtevu država članica može da predloži bilo koje druge mere koje smatra neophodnim za građenje poverenja.

Akcije do donošenja odluke

68. Do donošenja odluke Konferencije, država članica može i dalje da koristi neko postrojenje za namene koje nisu zabranjene ovom Konvencijom, ako ga je za te namene koristila i pre stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu članicu, ali samo pod uslovom da u svom zahtevu verodostojno potvrdi da se u njemu ne koriste nikakva specijalna oprema odnosno zgrade za specijalne namene, te da su specijalna oprema i zgrade za specijalne namene stavljeni van funkcije metodama utvrđenim u tački 13.

69. Ako se postrojenje za koje se podnosi zahtev nije koristilo za namene koje nisu zabranjene ovom Konvencijom pre njenog stupanja na snagu za tu državu članicu, odnosno ako nije data verodostojna potvrda iz tačke 68, država članica odmah obustavlja svaku aktivnost shodno članu V, tačka 4. Država članica dužna je da zatvori to postrojenje u skladu sa tačkom 13 najkasnije 90 dana od stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu članicu.

Uslovi za transformaciju

70. Kao uslov za transformaciju postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja za namene koje nisu zabranjene ovom Konvencijom, mora se uništiti sva specijalna oprema u tom postrojenju i eliminisati sve specijalne karakteristike zgrada i objekata na osnovu kojih se oni razlikuju od zgrada i objekata koji se normalno koriste za namene koje nisu zabranjene ovom Konvencijom i koje ne podrazumevaju hemijske supstance sa Liste 1.

71. Transformisano postrojenje ne koristi se:

(a) ni za kakvu aktivnost koja podrazumeva proizvodnju, preradu odnosno trošenje neke hemijske supstance sa Liste 1 odnosno sa Liste 2; ili

(b) za proizvodnju bilo koje visoko toksične supstance, uključujući visoko toksične organsko fosforne supstance, odnosno za bilo koju drugu aktivnost za koju bi bila neophodna specijalna oprema za rukovanje visoko toksičnim ili visoko korozivnim supstancama, osim ako Izvršni savet ne odluči da se takvom proizvodnjom odnosno aktivnošću ne ugrožavaju predmet i cilj ove Konvencije, vodeći računa o kriterijumima za toksičnost, korozivnost i, ako je potrebno, i o drugim tehničkim faktorima, što razmatra i odobrava Konferencija u skladu sa članom VIII, tačka 21, stav (i).

72. Transformisanje postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja završava se najkasnije šest godina po stupanju na snagu ove Konvencije.

Odluke Izvršnog saveta i Konferencije

73. Tehnički sekretarijat obavlja prvu inspekciju najkasnije 90 dana od dana kada generalni direktor primi zahtev. Cilj takve inspekcije jeste da se utvrdi tačnost informacija pruženih u zahtevu, da se obezbede informacije o tehničkim karakteristikama predloženog transformisanja postrojenja, kao i da se ocene uslovi pod kojima se može dozvoliti korišćenje za namene koje nisu zabranjene ovom Konvencijom. Generalni direktor odmah dostavlja izveštaj Izvršnom savetu, Konferenciji i svim državama članicama, u kojem su sadržane preporuke o neophodnim merama za pretvaranje postrojenja za namene koje nisu zabranjene ovom Konvencijom, a u cilju pružanja uveravanja da će se transformisano postrojenje koristiti samo za namene koje nisu zabranjene ovom Konvencijom.

74. Ako je postrojenje korišćeno za namene koje nisu zabranjene ovom Konvencijom pre njenog stupanja na snagu za tu državu članicu, i ako je ono i dalje u funkciji a nisu preduzete mere čije je verodostojno potvrđivanje potrebno na osnovu tačke 68, generalni direktor odmah obaveštava Izvršni savet koji može da zahteva primenu mera koje smatra neophodnim, između ostalog, da se zatvori postrojenje, ukloni specijalna oprema i modifikuju zgrade i objekti. Izvršni savet određuje rok za primenu tih mera i odlaže razmatranje zahteva do njihovog zadovoljavajućeg ispunjenja. Postrojenje će biti podvrgnuto inspekciji odmah nakon isteka roka, kako bi se utvrdilo da li su mere sprovedene. Ako to nije slučaj, država članica je dužna da potpuno ugasi sve operacije u postrojenju.

75. Odmah po prijemu izveštaja od generalnog direktora, Konferencija, na preporuku Izvršnog saveta, a imajući u vidu izveštaj i eventualne stavove koje su iznele države članice, odlučuje da li da odobri zahtev i utvrđuje uslove za to. Ako se neka država članica usprotivi odobravanju zahteva i uslova koji su s tim povezani, između zainteresovanih država članica vode se konsultacije u trajanju najviše do 90 dana, kako bi se postiglo međusobno prihvatljivo rešenje. Odluka o zahtevu i uslovima koji su u vezi sa njim, te o eventualno predloženim modifikacijama, kao o suštinskom pitanju, donosi se što je pre moguće po okončanju perioda za konsultacije.

76. Ako se zahtev odobri, zaključuje se sporazum o postrojenju najkasnije 90 dana od donošenja takve odluke. Sporazum o postrojenju sadrži uslove pod kojima se dozvoljava transformisanje i korišćenje postrojenja, uključujući mere verifikacije. Transformisanje neće početi pre nego što se zaključi sporazum o postrojenju.

Detaljan plan za transformisanje

77. Najmanje 180 dana pre planiranog početka transformisanja postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja, država članica dostavlja Tehničkom sekretarijatu detaljne planove za transformisanje postrojenja, uključujući predložene mere za verifikaciju transformisanja, između ostalog, u pogledu:

- (a) određivanja vremenskog prisustva inspektora u postrojenju koje treba transformisati; i
- (b) procedure za verifikovanje mera koje će se primeniti na svaku stavku iz prijavljenog inventara.

78. Detaljan plan za pretvaranje svakog postrojenja za proizvodnju hemijskog oružja sadrži:

- (a) detaljan vremenski raspored procesa transformacije;

- (b) unutrašnji raspored postrojenja pre i posle transformacije;
- (c) dijagram procesnog toka u postrojenju pre, a po potrebi, i posle transformacije;
- (d) detaljan inventar opreme, zgrada i objekata i drugih inventarskih stavki koje treba uništiti, kao i zgrade i objekte koje treba modifikovati;
- (e) mere koje treba primeniti za svaku stavku inventara, ako je potrebno;
- (f) predložene mere verifikacije;
- (g) mere bezbednosti/sigurnosti koje treba poštovati tokom pretvaranja postrojenja; i
- (h) uslove rada i života za inspektore.

Razmatranje detaljnih planova

79. Na osnovu detaljnog plana za transformaciju i predloženih mera za verifikaciju koje je podnela država članica, kao i na osnovu iskustava sa prethodnim inspekcijama. Tehnički sekretarijat priprema plan za verifikaciju transformacije postrojenja uz tesnu konsultaciju sa državom članicom. Sve razlike između Tehničkog sekretarijata i države članice u vezi sa adekvatnim merama rešavaju se putem konsultacija. Sva nerešena pitanja upućuju se Izvršnom savetu radi odgovarajuće akcije, a u cilju što lakše i potpune primene ove Konvencije.

80. U cilju obezbeđivanja poštovanja odredaba člana V i ovog Dela, između Izvršnog saveta i odnosne države članice utvrđuju se zajednički planovi za transformisanje i verifikaciju. Takav dogovor treba postići najmanje 60 dana pre početka planiranog transformisanja.

81. Svaka članica Izvršnog saveta može da se konsultuje sa Tehničkim sekretarijatom oko nekog pitanja koje se tiče adekvatnosti zajedničkog plana za transformisanje i verifikaciju. Ako nijedna članica Izvršnog saveta nema primedbi, plan stupa na snagu.

82. Ako ima određenih teškoća, Izvršni savet treba da stupi u konsultacije sa tom državom članicom radi njihovog rešavanja. Ako i nakon toga postoje teškoće treba ih uputiti na Konferenciju. Rešavanje eventualnih razlika u vezi sa metodama transformisanja ne treba da odloži izvršavanje drugih delova plana za transformisanje koji su prihvatljivi.

83. Ako se sa Izvršnim savetom ne postigne dogovor oko aspekata verifikacije, odnosno ako se odobreni plan verifikacije ne može sprovesti u delo, verifikaciji transformacije pristupa se stalnim praćenjem uz pomoć instrumenata na licu mesta i fizičkim prisustvom inspektora.

84. Transformisanju i verifikaciji se pristupa prema dogovorenom planu. Verifikacija ne treba nepotrebno da remeti proces transformisanja i vrši se na osnovu prisustva inspektora koji potvrđuju transformaciju.

85. Deset godina nakon što je generalni direktor potvrdio da je transformisanje završeno, država članica obezbeđuje inspektorima nesmetan pristup postrojenju u svakom trenutku. Inspektori imaju pravo da posmatraju sve prostore, sve aktivnosti i sve delove opreme u postrojenju. Inspektori imaju pravo da provere da li su aktivnosti u postrojenju u skladu sa

uslovima koje su u ovom Odeljku propisali Izvršni savet i Konferencija. Inspektori takođe imaju pravo da, u skladu sa odredbama Dela II, Odeljak E ovog Aneksa, iz svakog dela postrojenja uzimaju uzorke i analiziraju ih da bi utvrdili odsustvo supstanci sa Liste 1, njihove stabilne sporedne produkte kao i produkte raspadanja, te hemijskih supstanci sa Liste 2, kao i da utvrde da li su aktivnosti u postrojenju u skladu sa eventualnim drugim uslovima u pogledu hemijskih aktivnosti koje, u skladu sa ovim Odeljkom, utvrde Izvršni savet i Konferencija. Inspektori imaju takođe pravo da, u skladu sa Delom X, Odeljak C ovog Aneksa organizuju pristup lokaciji na kojoj se nalazi postrojenje. Tokom desetogodišnjeg perioda država članica podnosi godišnji izveštaj o aktivnostima u transformisanom postrojenju. Nakon isteka desetogodišnjeg perioda Izvršni savet, vodeći računa o preporukama Tehničkog sekretarijata, odlučuje o karakteru daljih mera verifikacije.

86. Troškovi verifikacije transformisanog postrojenja raspodeljuju se u skladu sa članom V , tačka 19.

DEO VI

AKTIVNOSTI KOJE NISU ZABRANJENE OVOM KONVENCIJOM U SKLADU SA ČLANOM VI

REŽIM ZA HEMIJSKE SUPSTANCE SA LISTE 1 I OBJEKTI KOJI SE ODOSE NA OVE HEMIJSKE SUPSTANCE

A. Opšte odredbe

1. Država članica neće proizvoditi, doći u posed, zadržati ili koristiti hemijske supstance sa Liste 1 izvan teritorija država članica i takve supstance neće prebacivati izvan svoje teritorije, osim u neku drugu državu članicu.
2. Država članica neće proizvoditi, doći u posed, zadržati, prebaciti ili koristiti hemijske supstance sa Liste 1, osim:
 - (a) supstance koje se koriste u istraživanju za medicinske, farmaceutske odnosno zaštitne svrhe; i
 - (b) ako se vrste i količina hemijskih supstanci strogo ograničavaju na one koje se mogu opravdati za te namene; i
 - (c) ako je ukupna količina takvih supstanci u svakom trenutku za te namene jednaka odnosno manja od 1 tone; i
 - (d) ako je ukupna količina do kojih je neka država članica došla za te namene u bilo kojoj godini kroz proizvodnju, povlačenje iz zaliha hemijskog oružja i transferom, jednaka ili manja od 1 tone.

B. Transferi

3. Država članica može hemijske supstance sa Liste 1 prebaciti izvan svoje teritorije samo u neku drugu državu članicu i samo za potrebe istraživanja, za medicinske, farmaceutske ili zaštitne svrhe u skladu sa tačkom 2.

4. Jednom prebačene hemijske supstance ne prebacuju se ponovo u neku treću državu.
5. Najmanje 30 dana pre prebacivanja u neku drugu državu članicu, obe države članice o tome obaveštavaju Tehnički sekretarijat.
6. Svaka država članica podnosi godišnju deklaraciju u pogledu transfera koji su obavljani u prethodnoj godini. Deklaracija se podnosi najkasnije 90 dana nakon završetka godine i, za svaku supstancu sa Liste 1 koja je prebačena, uključuje sledeće:
- (a) hemijski naziv supstance, stuktturnu formulu i registarski broj Službe za hemijske apstrakte, ako je on određen;
- (b) količinu koja je nabavljena od drugih država odnosno prebačena u druge države članice. Za svaki transfer treba uključiti i količinu primaoca i namenu.

C. Proizvodnja

Opšti principi za proizvodnju

7. Tokom proizvodnje iz tačke 8 do 12, svaka država članica daje najveći prioritet osiguranju bezbednosti ljudi i zaštiti životne sredine. Svaka država članica takvu proizvodnju usklađuje na nacionalnim standardima za bezbednost i emisije.

Mala postrojenja sa jednim pogonom

8. Svaka država članica koja proizvodi hemijske supstance sa Liste 1 za potrebe istraživanja, za medicinske, farmaceutske ili zaštitne svrhe takvu proizvodnju realizuje u postrojenju sa jednim pogonom koje je odobrila odnosna država članica, osim u slučajevima predviđenim u tački 10, 11 i 12.

9. Proizvodnja u postrojenju sa jednim pogonom izvodi se u reakcijskim sudovima na proizvodnim linijama koje nisu konfigurirane da omoguće kontinuirano funkcionisanje. Zapremina takvog reakcijskog suda ne treba da bude veća od 100 litara, a ukupna zapremina svih reakcijskih sudova od preko 5 litara zapremine ne treba da bude veća od 500 litara.

Ostala postrojenja

10. Proizvodnja hemijskih supstanci sa Liste 1 čije ukupne količine ne prelaze 10 kg godišnje može se izvoditi u zaštitne svrhe u jednom postrojenju izvan malog postrojenja sa jednim pogonom. Takvo postrojenje odobrava država članica.

11. Proizvodnja hemijskih supstanci sa Liste 1 u količinama preko 100 kg godišnje može se vršiti za potrebe istraživanja za medicinske ili farmaceutske svrhe izvan malog postrojenja sa jednim pogonom i ukupnim količinama koje ne prelaze 10 kg godišnje po postrojenju. Takve pogone odobrava država članica.

12. Sintaza hemijskih supstanci sa Liste 1 za potrebe istraživanja, za medicinske ili farmaceutske svrhe, ali ne i za zaštitne svrhe, može se vršiti u laboratorijama u ukupnim količinama koje ne prelaze 100 kg godišnje po postrojenju. Takva postrojenja ne podležu obavezi deklarisanja i verifikacije, kako se predviđa u Odeljku D i E.

D. Deklaracije

Mala postrojenja sa jednim pogonom

13. Svaka država članica koja planira rad malog postrojenja sa jednim pogonom, dostavlja Tehničkom sekretarijatu preciznu lokaciju i detaljan tehnički opis postrojenja, uključujući inventar opreme i detaljne dijagrame. Za postojeća postrojenja takve početne deklaracije dostavljaju se najkasnije 30 dana od stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu članicu. Početne deklaracije o novim postrojenjima podnose se najmanje 180 dana pre početka njihovog rada.

14. Svaka država članica unapred obaveštava Tehnički sekretarijat o planiranim izmenama u odnosu na početnu deklaraciju. Takvo obaveštenje se daje najmanje 180 dana pre takvih izmena.

15. Država članica koja u malom postrojenju sa jednim pogonom proizvodi hemijske supstance sa Liste 1 podnosi detaljnu godišnju deklaraciju o aktivnostima u postrojenju u prethodnoj godini. Deklaracija se dostavlja najkasnije 90 dana nakon završetka godine i obuhvata:

(a) navođenje postrojenja o kojem je reč;

(b) za svaku supstancu sa Liste 1 koja se u postrojenju proizvodi, dobavlja, troši ili skladišti sledeće:

(i) hemijski naziv supstance, strukturnu formulu i broj iz registra Službe za hemijske apstrakte, ako je on određen;

(ii) metode koje se koriste i proizvedenu količinu;

(iii) naziv i količinu prekursora navedenih u Listi 1, 2 ili 3 koji se koriste u proizvodnji supstanci sa Liste 1;

(iv) potrošenu količinu u postrojenju kao i svrhu trošenja;

(v) količinu koja je dobijena ili otpremljena u druga postrojenja u državi članici. Za svaku pošiljku treba uključiti količinu, primaoca i namenu;

(vi) maksimalnu količinu koja se u bilo kom trenutku skladišti tokom godine; i

(vii) uskladištenu količinu na kraju godine; i

(c) informacije o bilo kakvim promenama u postrojenju tokom godine u odnosu na prethodno dostavljene detaljne tehničke opise postrojenja uključujući inventar opreme i detaljne dijagrame.

16. Svaka država članica koja u malom postrojenju sa jednim pogonom proizvodi hemijske supstance sa Liste 1 dužna je da sačini detaljnu godišnju deklaraciju o aktivnostima koje se planiraju, kao i o proizvodnji koja se predviđa u tom postrojenju u godini koja nastupa. Takva deklaracija se podnosi najmanje 90 dana pre početka te godine i obuhvata;

(a) identifikaciju postrojenja;

(b) za svaku supstancu sa Liste 1 za koju se predviđa da bude proizvedena, potrošena ili uskladištena u tom postrojenju sledeće:

(i) hemijski naziv supstance, strukturnu formulu i broj iz registra Službe za hemijske apstrakte, ako je on određen;

(ii) količinu koja se predviđa da će biti proizvedena kao i svrhu proizvodnje; i

(c) informacije o eventualno anticipiranim promenama u postrojenju tokom godine o kojoj je reč u odnosu na prethodno dostavljane detaljne tehničke opise postrojenja uključujući i inventar opreme i detaljne dijagrame.

Ostala postrojenja koja se pominju u tački 10 i 11

17. Za svako postrojenje država članica dostavlja Tehničkom sekretarijatu naziv, lokaciju i detaljan tehnički opis postrojenja odnosno relevantnog dela (delova) prema zahtevu Tehničkog sekretarijata. Posebno se navodi postrojenje za proizvodnju u zaštitne svrhe supstanci sa Liste 1. Za postojeća postrojenja takva početna deklaracije se dostavlja najkasnije 30 dana od stupanja na snagu ove Konvencije za odnosnu državu članicu. Početne deklaracije za nova postrojenja dostavljaju se najmanje 180 dana pre predviđenog početka rada.

18. Svaka država članica dužna je da unapred obavesti Tehnički sekretarijat o planiranim izmenama u odnosu na početnu deklaraciju. Takvo obaveštenje se podnosi najmanje 180 dana pre takvih izmena.

19. Za svako postrojenje svaka država članica sačinjava detaljnu godišnju deklaraciju o aktivnostima u postrojenju tokom prethodne godine. Takva deklaracija se podnosi najkasnije 90 dana po isteku odnosne godine i obuhvata:

(a) navođenje o kom postrojenju je reč;

(b) za svaku supstancu sa Liste 1 sledeće:

(i) hemijski naziv, strukturnu formulu i broj iz registra Službe za hemijske apstrakte, ako je on određen;

(ii) proizvedenu količinu a u slučaju proizvodnje za zaštitne namene i metode koje se koriste;

(iii) naziv i količinu prekursora navedenih u Listi 1, 2 ili 3 koji se koriste u proizvodnji supstanci sa liste 1;

(iv) količinu koja je potrošena u postrojenju i svrhu takve potrošnje;

(v) količinu koja je prebačena u druga postrojenja u okviru odnosne države članice. Za svaki transfer treba uključiti i količinu, primaoca kao i namenu;

(vi) maksimalnu količinu koja je u bilo kom trenutku uskladištena tokom godine; i

(vii) količinu koja je uskladištena na kraju godine; i

(c) informacije o eventualnim promenama u postrojenju odnosno njegovim relevantnim delovima tokom godine u odnosu na prethodno dostavljen tehnički opis postrojenja.

20. Za svako postrojenje svaka država članica sačinjava detaljnu godišnju deklaraciju o planiranim aktivnostima i predviđenoj proizvodnji u tom postrojenju u godini koja treba da nastupi. Takva deklaracija se podnosi najmanje 90 dana pre početka te godine i obuhvata:

(a) navođenje o kom postrojenju je reč;

(b) za svaku supstancu sa Liste 1, sledeće:

(i) hemijski naziv, strukturnu formulu i broj iz registra Službe za hemijske apstrakte, ako je on određen; i

(ii) količinu koja je predviđena za proizvodnju, vremenske periode kada se predviđa proizvodnja, kao i svrhu proizvodnje; i

(c) informacije o bilo kakvim izmenama koje se predviđaju u postrojenju odnosno njegovim relevantnim delovima tokom godine u odnosu na prethodno dostavljene detaljne tehničke opise postrojenja.

E. Verifikacija

Malo postrojenje sa jednim pogonom

21. Cilj verifikacionih aktivnosti u malom postrojenju sa jednim pogonom jeste da se utvrdi da li su količine proizvedenih hemijskih supstanci sa Liste 1 tačno prijavljene a posebno da li njihova ukupna količina ne prelazi 1 tonu.

22. Postrojenje podleže sistematskoj proveri putem inspekcije na licu mesta i praćenja instrumentima na licu mesta.

23. Broj, intenzitet, trajanje, vreme i način vršenja inspekcija određenog postrojenja zavisi od toga da li su relevantnim hemijskim supstancama dovedeni u pitanje predmet i cilj ove Konvencije, zatim od karakteristika postrojenja i karaktera aktivnosti koje se u njemu izvode, Konferencija razmatra i usvaja odgovarajuće smernice u skladu sa članom VIII, tačka 21, stav (i).

24. Cilj prve inspekcije jeste provera podataka dostavljenih za postrojenje, uključujući proveravanje plafona za reakcijske sudove predviđene u tački 9.

25. Najkasnije 180 dana od stupanja na snagu ove Konvencije za odnosnu državu članicu, ta država zaključuje sa Organizacijom sporazum o postrojenju na osnovu modela sporazuma, koji obuhvata detaljne procedure za inspekciju postrojenja.

26. Svaka država članica koja planira da otvori malo postrojenje sa jednim pogonom nakon stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu članicu zaključuje sporazum o postrojenju sa

Organizacijom na osnovu modela sporazuma, koji obuhvata detaljne procedure za inspekciju postrojenja pre početka njegovog rada, odnosno korišćenja.

27. Model sporazuma razmatra i odobrava Konferencija shodno članu VIII , tačka 21, stav (i).

Ostala postrojenja koja se pominju u tački 10 i 11

28. Cilj verifikacije aktivnosti u bilo kom postrojenju iz tačke 10 i 11 jeste da se utvrdi:

(a) da se postrojenje ne koristi za proizvodnju bilo koje druge supstance sa Liste 1, već samo za prijavljene supstance;

(b) da su tačno deklarisanе količine proizvedenih, prerađenih, odnosno potrošenih supstanci sa Liste 1, kao i da su one u skladu sa potrebama deklarisanе namene; i

(c) da se supstanca sa Liste 1 ne preusmerava, odnosno koristi za druge namene.

29. Postrojenje podleže sistematskoj proveri putem inspekcije na licu mesta i praćenja instrumentima na licu mesta.

30. Broj, intenzitet, trajanje, vreme i način vršenja inspekcija određenog postrojenja zavisi od toga da li količine proizvedenih supstanci dovode u pitanje predmet i cilj ove Konvencije, zatim od karakteristika postrojenja i karaktera aktivnosti koje se u njemu izvode. Konferencija razmatra i odobrava odgovarajuće smernice shodno članu VIII , tačka 21, stav (i).

31. Najkasnije 180 dana od stupanja na snagu ove Konvencije za odnosnu državu članicu, ona sa Organizacijom zaključuje sporazum o postrojenju na osnovu modela sporazuma koji obuhvata detaljne procedure inspekcije svakog takvog postrojenja.

32. Svaka država članica koja planira da otvori takvo postrojenje nakon stupanja na snagu ove Konvencije zaključuje sa Organizacijom sporazum o postrojenju pre početka njegovog rada, odnosno korišćenja.

DEO VII

AKTIVNOSTI KOJE NISU ZABRANJENE OVOM KONVENCIJOM U SKLADU SA ČLANOM VI

REŽIM ZA HEMIJSKE SUPSTANCE SA LISTE 2 I POSTROJENJA VEZANA ZA TAKVE SUPSTANCE

A. Deklaracije

Prijavlјivanje ukupnih nacionalnih podataka

1. U početnim i godišnjim deklaracijama koje dostavlja svaka država članica shodno članu VI , tačka 7 i 8, sadržani su ukupni nacionalni podaci za prethodnu kalendarsku godinu o proizvedenim, prerađenim, potrošenim, uvezenim i izvezenim količinama svake hemijske supstance sa Liste 2 kao i kvantitativna specifikacija uvoza i izvoza za svaku involviranu zemlju.

2. Svaka država članica podnosi:

- (a) početne deklaracije u skladu sa tačkom 1 najkasnije 30 dana od stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu članicu, počevši od sledeće kalendarske godine;
- (b) godišnje deklaracije najkasnije 90 dana nakon završetka protekle kalendarske godine.

Deklaracije o lokaciji postrojenja za proizvodnju, preradu ili korišćenje hemijskih supstanci sa Liste 2

3. Traži se podnošenje početne i godišnje deklaracije za sve lokacije postrojenja koja se sastoje od jednog ili više pogona koji su proizvodili, prerađivali ili trošili tokom bilo koje prethodne tri kalendarske godine, odnosno za koje se predviđa da će proizvoditi, prerađivati ili trošiti u narednoj kalendarskoj godini više od:

- (a) 1 kg hemijske supstance označene sa "*" na Listi 2, deo A;
- (b) 100 kg bilo koje druge hemijske supstance na Listi 2, deo A; ili
- (c) 1 tone neke od hemijskih supstanci na Listi 2, deo B.

4. Svaka država članica dostavlja:

- (a) početne deklaracije shodno tački 3 najkasnije 30 dana od stupanja na snagu ove Konvencije za odnosnu državu članicu, i počevši od naredne kalendarske godine;
- (b) godišnje deklaracije o prethodnim aktivnostima najkasnije 90 dana nakon kraja prethodne kalendarske godine;
- (c) godišnje deklaracije o predviđenim aktivnostima najkasnije 60 dana pre početka naredne kalendarske godine. Svaka takva aktivnost koja se dodatno planira nakon podnošenja godišnje deklaracije, prijavljuje se najkasnije 5 dana pre početka te aktivnosti.

5. Deklaracije u skladu sa tačkom 3 se u principu ne traže za smeše koje sadrže nisku koncentraciju hemijske supstance sa Liste 2. One se, u skladu sa smernicama, traže samo u slučajevima gde se od smeše može lako izdvojiti neka hemijska supstanca sa Liste 2, a smatra se da njena ukupna težina predstavlja rizik po cilj i svrhe ove Konvencije. Ove smernice razmatra i odobrava Konferencija u skladu sa članom VIII , tačka 21, stav (i).

6. Prijavljivanje lokacije pogona u skladu sa tačkom 3 uključuje:

- (a) naziv lokacije pogona i ime vlasnika, kompanije ili preduzeća koje njime rukovodi;
- (b) njegovu tačnu lokaciju uključujući adresu; i
- (c) broj pogona u okviru lokacije pogona koja se prijavljuju u skladu sa Delom VIII ovog Aneksa.

7. Prijavljivanje lokacija pogona u skladu sa tačkom 3 takođe uključuju, za svaki pogon koji se nalazi u okviru lokacije pogona, koje spadaju pod karakteristike koje se navode u tački 3, sledeće informacije:

- (a) naziv pogona i ime vlasnika, kompanije ili preduzeća koje njime rukovodi;
- (b) njegovu tačnu lokaciju u okviru lokacije pogona uključujući konkretnu zgradu ili broj objekta, ukoliko takvi postoje;
- (c) njegove glavne aktivnosti;
- (d) da li pogon:
 - (i) proizvodi, prerađuje ili troši hemijske supstance koje su prijavljene kao supstance sa Liste 2;
 - (ii) se bavi samo tim aktivnostima ili ima više namena;
 - (iii) obavlja druge aktivnosti u pogledu hemijskih supstanci sa Liste 2, uključujući specifikaciju te druge aktivnosti (uskladištenje, na primer); i
- (e) proizvodni kapacitet postrojenja za svaku hemijsku supstancu sa Liste 2.

8. Deklaracije lokacija pogona u skladu sa tačkom 3 takođe uključuju sledeće informacije o svakoj hemijskoj supstanci sa Liste 2 iznad praga za prijavljivanje:

- (a) naziv hemijske supstance, opšti ili komercijalni naziv koji koristi to postrojenje, strukturnu formulu i registarski broj Službe za hemijske apstrakte, ako je on određen;
- (b) u slučaju prvog prijavljivanja: ukupnu količinu koja je proizvedena, prerađena, potrošena, uvezena ili izvezena na mestu tog pogona u svakoj od tri prethodne kalendarske godine;
- (c) u slučaju godišnje deklaracije prethodnih aktivnosti; ukupnu količinu koja je proizvedena, prerađena, potrošena, uvezena ili izvezena na lokaciji pogona, u prethodnoj kalendarskoj godini;
- (d) u slučaju godišnje deklaracije predviđenih aktivnosti: ukupnu količinu koja se predviđa za proizvodnju, preradu ili potrošnju od strane određene lokacije pogona tokom naredne kalendarske godine, uključujući i predviđene vremenske periode za proizvodnju, preradu ili potrošnju; i
- (e) svrhe za koje se hemijska supstanca proizvodila ili će se proizvoditi ili trošiti:
 - (i) prerada ili potrošnja na mestu uz specifikaciju tipova proizvoda;
 - (ii) prodaja ili transfer, ukoliko je to moguće, finalnih tipova proizvoda u okviru teritorije ili bilo kog drugog mesta pod jurisdikcijom ili kontrolom države članice, uz preciziranje da li se to vrši u pravcu neke druge industrije, privrednika ili nekog drugog odredišta;
 - (iii) direktan izvoz, sa specifikacijom uključenih država;

(iv) ostalo, uključujući i specifikaciju za druge svrhe.

Deklaracije o prethodnoj proizvodnji hemijskih supstanci sa Liste 2 za svrhe hemijskog oružja

9. Svaka država članica, najkasnije 30 dana po stupanju ove Konvencije na snagu za tu državu, prijavljuje sve lokacije pogona na kojima su fabrike koje su u bilo koje vreme od 1. januara 1946. proizvodile hemijske supstance sa Liste 2 za svrhe hemijskog oružja.

10. Prijavljivanje lokacija pogona u skladu sa tačkom 9 uključuje:

(a) naziv mesta na kome se nalazi pogon i ime vlasnika, kompanije ili preduzeća koje njime upravlja;

(b) njegovu preciznu lokaciju uključujući adresu;

(c) za svaku fabriku koja se nalazi na lokaciji pogona i spada pod specifikacije koje su navedene u tački 9, iste podatke koji se traže u skladu sa tačkom 7, stav (a) do (e); i

(d) za svaku hemijsku supstancu sa Liste 2 koja je proizvedena za svrhe hemijskog oružja:

(i) naziv hemijske supstance, opšti ili komercijalni naziv koje koristi postrojenje za proizvodnju hemijskog oružja, strukturnu formulu i registarski broj Službe za hemijske abstrakte, ako je on određen;

(ii) datume kada je hemijska supstanca proizvedena i proizvedene količine: i

(iii) lokaciju na kojoj je hemijska supstanca isporučena i konačni proizvod proizveden na tom mestu, ako je ono poznato.

Informacije o državama članicama

11. Tehnički sekretarijat dostavlja državama članicama na zahtev spisak svih mesta na kojima se nalaze pogoni zajedno sa informacijama koje se dostavljaju u skladu sa tačkama 6, 7 (a), 7 (c), 7 (d) (i), 7 (d) (iii), 8 (a) i 10.

B. Verifikacija

Opšti deo

12. Verifikacija iz člana VI, tačka 4, vrši se putem inspekcija na licu mesta na onim prijavljenim lokacijama postrojenja koja se sastoje od jednog ili više pogona koji su proizvodili, prerađivali ili trošili tokom bilo koje prethodne tri kalendarske godine ili predviđaju da proizvode, prerađuju ili troše u sledećoj kalendarskoj godini više od:

(a) 10 kg hemijske supstance koja je navedena pod "*" na Listi 2, Deo A;

(b) 1 tonu bilo koje supstance koja je navedena u Listi 2, Deo A; ili

(c) 10 tona hemijske supstance koja je navedena u Listi 2.

13. Program i budžet Organizacije koje usvaja Konferencija u skladu sa članom VIII , tačka 21. stav (a), sadrži kao odvojenu stavku, program i budžet za verifikaciju u skladu sa ovim Odeljkom. Prilikom izdvajanja resursa koji se ostavljaju na raspolaganje za verifikaciju u skladu sa članom VI , Tehnički sekretarijat tokom prve tri godine nakon stupanja na snagu ove Konvencije daje prioritet početnim inspekcijama lokacije postrojenja koja se prijavljuju u skladu sa Odeljkom A. Takva izdvajanja sredstava se zatim revidiraju na bazi stečenog iskustva.

14. Tehnički sekretarijat vrši početne inspekcije i naknadne inspekcije u skladu sa tačkama 15 do 22.

Ciljevi inspekcije

15. Opšti ciljevi inspekcije su da se proveri da li su aktivnosti u skladu sa obavezama predviđenim ovom Konvencijom, kao i da li odgovaraju informacijama koje se dostavljaju u deklaracijama. Posebni ciljevi inspekcija na mestima na kojima se nalaze postrojenja koja se prijavljuju u skladu sa Odeljkom A uključuju verifikaciju:

(a) odsustvo svake hemijske supstance sa Liste 1, naročito proizvodnju te supstance, osim ako to nije u skladu sa Delom VI ovog Aneksa;

(b) doslednost sa deklaracijom u pogledu proizvodnje, prerade ili potrošnje hemijskih supstanci sa Liste 2; i

(c) da se hemijske supstance sa Liste 2 neće preusmeravati za aktivnosti koje se zabranjuju ovom Konvencijom.

Prva inspekcija

16. Do prve inspekcije na lokaciji svakog od pogona koji je predmet inspekcije u skladu sa tačkom 12 dolazi što pre, a najkasnije tri godine nakon stupanja ove Konvencije na snagu. Početna inspekcija lokacije pogona koja se prijavi nakon ovog perioda vrši se najkasnije godinu dana nakon što je proizvodnja, prerada ili potrošnja prvi put prijavljena. Izbor lokacija pogona za početnu inspekciju vrši Tehnički sekretarijat na takav način da se isključuje mogućnost tačnog predviđanja kada će doći do inspekcije lokacije pogona.

17. U toku prve inspekcije priprema se nacrt sporazuma o postrojenju za potrebe lokacije tog postrojenja, osim ako se država članica u kojoj se vrši inspekcija i Tehnički sekretarijat ne slože da on nije potreban.

18. U pogledu učestalosti i intenziteta naknadnih inspekcija, inspektori tokom početne inspekcije ocenjuju kakav rizik po predmet i svrhe Konvencije predstavljaju relevantne hemijske supstance, karakteristike lokacije pogona i priroda aktivnosti koje se takom vrše, uzimajući u obzir, između ostalog, sledeće kriterijume:

(a) toksičnost hemijskih supstanci sa lista i konačnih proizvoda koji se proizvode s tim supstancama, ukoliko takve postoje;

(b) količinu hemijskih supstanci koje se po pravilu skladište na mestu na kome se vrši inspekcija;

(c) količinu zaliha primarnih hemijskih supstanci za supstance sa liste koje se obično skladište na mestu gde se vrši inspekcija;

(d) proizvodni kapacitet postrojenja sa Liste 2; i

(e) sposobnost i mogućnost konverzije za proizvodnju, skladištenje i punjenje toksičnih hemijskih supstanci na mestu gde se vrše inspekcije.

Inspekcije

19. Nakon početne inspekcije, svaka lokacija pogona gde se vrši inspekcija shodno tački 12, podleže naknadnim inspekcijama.

20. Prilikom biranja lokacija postrojenja za potrebe inspekcije i donošenja odluke o učestalosti i intenzitetu, Tehnički sekretarijat posvećuje dužnu pažnju riziku po predmet i cilj ove Konvencije koji predstavlja odgovarajuća hemijska supstanca, karakteristike lokacije pogona i priroda aktivnosti koje se tamo obavljaju, uzimajući u obzir odgovarajući sporazum o postrojenju i rezultate početne inspekcije i naknadne inspekcije.

21. Tehnički sekretarijat odabira određenu lokaciju postrojenja za inspekciju tako da isključi mogućnost tačnog predviđanja kada će se inspekcija obaviti.

22. Ni na jednoj lokaciji postrojenja neće biti više od dve inspekcije u jednoj kalendarskoj godini u skladu sa odredbama ovog Odeljka. Ovo međutim, neće predstavljati ograničenje inspekcije u skladu sa članom IX .

Inspeksijske procedure

23. Pored dogovorenih smernica, primenjuju se i druge relevantne odredbe ovog Aneksa i Aneksa o poverljivosti , kao i dole navedene tačke od 24 do 30.

24. Sporazum o postrojenju za prijavljenu lokaciju pogona zaključuje se najkasnije 90 dana po okončanju početne inspekcije između države članice u kojoj se vrši inspekcija i Organizacije, osim ako se država članica u kojoj se vrši inspekcija i Tehnički sekretarijat ne dogovore da on nije potreban. On se zasniva na modelu sporazuma i reguliše vršenje inspekcija na prijavljenoj lokaciji postrojenja. Sporazum precizira učestalost i intenzitet inspekcija, kao i detaljne inspeksijske procedure, u skladu sa tačkama 25 do 29.

25. Težište inspekcije su prijavljena postrojenja sa Liste 2 u okviru prijavljenog mesta na kome se nalazi postrojenje. Ukoliko inspeksijski tim zatraži pristup drugim mestima na lokaciji postrojenja, pristup ovim mestima se daje u skladu sa obavezom da se obezbedi razjašnjenje u skladu sa Delom II, tačka 51, ovog Aneksa kao i u skladu sa sporazumom o postrojenju, ili, u odsustvu sporazuma o postrojenju, u skladu sa pravilima kontrolisanog pristupa kako je precizirano u Delu X, Odeljak C ovog Aneksa.

26. Pristup se odobrava, po potrebi, kako bi se pružila uveravanja da nije došlo do preusmeravanja prijavljene hemijske supstance i da je proizvodnja u skladu sa deklaracijom.

27. Da bi se utvrdilo odsustvo neprijavljenih hemijskih supstanci sa liste uzimaju se uzorci i vrše analize.

28. Prostori koji su obuhvaćeni inspekcijom uključuju:

- (a) prostor gde se primarne hemijske supstance - sirovine (reaktanti) dopremaju ili skladište;
- (b) prostori gde se obavljaju manipulativni procesi na reaktantima pre nego što se oni ubace u reakcijske sudove;
- (c) linije snabdevanja, po potrebi, od prostora pomenutog u stavu (a) ili stavu (b) do reakcijskih sudova, kao i eventualni s tim povezani ventili, protočna merila, itd;
- (d) spoljni aspekt posude u kojoj se vrši reakcija i pomoćne opreme;
- (e) linije od posude gde se vrši reakcija koje vode do dugoročnog ili kratkoročnog skladišta ili do opreme gde se dalje prerađuje prijavljena hemijska supstanca sa Liste 2;
- (f) kontrolu opreme u vezi sa bilo kojom stavkom iz stavova (a) do (e);
- (g) opremu i prostor za rukovanje otpadom i otpadnim vodama;
- (h) opremu i prostor za odlaganje hemijskih supstanci koje ne odgovaraju specifikaciji.

29. Period inspekcije ne traje duže od 96 časova; međutim, inspeksijski tim i država članica u kojoj se vrši inspekcija mogu se dogovoriti o produženjima.

Notifikacija inspekcije

30. Tehnički sekretarijat obaveštava državu članicu o inspekciji najkasnije 48 časova pre dolaska inspeksijskog tima na lokaciju postrojenja na kojoj se vrši inspekcija.

C. Transfer u države koje nisu članice ove Konvencije

31. Hemijske supstance sa Liste 2 transferišu ili primaju isključivo države članice. Ova obaveza stupa na snagu tri godine nakon stupanja ove Konvencije na snagu.

32. Tokom prelaznog perioda od tri godine, svaka država članica traži sertifikat o krajnjem korisniku, kako je dole precizirano, za transfere hemijskih supstanci sa Liste 2 u države koje nisu članice ove Konvencije. Za takve transfere, svaka država članica usvaja potrebne mere kako bi se obezbedilo da se transferisane hemijske supstance koriste samo za svrhe koje nisu zabranjene ovom Konvencijom. Između ostalog, država članica traži od države primaoca sertifikat u kome će se, u vezi sa transferom hemijske supstance navesti sledeće:

- (a) da se isključivo koristi za svrhe koje nisu zabranjene ovom Konvencijom;
- (b) da neće biti ponovno transferisana;
- (c) njenu vrstu i količinu;
- (d) njenog krajnjeg korisnika; i
- (e) ime/imena i adresa/adrese krajnjeg/krajnjih korisnika.

DEO VIII

AKTIVNOSTI KOJE NISU ZABRANJENE OVOM KONVENCIJOM U SKLADU SA ČLANOM VI

REŽIM ZA HEMIJSKE SUPSTANCE SA LISTE 3 I POSTROJENJA U VEZI SA TAKVIM HEMIJSKIM SUPSTANCAMA

A. Deklaracije

Prijavljivanje ukupnih nacionalnih podataka

1. Početne i godišnje deklaracije koje dostavljaju države članice u skladu sa članom VI , tačke 7 i 8, uključuju ukupne nacionalne podatke za prethodnu kalendarsku godinu o proizvedenim, uvezenim i izvezenim količinama svake hemijske supstance sa Liste 3, kao i kvantitativne specifikacije u vezi sa uvozom i izvozom svake zemlje koja je u to uključena.

2. Svaka država članica podnosi:

(a) početne deklaracije u skladu sa tačkom 1. najkasnije 30 dana nakon stupanja ove Konvencije na snagu za odnosnu državu; i počevši od naredne kalendarske godine;

(b) godišnje deklaracije najkasnije 90 dana nakon isteka prethodne kalendarske godine.

Prijavljivanje lokacija postrojenja koji proizvode hemijske supstance sa Liste 3

3. Za sve lokacije postrojenja koja se sastoje od jednog ili više pogona, koji su tokom prethodne godine proizvodili ili za koje se predviđa da će tokom naredne kalendarske godine proizvoditi više od 30 tona hemijskih supstanci sa Liste 3, traže se početne i godišnje deklaracije.

4. Svaka država članica podnosi:

(a) početne deklaracije u skladu sa tačkom 3, najkasnije 30 dana nakon stupanja ove Konvencije na snagu za odnosnu državu; i počevši od naredne kalendarske godine;

(b) godišnje deklaracije o prethodnim aktivnostima najkasnije 90 dana nakon isteka prethodne kalendarske godine;

(c) godišnje deklaracije o predviđenim aktivnostima najkasnije 60 dana pre početka naredne kalendarske godine. Svaka takva aktivnost koja se naknadno planira po podnošenju godišnje deklaracije prijavljuje se najkasnije pet dana od otpočinjanja te aktivnosti.

5. Prijave u skladu sa tačkom 3 generalno nisu potrebne za smeše koje sadrže nisku koncentraciju neke hemijske supstance sa Liste 3. One se u skladu sa smernicama, traže samo u onim slučajevima kada se smatra da bi lako izdvajanje određene supstance sa Liste 3 iz te smeše i njena ukupna težina predstavljali rizik za predmet i cilj ove Konvencije. Ove smernice razmatra i odobrava Konferencija u skladu sa članom VIII , tačka 21. stav (i).

6. Prijava lokacija postrojenja u skladu sa tačkom 3 sadrži:

- (a) naziv lokacije postrojenja i ime vlasnika, kompanije ili preduzeća koje njime upravlja;
- (b) preciznu lokaciju uključujući adresu; i
- (c) broj pogona u okviru lokacije koja se prijavljuje u skladu sa Delom VII ovog Aneksa.

7. Prijava lokacije postrojenja u skladu sa tačkom 3 takođe uključuje, za svaki pogon koji se nalazi u okviru tog postrojenja, a na koju se odnose specifikacije koje se navode u tački 3, i sledeće podatke:

- (a) naziv lokacije postrojenja i ime vlasnika, kompanije ili preduzeća koje njime upravlja;
- (b) njeno tačno mesto u okviru lokacije postrojenja, uključujući i određenu zgradu ili broj objekta, ako postoji;
- (c) njene glavne aktivnosti.

8. Prijave lokacija postrojenja u skladu sa tačkom 3 takođe uključuju sledeće podatke o svakoj hemijskoj supstanci sa Liste 3 iznad praga za prijavljivanje:

- (a) naziv hemijske supstance, opšti ili komercijalan naziv koji koristi određeno postrojenje, strukturnu formulu i registarski broj Službe za hemijske apstrakte, ukoliko je određen;
- (b) približnu količinu hemijske supstance koja je proizvedena prethodne kalendarske godine ili, u slučaju prijavljivanja planiranih aktivnosti koje se predviđaju za narednu kalendarsku godinu, izraženu u rasponu od: 30 do 200 tona, 200 do 1.000 tona, 1.000 do 10.000 tona, 10.000 do 100.000 tona i iznad 100.000 tona; i
- (c) svrhe za koje se određena supstanca proizvodila ili će se proizvoditi.

Deklaracije o prethodnoj proizvodnji hemijskih supstanci sa Liste 3 za potrebe hemijskog oružja

9. Svaka država članica, najkasnije 30 dana nakon stupanja ove Konvencije na snagu za tu državu, prijavljuje sve lokacije postrojenja koje su u bilo koje vreme od 1. januara 1946. godine proizvodile hemijske supstance sa Liste 3 za svrhe proizvodnje hemijskog oružja.

10. Prijavljivanje lokacije postrojenja u skladu sa tačkom 9 uključuje:

- (a) naziv lokacije postrojenja i ime vlasnika, kompanije ili preduzeća koje njime upravlja;
- (b) njenu preciznu lokaciju uključujući adresu;
- (c) za svaki pogon koji se nalazi u okviru te lokacije i na koju se odnose specifikacije iz tačke 9, iste podatke koji se traže u skladu sa tačkom 7, stavovi od (a) do (c); i
- (d) za svaku hemijsku supstancu sa Liste 3 koja se proizvodila za potrebe hemijskog oružja:

(i) naziv hemijske supstance, obično ili komercijalno ime koje koristi postrojenje za proizvodnju hemijskog oružja, strukturnu formulu i registarski broj Službe za hemijske apstrakte, ukoliko je određen;

(ii) datum kada je hemijska supstanca proizvedena i proizvedene količine; i

(iii) lokaciju na koju je supstanca dopremljena i konačni proizvod koji je tamo proizveden, ako je taj podatak poznat.

Dostavljanje informacija državama članicama

11. Tehnički sekretarijat dostavlja državama članicama, na zahtev spisak lokacija postrojenja u skladu sa ovim Odeljkom zajedno sa podacima koji se dostavljaju u skladu sa tačkama 6, 7(a), 7(c), 8(a) i 10.

B. Verifikacija

Opšti deo

12. Verifikacije koje se predviđaju u tački 5, član VI vrše se putem inspekcija na licu mesta na onim prijavljenim lokacijama postrojenja koje su tokom prethodne kalendarske godine proizvodile ili se predviđa da će u sledećoj kalendarskoj godini proizvoditi više od 200 tona ukupno bilo koje hemijske supstance sa Liste 3 iznad praga za prijavljivanje koji iznosi 30 tona.

13. Program i budžet Organizacije koji donosi Konferencija u skladu sa članom VIII , tačka 21, stav (a), sadrže kao posebnu stavku program i budžet za verifikaciju u skladu sa ovim Odeljkom, uzimajući u obzir Deo VII, tačka 13 ovog Aneksa.

14. U skladu sa ovim Odeljkom, Tehnički sekretarijat nasumce odabira lokacije postrojenja putem odgovarajućih mehanizama, kao što su specijalno izrađeni kompjuterski softveri, na osnovu sledećih mernih faktora:

(a) ravnomerno geografsko raspoređivanje inspekcija; i

(b) podaci o prijavljenim lokacijama postrojenja, koji su dostupni Tehničkom sekretarijatu u vezi sa određenom hemijskom supstancom, karakteristika lokacije postrojenja i prirode aktivnosti koje se tamo vrše.

15. Ni na jednoj lokaciji postrojenja se neće vršiti više od dve inspekcije godišnje, u skladu sa odredbama ovog Odeljka. Ovo, međutim, ne ograničava inspekcije u skladu sa članom IX .

16. Prilikom odabiranja lokacija postrojenja za potrebe inspekcije u skladu sa ovim Odeljkom, Tehnički sekretarijat poštuje sledeće ograničenje za kombinovani broj inspekcija koje prima neka država članica u toku kalendarske godine u skladu sa ovim Delom i Delom IX ovog Aneksa; kombinovani broj inspekcija neće prelaziti tri plus 5 procenata od ukupnog broja lokacija postrojenja koje je prijavila država članica kako u skladu sa ovim Delom, tako i u skladu sa Delom IX ovog Aneksa, ili 20 inspekcija, zavisno od toga koji je broj manji.

Ciljevi inspekcije

17. Na lokacijama postrojenja koja se prijavljuju u skladu sa Odeljkom A, opšti cilj inspekcija je da se utvrdi da li su aktivnosti u skladu sa podacima koji se dostavljaju u deklaracijama. Poseban cilj inspekcija je utvrđivanje nepostojanja bilo koje hemijske supstance sa Liste 1, naročito u pogledu njene proizvodnje, osim ako je to u skladu sa Delom VI ovog Aneksa.

Inspekcijske procedure

18. Osim dogovorenih smernica, primenjuju se i druge odgovarajuće odredbe ovog Aneksa i Aneksa o poverljivosti, kao i dole navedene tačke 19 do 25.

19. Sporazumi o postrojenjima se ne sklapaju osim ako to ne zatraži država članica u kojoj se vrši inspekcija.

20. Inspekcije će biti usmerene na prijavljeno/prijavljena postrojenje/postrojenja u vezi sa Listom 3 u okviru prijavljene lokacije. Ukoliko inspekcijski tim u skladu sa Delom II, tačka 51 ovog Aneksa, zatraži pristup drugim delovima lokacije postrojenja, kako bi se razjasnile nejasnoće, obim tog pristupa dogovaraju inspekcijski tim i država članica u kojoj se vrši inspekcija.

21. Inspekcijski tim može imati pristup evidenciji u slučaju da se inspekcijski tim i država članica u kojoj se vrši inspekcija dogovore da će takav pristup pomoći ostvarivanju ciljeva inspekcije.

22. Uzimanje uzoraka i analize na licu mesta mogu se preduzimati da bi se utvrdilo nepostojanje neprijavljene supstance sa lista. U slučaju nerešenih nejasnoća, uzorci se mogu analizirati u za to predviđenoj laboratoriji izvan lica mesta, ako je sa tim saglasna država članica u kojoj se vrši inspekcija.

23. Prostor u kojem se vrši inspekcija može da uključuje:

(a) prostor gde se primarne hemijske supstance - sirovine (reaktanti) dopremaju ili skladište;

(b) prostor gde se odvijaju manipulativni procesi na reaktantima pre nego što se oni ubace u reakcijske sudove;

(c) linije snabdevanja, po potrebi, od prostora pomenutog u stavu (a) ili stavu (b) do reakcijskih sudova, kao i eventualni s tim povezani ventili, protočna merila, itd;

(d) spoljni aspekt posuda u kojima se vrši reakcija i pomoćnu opremu;

(e) linije od posude gde se vrši reakcija koje vode do dugoročnog ili kratkoročnog skladišta ili do opreme gde se dalje prerađuje prijavljena hemijska supstanca sa Liste 3;

(f) kontrolnu opremu u vezi sa bilo kojom stavkom iz stava (a) do (e);

(g) opremu i prostor za rukovanje otpadom i otpadnim vodama;

(h) opremu i prostor za odlaganje hemijskih supstanci koje ne odgovaraju specifikaciji.

24. Period inspekcije neće biti duži od 24 časa; međutim, inspekcijski tim i država članica u kojoj se vrši inspekcija se mogu dogovoriti o produženju.

Notifikacija inspekcije

25. Tehnički sekretarijat obaveštava državu članicu o inspekciji najmanje 120 časova pre dolaska inspekcijskog tima na lokaciju postrojenja na kojoj se vrši inspekcija.

C. Transferi u države koje nisu članice ove konvencije

26. Prilikom vršenja transfera hemijskih supstanci sa Liste 3 u države koje nisu članice ove Konvencije, svaka država članica usvaja neophodne mere da bi se obezbedilo da se supstance koje se transferišu koriste samo za svrhe koje nisu zabranjene ovom Konvencijom. Između ostalog, država članica traži od države primaoca sertifikat u kome će se u vezi sa transferom hemijske supstance navesti sledeće:

- (a) da se isključivo koristi za svrhe koje nisu zabranjene ovom Konvencijom;
- (b) da neće biti ponovo transferisana;
- (c) njenu vrstu i količinu;
- (d) njenog/njene krajnjeg/krajnje korisnika/korisnike; i
- (e) ime/imena i adresa/adrese krajnjih korisnika.

27. Pet godina nakon stupanja ove Konvencije na snagu, Konferencija razmatra potrebu uspostavljanja drugih mera u vezi sa transferima hemijskih supstanci sa Liste 3 u države koje nisu članice ove Konvencije.

DEO IX

AKTIVNOSTI KOJE NISU ZABRANJENE OVOM KONVENCIJOM U SKLADU SA ČLANOM VI

REŽIM ZA DRUGA POSTROJENJA ZA PROIZVODNJU HEMIJSKIH SUPSTANCI

A. Deklaracije

Spisak drugih hemijskih postrojenja za proizvodnju

1. Početne deklaracije koje svaka država članica podnosi u skladu sa članom VI , tačka 7, uključuju spisak svih lokacija postrojenja koja:

- (a) su prethodne kalendarske godine proizvele sintezom više od 200 tona diskretnih organskih supstanci koje nisu na listi; ili
- (b) se sastoje od jednog ili više postrojenja koji su sintezom tokom prethodne kalendarske godine proizveli više od 30 tona diskretnih organskih supstanci koje nisu na listi, a sadrže

elemente fosfora, sumpora ili fluora (dalje u tekstu "FSF fabrika" i "FSF hemijske supstance").

2. Spisak drugih hemijskih postrojenja za proizvodnju koji se podnosi u skladu sa tačkom 1 ne uključuje lokacije postrojenja koja su isključivo proizvođača eksplozive ili hidrokarbonate.

3. Sve države članice podnose svoju listu ostalih hemijskih postrojenja za proizvodnju, u skladu sa tačkom 1 kao deo početne deklaracije, najkasnije 30 dana po stupanju ove Konvencije na snagu za odnosnu državu članicu. Sve države članice, najkasnije 90 dana od početka naredne kalendarske godine, dostavljaju godišnje informacije koje su neophodne za ažuriranje spiska.

4. Spisak ostalih hemijskih postrojenja koji se podnosi u skladu sa tačkom 1 uključuje sledeće podatke za svaku lokaciju postrojenja:

(a) naziv lokacije postrojenja, ime vlasnika kompanije ili preduzeća koje njime upravlja;

(b) preciznu lokaciju postrojenja, uključujući njegovu adresu;

(c) njegove glavne aktivnosti; i

(d) približan broj pogona koji proizvode hemijske supstance koje su navedene u tački 1 na lokaciji postrojenja.

5. U vezi sa lokacijama postrojenja koje se navode u skladu sa tačkom 1, stav (a), ovaj spisak takođe treba da sadrži podatke o približnom ukupnom iznosu proizvedenih diskretnih organskih supstanci koje nisu na listi, tokom prethodne kalendarske godine, izraženo u sledećem rasponu: ispod 1.000 tona, od 1.000 do 10.000 tona i iznad 10.000 tona.

6. Što se tiče lokacije postrojenja koje se navode u skladu sa tačkom 1, stav (b), taj spisak takođe treba da sadrži precizan broj FSF fabrika u okviru jedne lokacije kao i podatke o približnom ukupnom broju proizvedenih FSF hemijskih supstanci koje je proizvela svaka FSF fabrika tokom prethodne kalendarske godine izraženo u rasponu: ispod 200 tona, od 200 do 1.000 tona, od 1.000 do 10.000 tona i iznad 10.000 tona.

Pomoć Tehničkog sekretarijata

7. Ukoliko država članica iz administrativnih razloga smatra da joj je potrebna pomoć za sastavljanje spiska hemijskih postrojenja, ona može da traži pomoć od Tehničkog sekretarijata. Da li je spisak potpun ili nije rešava se u konsultacijama između odnosne države članice i Tehničkog sekretarijata.

Informisanje država članica

8. Tehnički sekretarijat, na zahtev, dostavlja državama članicama spiskove ostalih hemijskih proizvodnih postrojenja koji se dostavljaju u skladu sa tačkom 1, uključujući i informacije pružene shodno tački 4.

B. Verifikacija

Opšti deo

9. U skladu sa odredbama Odeljka C, verifikacija kako je precizirano u članu VI , tačka 6, vrši se putem inspekcija na licu mesta na:

(a) lokacijama postrojenja u skladu sa tačkom 1, stav (a), i

(b) lokacijama koje su navedene u skladu sa tačkom 1, stav (b) koje sadrže jednu ili više FSF fabrika koje su tokom prethodne kalendarske godine proizvele više do 200 tona FSF hemijskih supstanci.

10. Program i budžet Organizacije koje usvaja Konferencija u skladu sa članom VIII , tačka 21, stav (a), sadrži, kao posebnu tačku, program i budžet za verifikaciju u skladu sa ovim Odeljkom, nakon otpočinjanja njenog sprovođenja.

11. U skladu sa ovim Odeljkom, Tehnički sekretarijat nasumice bira lokacije postrojenja za inspekciju putem odgovarajućih mehanizama, kao što su upotreba specijalnog kompjuterskog softvera, na osnovu sledećih mernih faktora:

(a) ravnomerno geografsko raspoređivanje inspekcija;

(b) podaci o navedenim lokacijama postrojenja, koji su dostupni Tehničkom sekretarijatu, a odnose se na karakteristike lokacije postrojenja i aktivnosti koje se tamo vrše;

(c) predloga država članica na osnovama koje će biti dogovorene u skladu sa tačkom 25.

12. Ni na jednoj lokaciji postrojenja se neće vršiti više od dve inspekcije godišnje, u skladu sa odredbama ovog Odeljka. Ovo, međutim, neće ograničavati inspekcije u skladu sa članom IX .

13. Prilikom odabiranja lokacija postrojenja za potrebe inspekcije u skladu sa ovim Odeljkom, Tehnički sekretarijat poštuje sledeće ograničenje za kombinovani broj inspekcija koje prima neka država članica u toku jedne kalendarske godine u skladu sa ovim Delom i Delom VIII ovog Aneksa: kombinovani broj inspekcija neće prelaziti od tri plus pet procenata od ukupnog broja lokacija postrojenja koje je prijavila neka država članica, kako u skladu sa ovim Delom tako i sa Delom VIII ovog Aneksa, ili 20 inspekcija, zavisno od toga koji je broj manji.

Ciljevi inspekcije

14. Na lokacijama postrojenja koje se navode u skladu sa Odeljkom A, opšti cilj inspekcija je da se utvrdi da li su aktivnosti u skladu sa podacima koji se dostavljaju u prijavama. Poseban cilj inspekcije je utvrđivanje nepostojanja bilo koje supstance sa Liste 1, naročito u pogledu njene proizvodnje, osim ako je to u skladu sa Delom VI ovog Aneksa.

Inspeksijske procedure

15. Osim dogovorenih smernica, primenjuju se i druge odgovarajuće odredbe ovog Aneksa i Aneksa o poverljivosti , kao i tačke 16 do 20.

16. Sporazum o postrojenju se ne sklapa osim ako to ne zatraži država članica u kojoj se vrši inspekcija.

17. Inspekcija na lokaciji koja je odabrana za inspekciju usmerava se na postrojenje (a) koje proizvodi hemijske supstance koje se navode u tački 1, naročito FSF fabrike koje su navedene u skladu sa tačkom 1, stav (b). Država članica u kojoj se vrši inspekcija ima pravo da kontroliše pristup tim postrojenjima u skladu sa pravilima kontrolisanog pristupa, kako je precizirano u Delu X, Odeljak C ovog Aneksa. Ukoliko inspeksijski tim, u skladu sa Delom II, tačka 51 ovog Aneksa, zatraži pristup drugim delovima lokacije postrojenja radi razjašnjavanja određenih nejasnoća, obim tog pristupa dogovaraju inspeksijski tim i država članica u kojoj se vrši inspekcija.

18. Inspeksijski tim može imati pristup podacima u slučajevima kada se inspeksijski tim i država članica u kojoj se vrši inspekcija dogovore da će takav pristup pomoći ostvarivanju ciljeva inspekcije.

19. Uzimanje uzoraka i analize na licu mesta mogu se preduzimati da bi se utvrdilo da nisu prisutne neprijavljene supstance sa lista. U slučajevima nerešenih nejasnoća, uzorci se mogu analizirati u za to predviđenim laboratorijama izvan lica mesta, ako je sa tim saglasna država članica u kojoj se vrši inspekcija.

20. Period inspekcije neće biti duži od 24 časa; međutim, inspeksijski tim i država članica u kojoj se vrši inspekcija se mogu dogovoriti o produženju.

Notifikacija inspekcije

21. Tehnički sekretarijat obaveštava državu članicu o inspekciji najkasnije 120 časova pre dolaska inspeksijskog tima na lokaciju postrojenja na kojoj se vrši inspekcija.

C. Implementacija i revizija odeljka B

Implementacija

22. Implementacija Odeljka B započinje početkom četvrte godine po stupanju na snagu ove Konvencije, osim ako Konferencija na svom redovnom zasjedanju tri godine po stupanju na snagu ove Konvencije ne odluči drugačije.

23. Za potrebe redovnog zasjedanja Konferencije generalni direktor u trećoj godini po stupanju na snagu ove Konvencije, priprema izveštaj koji u kratkim crtama navodi iskustva Tehničkog sekretarijata u sprovođenju odredaba Delova VII i VIII ovog Aneksa, kao i Odeljka A ovog Dela.

24. Na redovnom zasjedanju u trećoj godini po stupanju ove Konvencije na snagu, Konferencija može, na osnovu izveštaja generalnog direktora, doneti odluku o raspodeli sredstava koja stoje na raspolaganju za verifikaciju, u skladu sa Odeljkom B između "FSF fabrika" i drugih hemijskih postrojenja za proizvodnju. U suprotnom, raspodela će biti prepuštena stručnim licima Tehničkog sekretarijata i biće uključena u merne faktore iz tačke 11.

25. Na svom redovnom zasjedanju u trećoj godini nakon stupanja ove Konvencije na snagu, Konferencija odlučuje, u skladu sa preporukom Izvršnog saveta, na kojoj osnovi (na primer regionalnoj) države članice treba da se prezentiraju svoje predloge za inspekcije, koji se uzimaju u obzir kao faktor u procesu selekcije koji je utvrđen u tački 11.

Revizija

26. Na prvom specijalnom zasjedanju Konferencije koje se zakazuje u skladu sa članom VIII , tačka 22, odredbe ovog Dela Aneksa o verifikaciji će se ponovo razmotriti u svetlu sveobuhvatne revizije režima za verifikaciju za hemijsku industriju (član VI , Delovi VII do IX ovog Aneksa) na osnovu stečenog iskustva. Konferencija zatim daje preporuke u cilju poboljšanja efikasnosti verifikacionog režima.

DEO X

NENAJAVLJENE INSPEKCIJE U SKLADU SA ČLANOM IX

A. Imenovanje i izbor inspektora i pomoćnika za inspekciju

1. Nenajavljene inspekcije u skladu sa članom IX mogu vršiti samo inspektori i pomoćnici za inspekcije koji su specijalno određeni za ovu funkciju. U cilju određivanja inspektora i pomoćnika za inspekciju za potrebe nenajavljene inspekcije u skladu sa članom IX, generalni direktor, prilikom izbora inspektora i pomoćnika za inspekciju iz redova inspektora i pomoćnika za inspekciju za rutinske inspekcijske aktivnosti, ustanovljuje spisak predloženih inspektora i pomoćnika za inspekciju. Taj spisak treba da sadrži dovoljno veliki broj inspektora i pomoćnika za inspekciju koji poseduju neophodne kvalifikacije, iskustvo, stručnost i obučenosť da bi se osigurala fleksibilnost prilikom izbora inspektora, uzimajući u obzir njihovu raspoloživosť kao i potrebu rotiranja. Dužnu pažnju treba takođe posvetiti činjenici da se prilikom izbora inspektora i pomoćnika za inspekcije vodi računa o što široj geografskoj zastupljenosti. Određivanje inspektora i pomoćnika za inspekcije se obavlja u skladu sa procedurama koje su uspostavljene u skladu sa Delom II, Odeljkom A, ovog Aneksa.

2. Generalni direktor određuje veličinu inspekcijskog tima i odabira njegove članove uzimajući u obzir okolnosti vezane za određeni zahtev. Veličinu inspekcijskog tima treba svesti na neophodni minimum da bi se na odgovarajući način realizovao inspekcijski mandat. Nijedan državljanin države članice koja podnosi zahtev za inspekciju ili države članice u kojoj se vrši inspekcija ne može biti član inspekcijskog tima.

B. Aktivnosti koje prethode inspekciji

3. Pre podnošenja zahteva kojim se traži nenajavljena inspekcija, država članica može da traži potvrdu od generalnog direktora da je Tehnički sekretarijat u mogućnosti da odmah preduzme akciju u vezi sa zahtevom. Ukoliko generalni direktor nije u mogućnosti da odmah obezbedi takvu konfirmaciju, on to čini što je pre moguće, u skladu sa redosledom zahteva za konfirmaciju. On takođe obaveštava državu članicu o tome kada je moguće preduzeti hitnu akciju. Ukoliko generalni direktor dođe do zaključka da se blagovremena akcija u vezi sa zahtevima više ne može preduzeti, on može da traži od Izvršnog saveta da preduzme odgovarajuću akciju u cilju poboljšanja situacije u budućnosti.

Notifikacija

4. Zahtev za nenajavljenu inspekciju koji se podnosi Izvršnom savetu i generalnom direktoru treba da sadrži bar sledeće podatke:

- (a) državu članicu u kojoj se vrši inspekcija, i ako je to slučaj, zemlju domaćina;
- (b) mesto ulaska koje će se koristiti;
- (c) veličinu i vrstu lokacije na kojoj se vrši inspekcija;
- (d) određenu zabrinutost u vezi sa eventualnim nepoštovanjem ove Konvencije uključujući specifikaciju odgovarajuće odredbe ove Konvencije zbog čega se to pitanje pokreće, kao i prirodu i okolnosti eventualnog nepoštovanja, kao i odgovarajuće podatke na osnovu kojih se to pitanje pokreće; i
- (e) ime posmatrača one države koja traži inspekciju.

Država članica koja traži inspekciju može da podnese i sve druge dodatne informacije koje nalazi za shodno.

5. Generalni direktor će u roku od jednog časa potvrditi državi članici koja podnosi zahtev za inspekciju prijem njenog zahteva.

6. Država članica koja podnosi zahtev za inspekciju blagovremeno obaveštava generalnog direktora o lokaciji gde se vrši inspekcija kako bi generalni direktor bio u mogućnosti da državi članici u kojoj se vrši inspekcija dostavi informacije najkasnije 12 časova pre planiranog dolaska inspeksijskog tima na mesto ulaska.

7. Lokaciju na kojoj se vrši inspekcija određuje država članica koja podnosi zahtev za inspekciju i to što je moguće preciznije dostavljajući dijagram lokacije uključujući tačno mesto sa geografskim koordinatama, po mogućstvu sa preciznošću u pogledu sekundi. Po mogućstvu, država članica koja podnosi zahtev za inspekciju takođe dostavlja mapu gde je obeleženo mesto koje će biti predmet inspekcije kao i dijagram u kome se što preciznije navodi tražena spoljašnja granica na lokaciji gde se vrši inspekcija.

8. Tražena spoljašnja granica inspekcije:

- (a) obuhvata razdaljinu od najmanje 10 m izvan bilo koje zgrade ili drugog objekta;
- (b) ne treba da prolazi kroz postojeći bezbednosno označeni prostor; i
- (c) treba da obuhvata razdaljinu od najmanje 10 m izvan bilo kog bezbednosno ograđenog prostora koji država članica koja podnosi zahtev za inspekciju namerava da uključi u traženu spoljašnju granicu.

9. Ukoliko tražena spoljašnja granica nije u skladu sa specifikacijama koje se navode u tački 8, inspeksijski tim će je sam povući kako bi bila u skladu sa tom odredbom.

10. Generalni direktor najkasnije 12 časova pre planiranog dolaska inspeksijskog tima na mesto ulaska, obaveštava Izvršni savet o mestu lokacije postrojenja, kako je precizirano u tački 7.

11. Istovremeno sa obaveštavanjem Izvršnog saveta u skladu sa tačkom 10, generalni direktor dostavlja i zahtev za inspekciju državi članici u kojoj se vrši inspekcija uključujući mesto na kome se vrši inspekcija, kako je precizirano u tački 7. Ova notifikacija uključuje i podatke iz Dela II, tačka 32 ovog Aneksa.

12. Po dolasku inspeksijskog tima na mesto ulaska, inspeksijski tim obaveštava državu članicu u kojoj se vrši inspekcija o mandatu inspekcije.

Ulazak na teritoriju države članice u kojoj se vrši inspekcija ili države domaćina

13. U skladu sa članom IX , tačka 13 do 18, generalni direktor upućuje inspeksijski tim u što kraćem roku po prijemu zahteva za inspekciju. Inspeksijski tim dolazi u najkraćem mogućem roku na mesto ulaska koje je navedeno u zahtevu u skladu sa odredbama iz tačke 10 do 11.

14. Ukoliko je tražena spoljašnja granica inspekcije prihvatljiva državi članici u kojoj se vrši inspekcija, ona se što je moguće pre određuje kao konačna spoljašnja granica, ali u svakom slučaju najkasnije 24 časa po dolasku inspeksijskog tima na mesto ulaska. Država članica u kojoj se vrši inspekcija prevozi inspeksijski tim do krajnje spoljašnje granice na mestu gde se vrši inspekcija. Ukoliko država članica u kojoj se vrši inspekcija smatra da je to potrebno, takav prevoz može otpočeti do 12 časova pre isteka vremenskog perioda koji je naveden u ovoj tački za određivanje krajnje spoljašnje granice. Prevoz će, u svakom slučaju, biti završen najkasnije 36 časova po dolasku inspeksijskog tima na mesto ulaska.

15. Za sva prijavljena postrojenja, primenjuju se procedure iz stava (a) i (b). (Za svrhe ovog Dela, "prijavljeno postrojenje" znači sva postrojenja koja su prijavljena u skladu sa članom III , IV , i V . Što se tiče člana VI , "prijavljeno postrojenje" znači samo postrojenje koje je prijavljeno u skladu sa Delom VI ovog Aneksa, kao i prijavljeni pogoni kako je navedeno u deklaracijama u skladu sa delom VII, tačka 7 i 10. stav (c) i Delom VIII, tačka 7 i 10, stav (c) ovog Aneksa).

(a) Ako je tražena spoljašnja granica sadržana u, ili je u skladu sa prijavljenom spoljašnjom granicom prijavljena spoljašnja granica se smatra konačnom. Konačna spoljašnja granica može biti manja ukoliko se sa tim složi država članica u kojoj se vrši inspekcija, u cilju usaglašavanja sa spoljašnjom granicom koju je zatražila država članica koja je podnela zahtev za inspekciju.

(b) Država članica u kojoj se vrši inspekcija prevozi inspeksijski tim do krajnje spoljašnje granice što pre je moguće, ali u svakom slučaju obezbeđuje njihov dolazak na spoljašnju granicu najkasnije 24 časa po dolasku inspeksijskog tima na mesto ulaska.

Alternativno određivanje konačne spoljašnje granice

16. Ukoliko država članica u kojoj se vrši inspekcija ne može da prihvati traženu spoljašnju granicu, ona na mestu ulaska predlaže alternativnu spoljašnju granicu što je pre moguće, ali u svakom slučaju najkasnije 24 časa po dolasku inspeksijskog tima na mesto ulaska. U slučaju

neslaganja, država članica u kojoj se vrši inspekcija i inspekcijski tim stupaju u pregovore u cilju postizanja sporazuma o konačnoj spoljašnjoj granici.

17. Alternativna spoljašnja granica treba da bude određena što preciznije u skladu sa tačkom 8. Ona uključuje celokupnu traženu spoljašnju granicu i trebalo bi, po pravilu, da joj bude bliska, uzimajući u obzir prirodne karakteristike terena i veštački postavljene granice. Ona bi normalno trebalo da bude vrlo blizu okolne bezbednosne linije, ukoliko takva postoji. Država članica u kojoj se vrši inspekcija treba da teži tome da uspostavi takav odnos između spoljašnjih granica kombinovanjem bar dva od navedenih načina:

(a) alternativna spoljašnja granica koja se ne proteže na oblast mnogo veću od tražene spoljašnje granice;

(b) alternativna spoljašnja granica koja predstavlja kratko, ujednačeno rastojanje od tražene spoljašnje granice;

(c) bar deo tražene spoljašnje granice koja se vidi sa alternativne spoljašnje granice.

18. Ako je alternativna spoljašnja granica prihvatljiva inspekcijskom timu, ona postaje konačna spoljašnja granica i inspekcijski tim se prevozi od mesta ulaska do te spoljašnje granice. Ukoliko država članica smatra da je to neophodno, takav transport može da otpočne u roku od 12 časova pre isteka vremenskog perioda koji je naznačen u tački 16 za predloženu alternativnu spoljašnju granicu. Prevoz će u svakom slučaju biti završen najkasnije 36 časova po dolasku inspekcijskog tima na mesto ulaska.

19. Ukoliko se ne dogovori konačna spoljašnja granica, razgovori o spoljašnjoj granici će se zaključiti što je pre moguće, ali oni ni u kom slučaju ne smeju prekoračiti rok od 24 sata po dolasku inspekcijskog tima na mesto ulaska. Ako se ne postigne nikakav dogovor, država članica u kojoj se vrši inspekcija će prevesti inspekcijski tim do lokacije alternativne spoljašnje granice. Ako država članica smatra da je to neophodno, takav prevoz može otpočeti u roku od 12 časova pre isteka vremenskog perioda kako je precizirano u tački 16 za predloženu alternativnu spoljašnju granicu inspekcije. Transport će u svakom slučaju biti okončan najkasnije 36 časova po dolasku inspekcijskog tima na mesto ulaska.

20. Po dolasku na lokaciju, država članica u kojoj se vrši inspekcija obezbeđuje inspekcijskom timu hitan pristup alternativnoj spoljašnjoj granici u cilju olakšavanja pregovora i dogovora o konačnoj spoljašnjoj granici inspekcije, kao i pristupa u okviru konačne spoljašnje granice.

21. Ako se ne postigne nikakav dogovor u roku od 72 časa od dolaska inspekcijskog tima na lokaciju, alternativna spoljašnja granica će biti određena kao konačna.

Verifikacija lokacije

22. Da bi se utvrdilo da je mesto inspekcije na koje je dovezen inspekcijski tim upravo mesto koje je navedeno od strane države članice koja podnosi zahtev za inspekciju, inspekcijski tim ima pravo da koristi odobrenu opremu za pronalaženje lokacije i da takvu opremu instalira u skladu sa svojim uputstvima. Inspekcijski tim može da verifikuje lokaciju preko lokalnih repera koji su uneti u mapu. Država članica pomaže inspekcijskom timu u obavljanju ovog zadatka.

Obezbeđivanje lokacije, nadgledanje izlaza

23. Najkasnije 12 časova po dolasku inspeksijskog tima na mesto ulaska, država članica u kojoj se vrši inspekcija počinje da prikuplja činjenične podatke o izlaznim aktivnostima svih vozila sa svih izlaznih tačaka na kopnu, vazduhu i vodi u okviru tražene spoljašnje granice. Ona dostavlja ove podatke inspeksijskom timu po njegovom dolasku na alternativnu ili konačnu spoljašnju granicu, zavisno šta se pre desi.

24. Ova obaveza može da se ispuni prikupljanjem faktografskih podataka u obliku saobraćajnih evidencija, fotografija, video zapisa ili opreme za dokazivanje hemijskog prisustva koju dostavlja inspeksijski tim da bi osmatrao te izlazne aktivnosti. Osim toga, država članica u kojoj se vrši inspekcija može takođe da ispuni ovu obavezu tako što će dozvoliti jednom ili više članova inspeksijskog tima da nezavisno vode saobraćajne evidencije, fotografišu, prave video zapise izlaznog saobraćaja ili koriste opremu za dokazivanje hemijskog prisustva i sprovode ostale aktivnosti koje dogovore država članica u kojoj se vrši inspekcija i inspeksijskog tima.

25. Po dolasku inspeksijskog tima na alternativnu ili konačnu spoljašnju granicu, šta se prvo desi, otpočinje obezbeđivanje lokacije, što znači praćenje procedura izlaska od strane inspeksijskog tima.

26. Takve procedure uključuju: identifikaciju izlazaka za vozila, vođenje dnevnika saobraćaja, fotografisanje, pravljenje video zapisa izlazaka i izlaznog saobraćaja od strane inspeksijskog tima. Inspeksijski tim ima pravo da uz pratnju ode do bilo kog dela spoljašnje granice da bi proverio da nema nikakve druge izlazne aktivnosti.

27. Dodatne procedure za nadgledanje izlazne aktivnosti, u skladu sa dogovorom inspeksijskog tima i države članice u kojoj se vrši inspekcija, mogu uključivati između ostalog:

- (a) upotrebu senzora;
- (b) selektivni pristup po principu slučajnog uzorka;
- (c) analizu uzoraka.

28. Sve aktivnosti za osiguranje bezbednosti lokacije i nadgledanje izlaska se vrše u pojasu oko spoljašnje granice inspekcije, koja ne prevazilazi 50 m u širini sa spoljne strane.

29. Inspeksijski tim ima pravo da vrši inspekciju na osnovu kontrolisanog pristupa vozila koja napuštaju lokaciju. Država članica u kojoj se vrši inspekcija preuzima sve što je u okviru razumnog da dokaže inspeksijskom timu da svako vozilo koje, podleže inspekciji, a za koje inspeksijski tim nije dobio pun pristup, se ne koristi za svrhe u vezi sa eventualnim nepoštovanjem koje se navodi u zahtevu za inspekciju.

30. Osoblje i vozila koja ulaze kao i osoblje i lična putnička vozila koja izlaze sa lokacije ne podležu inspekciji.

31. Primena gorenavedenih procedura može da važi tokom trajanja inspekcije, ali ne može da neopravdano ometa ili izaziva zastoj normalnog funkcionisanja određenog postrojenja.

Informisanje pre inspekcije i plan za inspekciju

32. U cilju što lakše razrade plana za inspekciju, država članica u kojoj se vrši inspekcija organizuje za inspeksijski tim pre omogućavanja pristupa informativni sastanak o bezbednosnim i logističkim aspektima.

33. Informativni sastanak pre inspekcije se drži u skladu sa Delom II, tačkom 37. ovog Aneksa. Tokom ovog informativnog sastanka pre inspekcije, država članica u kojoj se vrši inspekcija može da inspeksijskom timu ukaže na opremu, dokumentaciju ili oblasti koje smatra osetljivim, a nisu u vezi sa ciljem nenajavljene inspekcije. Osim toga, osoblje koje je zaduženo za lokaciju upoznaće inspeksijski tim o fizičkim i drugim relevantnim karakteristikama lokacije. Inspeksijskom timu će biti obezbeđena mapa ili crtež u odgovarajućoj srazmeri koje prikazuju sve objekte i važne geografske odrednice na lokaciji. Inspeksijski tim će takođe biti informisan i o dostupnosti osoblja koje radi u postrojenju i evidencije.

34. Pre informativnog sastanka uoči inspekcije, inspeksijski tim će pripremiti, na bazi dostupnih informacija i u skladu sa njima, preliminarni plan za inspekciju u kome se preciziraju aktivnosti koje će vršiti inspeksijski tim, uključujući i posebne oblasti na lokaciji u koje se traži pristup. Plan za inspekciju takođe precizira da li će inspeksijski tim biti podeljen u podgrupe. Plan za inspekciju će biti dostupan svim predstavnicima države članice u kojoj se vrši inspekcija i lokacije na kojoj se vrši inspekcija. Njegovo sprovođenje će biti u skladu sa odredbama Odeljka C, uključujući i one odredbe koje se odnose na pristup i aktivnosti.

Aktivnosti u vezi sa spoljašnjom granicom inspekcije

35. Po dolasku inspeksijskog tima na konačnu ili alternativnu spoljašnju granicu, zavisno od toga koja je bliža, tim ima pravo da odmah započne aktivnosti na spoljašnjoj granici u skladu sa procedurama koje su navedene u ovom Odeljku, i da nastavi sa ovim aktivnostima do okončanja nenajavljene inspekcije.

36. Prilikom obavljanja aktivnosti na spoljašnjoj granici inspeksijski tim će imati pravo da:

(a) koristi instrumente za nadgledanje u skladu sa Delom II, tačka 27 do 30 ovog Aneksa;

(b) uzima uzorke tragova, vazduha, tla i otpadnih voda; i

(c) vrši sve dodatne aktivnosti o kojima se dogovore inspeksijski tim i država članica u kojoj se vrši inspekcija.

37. Aktivnosti inspeksijskog tima na spoljašnjoj granici se mogu vršiti izvan spoljašnje granice inspekcije do 50 m u širini, mereno izvan spoljašnje granice inspekcije. Ukoliko je država članica u kojoj se vrši inspekcija sa tim saglasna, inspeksijski tim takođe može imati pristup svakoj zgradi ili objektu u okviru spoljašnje granice inspekcije. Celokupno usmereno nadgledanje se inače sprovodi unutar spoljašnje granice inspekcije. Za prijavljena postrojenja, država članica u kojoj se vrši inspekcija ima diskreciono pravo da odabere da li će ovaj prostor biti unutar, izvan ili sa obe strane prijavljene spoljašnje granice inspekcije.

C. Vršenje inspekcije

Opšta pravila

38. Država članica u kojoj se vrši inspekcija obezbeđuje pristup u okviru tražene spoljašnje granice i u okviru konačne spoljašnje granice, ako se ona razlikuje. O opsegu i prirodi pristupa određenom mestu ili mestima u okviru spoljašnje granice inspekcije pregovaraju inspekcijски tim i država članica u kojoj se vrši inspekcija, na bazi kontrolisanog pristupa.

39. Država članica u kojoj se vrši inspekcija omogućuje pristup u okviru tražene spoljašnje granice što je pre moguće, ali u svakom slučaju najkasnije 108 časova po dolasku inspekcijskog tima na mesto ulaska kako bi se razjasnilo pitanje u vezi sa eventualnim nepoštovanjem ove Konvencije koje se navodi u zahtevu za inspekciju.

40. Na zahtev inspekcijskog tima, država članica u kojoj se vrši inspekcija može da obezbedi pristup iz vazduha lokaciji na kojoj se vrši inspekcija.

41. Da bi se udovoljilo zahtevu za odobravanjem pristupa kako je predviđeno u tački 38, država članica u kojoj se vrši inspekcija ima obavezu da dozvoli najveći mogući stepen pristupa, uzimajući u obzir eventualne ustavne obaveze koje ima u vezi sa imovinskim pravima ili pretresom ili zaplenom. Država članica u kojoj se vrši inspekcija ima pravo, u skladu sa kontrolisanim pristupom, da preduzme neophodne mere radi zaštite nacionalne bezbednosti. Država članica u kojoj se vrši inspekcija nema pravo da se poziva na odredbe ove tačke da bi prikrila nepoštovanje svojih obaveza da se ne bavi aktivnostima koje su zabranjene ovom Konvencijom.

42. Ukoliko država članica u kojoj se vrši inspekcija ne obezbedi potpun pristup mestima, aktivnostima ili podacima, biće u obavezi da preduzme sve ono što je razumno da se alternativnim putem razjasne eventualna pitanja u vezi sa nepoštovanjem koja su i dovela do podnošenja zahteva za nenajavlјenu inspekciju.

43. Po dolasku na krajnju spoljašnju granicu postrojenja koja su prijavljena u skladu sa članovima IV , V i VI , pristup se odobrava nakon informativnog sastanka pre inspekcije i razgovora o planu za inspekciju, koji će se svesti na minimum a u svakom slučaju neće trajati duže od tri sata. Za postrojenja koja se prijavljuju u skladu sa članom III , tačka 1, stav (d), vode se pregovori i kontrolisani pristup otpočinje najkasnije 12 časova nakon dolaska na konačnu spoljašnju granicu.

44. Prilikom vršenja nenajavlјene inspekcije u skladu sa zahtevom za inspekciju, inspekcijски tim koristi samo one metode koje su neophodne da se obezbedi dovoljno relevantnih činjenica u cilju razjašnjavanja pitanja u vezi sa nepoštovanjem odredbi ove Konvencije, i uzdržava se od aktivnosti koje se ne odnose na to. On prikuplja i dokumentuje takve činjenice koje se odnose na eventualno nepoštovanje ove Konvencije od strane države članice u kojoj se vrši inspekcija, ali neće tražiti niti dokumentovati informacije koje očigledno nemaju veze sa tim, osim ako država članica u kojoj se vrši inspekcija to izričito ne zatraži. Svi materijali koji se budu prikupili, a za koje se naknadno utvrdi da nisu relevantni neće se zadržavati.

45. Prilikom sprovođenja nenajavlјene inspekcije, inspekcijски tim se rukovodi principom da se ta inspekcija vrši na što manje upadljiv način, a da se pri tome njihova misija obavlja efikasno i pravovremeno. Kad god je to moguće, on će primeniti najneupadljivije procedure koje smatra prihvatljivim i pribeći će upadljivijim procedurama samo ako smatra da je to neophodno.

Kontrolisani pristup

46. Inspeksijski tim uzima u razmatranje predložene modifikacije plana za inspekciju kao i predloge države članice u kojoj se vrši inspekcija, u bilo kojoj fazi inspekcije, uključujući i informativne sastanke pre inspekcije kako bi se obezbedila zaštita osetljive opreme, informacija ili oblasti koje se ne odnose na hemijsko oružje.

47. Država članica u kojoj se vrši inspekcija određuje tačke ulaska i izlaska na spoljašnjoj granici inspekcije koje će se koristiti za pristup. Inspeksijski tim i država članica u kojoj se vrši inspekcija pregovaraju o obimu pristupa bilo kom određenom mestu ili mestima u okviru konačne i tražene spoljašnje granice kako je predviđeno u tački 48; određenim inspeksijskim aktivnostima, uključujući uzimanje uzoraka, koje treba da vrši inspeksijski tim; obavljanju određenih aktivnosti od strane države članice u kojoj se vrši inspekcija; dostavljanju određenih podataka od strane države članice u kojoj se vrši inspekcija.

48. U skladu sa odgovarajućim odredbama Aneksa o poverljivosti, država članica u kojoj se vrši inspekcija ima prvo da preduzima mere radi zaštite osetljivih postrojenja i sprečavanja otkrivanja poverljivih informacija i podataka koji se ne odnose na hemijsko oružje. Takve mere mogu uključivati između ostalog:

- (a) uklanjanje osetljivih dokumenata iz kancelarijskog prostora;
- (b) prekrivanje osetljivih eksponata, radionica i opreme;
- (c) prekrivanje osetljivih delova opreme, kao što su kompjuterski ili elektronski sistemi;
- (d) isključivanje kompjuterskih sistema i isključivanje uređaja koji sadrže određene podatke;
- (e) ograničavanje analize uzoraka na prisustvo ili odsustvo supstanci koje su navedene u Listama 1, 2 i 3 ili odgovarajuće produkte razlaganja;
- (f) koristeći selektivnu tehniku pristupa po principu slučajnog uzorka pri čemu se od inspektora traži da odaberu za inspekciju određeni procenat ili broj zgrada po sopstvenom izboru; isti princip se može primenjivati na unutrašnjost i sadržinu osetljivih zgrada;
- (g) u izuzetnim slučajevima, dajući samo pojedinim inspektorima pristup određenim delovima lokacije na kojoj se vrši inspekcija.

49. Država članica u kojoj se vrši inspekcija će uložiti sve razumne napore da pokaže inspeksijskom timu da se bilo koji predmet, zgrada, objekat, kontejner ili vozilo kome inspeksijski tim nema pun pristup, ili koji su zaštićeni u skladu sa tačkom 48, ne koriste u svrhe u vezi sa eventualnim nepoštovanjem koje se navodi u inspeksijskom zahtevu.

50. Ovo se može ostvariti, između ostalog, delimičnim uklanjanjem pokrova ili pokrivača za zaštitu od elementarnih nepogoda, što je diskreciono pravo države članice u kojoj se vrši inspekcija, putem vizuelne inspekcije unutrašnjosti ograđenog prostora sa ulaza, ili drugim metodama.

51. U slučaju postrojenja koja su prijavljena u skladu sa članom IV, V i VI, primenjuje se sledeće:

(a) za postrojenja za koja postoje sporazumi, pristup i aktivnosti u okviru konačne spoljašnje granice neće predstavljati prepreku u okviru granica koje su uspostavljene sporazumima;

(b) za postrojenja za koja postoje ugovori o postrojenju, pregovori o pristupu i aktivnostima će se rukovoditi opštim smernicama koje važe za inspekcije, a uspostavljene su ovom Konvencijom;

(c) pristup izvan onoga koji se odobrava za inspekcije u skladu sa članovima IV, V i VI se sprovodi u skladu sa procedurama iz ovog dela.

52. U slučaju postrojenja koja su prijavljena u skladu sa članom III , tačkom 1, stav (d), primenjuje se sledeće: ako država članica u kojoj se vrši inspekcija, koristeći procedure iz tač. 47 i 48, nije odobrila potpun pristup prostorima ili objektima koje se ne odnose na hemijsko oružje, ona će uložiti sve razumne napore da pokaže inspeksijskom timu da se takvi prostori ili objekti ne koriste u svrhe koje su povezane sa eventualnim pitanjem nepoštovanja koje je pokrenuto u zahtevu za inspekciju.

Posmatrači

53. U skladu sa odredbama člana IX , tačke 12, o učešću posmatrača u nenajavljenim inspekcijama, država članica koja podnosi zahtev za inspekciju će se povezati sa Tehničkim sekretarijatom radi koordinacije dolaska posmatrača na isto ulazno mesto kao i inspeksijski tim u razumnom vremenskom roku po dolasku inspeksijskog tima.

54. Posmatrači imaju pravo da tokom perioda inspekcije budu u komunikaciji sa ambasadam države članice koja podnosi zahtev za inspekciju i nalazi se na teritoriji države članice u kojoj se vrši inspekcija ili u državi domaćinu, ili u slučaju da nema ambasade, sa samom državom članicom koja je podnela zahtev za inspekciju. Država članica u kojoj se vrši inspekcija obezbeđuje posmatračima sredstva za komunikaciju.

55. Posmatrači imaju pravo da dođu na alternativnu ili konačnu spoljašnju granicu lokacije na kojoj se vrši inspekcija, zavisno od toga gde inspeksijski tim pre dođe, i ima pristup lokaciji na kojoj se vrši inspekcija koji odobrava država članica u kojoj se vrši inspekcija. Posmatrači imaju pravo da inspeksijskom timu daju preporuke, koje tim uzima u obzir u meri u kojoj to smatra za shodno. Tokom inspekcije, inspeksijski tim obaveštava posmatrače o vršenju inspekcije i svojim nalazima.

56. Za vreme vršenja inspekcije u zemlji, država članica u kojoj se vrši inspekcija obezbeđuje ili organizuje potrebna sredstva za posmatrače kao što su sredstva za komunikaciju, prevođenje, prevoz, radni prostor, smeštaj, ishranu i medicinsku negu. Sve troškove u vezi sa boravkom posmatrača na teritoriji države članice u kojoj se vrši inspekcija ili države domaćina snosi država članica u kojoj se vrši inspekcija.

Trajanje inspekcije

57. Period inspekcije neće biti duži od 84 časa, osim ako se ne produži u dogovoru sa državom članicom u kojoj se vrši inspekcija.

D. Aktivnosti posle inspekcije

Odlazak

58. Po okončanju procedura posle inspekcije na lokaciji za inspekciju, inspeksijski tim i posmatrači države članice koja podnosi zahtev za inspekciju se odmah upućuju na mesto ulaska i zatim u najkraćem mogućem roku napuštaju teritoriju države članice u kojoj se vrši inspekcija.

Izveštaji

59. Inspeksijski izveštaj uopšteno rezimira aktivnosti koje je vodio inspeksijski tim i činjenične nalaze inspeksijskog tima, naročito u pogledu pitanja koja imaju veze sa eventualnim kršenjem ove Konvencije i navode se u zahtevu za nenajavljenju inspekciju, a ograničavaju se na informacije koje se direktno odnose na ovu Konvenciju. On takođe uključuje ocenu inspeksijskog tima o stepenu i prirodi pristupa i saradnji koja je ukazana inspektorima i do kog stepena im je to pomoglo u izvršavanju inspeksijskog mandata. Detaljne informacije koje se odnose na pitanja iz zahteva za nenajavljenju inspekciju navode se u Dodatku uz konačni izveštaj i zadržava ih Tehnički sekretarijat na odgovarajući način u cilju zaštite osetljivih podataka.

60. Inspeksijski tim, najkasnije 72 časa nakon povratka u svoju centralu, podnosi generalnom direktoru preliminarni izveštaj o inspekciji, uzimajući u obzir, između ostalog, tačku 17 Aneksa o poverljivosti . Generalni direktor odmah dostavlja preliminarni izveštaj o inspekciji državi članici koja je podnela zahtev za inspekciju, državi članici u kojoj se vrši inspekcija i Izvršnom savetu.

61. Nacrt konačnog izveštaja o inspekciji se dostavlja državi članici u kojoj se vrši inspekcija najkasnije 20 dana po okončanju nenajavljenju inspekcije. Država članica u kojoj se vrši inspekcija ima pravo da identifikuje sve informacije i podatke koji se ne odnose na hemijska oružja koje, po njenom mišljenju, zbog poverljivog karaktera, ne treba da budu cirkulisani izvan Tehničkog sekretarijata. Tehnički sekretarijat razmatra predloge za promene nacrtu konačnog izveštaja o inspekciji koji je sačinila država članica u kojoj se vrši inspekcija i usvaja ih kad god je to moguće na osnovu svog diskrecionog prava. Konačni izveštaj se zatim podnosi najkasnije 30 dana po okončanju nenajavljenju inspekcije generalnom direktoru radi dalje distribucije i razmatranja u skladu sa članom IX tačke 21 do 25.

DEO XI

ISTRAGA U SLUČAJU NAVODNE UPOTREBE HEMIJSKOG ORUŽJA

A. Opšti deo

1. Istraga o navodnoj upotrebi hemijskog oružja, ili o navodnoj upotrebi agensa za suzbijanje nereda kao metode rata, koje se sprovode u skladu sa članovima IX i X , vrši se u skladu sa ovim Aneksom i detaljnim procedurama koje je utvrdio generalni direktor.

2. Dole navedene dodatne odredbe se odnose na specifične procedure koje su potrebne u slučajevima navodne upotrebe hemijskog oružja.

B. Aktivnosti pre inspekcije

Zahtev za inspekciju

3. Zahtev za istragu zbog navodne upotrebe hemijskog oružja se podnosi generalnom direktoru, i u meri u kojoj je moguće, treba da sadrži sledeće informacije:

- (a) državu članicu na čijoj teritoriji je navodno upotrebljeno hemijsko oružje;
- (b) mesto ulaska ili druge bezbedne puteve pristupa koje se predlažu;
- (c) lokaciju i karakteristike oblasti gde je hemijsko oružje navodno upotrebljeno;
- (d) kada je hemijsko oružje navodno upotrebljeno;
- (e) vrste hemijskog oružja za koje se veruje da je korišćeno;
- (f) obim navodne upotrebe;
- (g) karakteristike eventualnih toksičnih supstanci;
- (h) uticaj na ljude, životinje i vegetaciju;
- (i) zahtev za određenu pomoć, ako je potrebno.

4. Država članica koja zahteva istragu može u bilo koje vreme podneti bilo koje dodatne informacije koje nalazi za shodno.

Notifikacija

5. Generalni direktor odmah potvrđuje prijem zahteva države članice koja traži istragu i o tome obaveštava Izvršni savet i sve države članice.

6. Po potrebi, generalni direktor obaveštava državu članicu na čijoj teritoriji se traži sprovođenje istrage. Generalni direktor takođe obaveštava druge države članice ukoliko tokom istrage bude potreban pristup njihovim teritorijama.

Određivanje inspeksijskog tima

7. Generalni direktor priprema spisak kvalifikovanih eksperata čija bi uža specijalnost mogla biti potrebna u istrazi navodne upotrebe hemijskog oružja i stalno ažurira taj spisak. Sve države članice će u pisanoj formi biti obaveštene o tom spisku najkasnije 30 dana nakon stupanja na snagu ove Konvencije kao i o svakoj promeni spiska. Smatra se da je svaki kvalifikovani ekspert sa liste imenovan osim ako neka država članica, najkasnije 30 dana po prijemu spiska, u pisanoj formi ne obavesti da ga ne prihvata.

8. Generalni direktor bira rukovodioca i članove inspeksijskog tima iz redova inspektora i pomoćnika za inspekciju koji su već određeni za nenajavljene inspekcije, uzimajući u obzir okolnosti i specifičnost određenog zahteva. Osim toga, članovi inspeksijskog tima mogu biti odabirani sa spiska kvalifikovanih eksperata kada, po mišljenju generalnog direktora, inspektori koji su već imenovani ne poseduju potrebnu stručnost da na odgovarajući način sprovedu određenu istragu.

9. Prilikom informativnih sastanaka organizovanih za inspekcijski tim, generalni direktor dostavlja sve dodatne informacije koje je dostavila država članica koja podnosi zahtev za istragu, ili stavlja na raspolaganje neke druge izvore, da bi se inspekcija obavila na najefikasniji i najbrži način.

Upućivanje inspekcijskog tima

10. Odmah po prijemu zahteva za istragu zbog navodne upotrebe hemijskog oružja generalni direktor preko kontakata sa odgovarajućim državama članicama, traži i potvrđuje aranžmane za bezbedan prijem tima.

11. Generalni direktor što je moguće pre upućuje tim vodeći računa o njegovoj bezbednosti.

12. Ukoliko inspekcijski tim ne bude upućen u roku od 24 časa od prijema zahteva, generalni direktor obaveštava Izvršni savet i države članice na koje se to odnosi o razlozima za odlaganje.

Informisanje

13. Inspekcijski tim ima pravo da ga predstavnici države članice u kojoj se vrši inspekcija informišu po dolasku i u bilo koje drugo vreme u toku inspekcije.

14. Pre početka inspekcije, inspekcijski tim priprema plan za inspekciju koji će, između ostalog poslužiti kao osnova za aranžmane u pogledu logistike i bezbednosti. Inspekcijski tim se ažurira prema potrebi.

C. Vršenje inspekcija

Pristup

15. Inspekcijski tim ima pravo pristupa svim oblastima koje mogu biti pogođene navodnom upotrebom hemijskog oružja. On takođe ima pravo pristupa bolnicama, izbegličkim logorima i drugim lokacijama za koje smatra da utiču na efikasnost istrage o navodnoj upotrebi hemijskog oružja. Za takav pristup, inspekcijski tim se konsultuje sa državom članicom u kojoj se vrši inspekcija.

Uzimanje uzoraka

16. Inspekcijski tim ima pravo da prikuplja različite tipove uzoraka u količinama koje smatra neophodnim. Ako inspekcijski tim smatra za shodno i ako to on zatraži, država članica u kojoj se vrši inspekcija pruža pomoć u prikupljanju uzoraka pod nadzorom inspektora ili pomoćnika za inspekciju. Država članica u kojoj se vrši inspekcija takođe dozvoljava i saraduje u prikupljanju odgovarajućih uzoraka za kontrolu iz područja koja se nalaze blizu mesta navodne upotrebe i sa drugih područja u skladu sa zahtevom inspekcijskog tima.

17. Uzorci od značaja za istragu povodom navodne upotrebe uključuju toksične hemijske supstance, municiju i sredstva, ostatke municije i sredstava, uzorke iz okoline (vazduha, tla, biljaka) i životinjskih izvora (krv, urin, izmet, tkivo, itd).

18. Ako se ne mogu uzeti duplikati uzoraka i analiza se vrši u laboratorijama koje se ne nalaze na licu mesta, svi preostali uzorci se, na zahtev, vraćaju po završetku analize državi članici u kojoj se vrši inspekcija.

Proširivanje lokacije na kojoj se vrši inspekcija

19. Ukoliko inspeksijski tim tokom inspekcije nađe za shodno da treba da proširi istragu na susednu državu članicu, generalni direktor obaveštava tu državu članicu o potrebi omogućavanja pristupa na njenu teritoriju i traži i potvrđuje aranžmane za bezbedan prijem tima.

Produženje trajanja inspekcije

20. Ukoliko inspeksijski tim smatra da nije moguć bezbedan pristup određenoj oblasti koja je od značaja za istragu, država članica koja podnosi zahtev za inspekciju će biti odmah obavestena o tome. Po potrebi, period inspekcije se produžava dok se ne obezbedi bezbedan pristup i dok inspeksijski tim ne obavši svoju misiju.

Intervju

21. Inspeksijski tim ima pravo da intervjuiše i ispituje lica koja su možda pogođena navodnom upotrebom hemijskog oružja. On takođe ima pravo da intervjuiše očevice navodne upotrebe hemijskog oružja i medicinsko osoblje, kao i druge, lica koja su se lečila ili bila u kontaktu sa licima koja su možda pogođena navodnom upotrebom hemijskog oružja. Inspeksijski tim ima pristup istoriji bolesti, ako takve postoje, i dozvoljeno mu je da učestvuje u obdukcijama, po potrebi, kada se vrši na telima lica koja su možda pogođena navodnom upotrebom hemijskog oružja.

D. Izveštavanje

Procedura

22. Inspeksijski tim će, najkasnije 24 časa po dolasku na teritoriju države članice u kojoj se vrši inspekcija, poslati generalnom direktoru izveštaj o situaciji. On će dalje tokom istrage slati po potrebi izveštaje o ostvarenom napretku.

23. Inspeksijski tim će najkasnije 72 časa po povratku u svoju centralu, podneti generalnom direktoru najkasnije 30 dana po povratku u centralu. Generalni direktor odmah prosleđuje preliminarni i konačni izveštaj Izvršnom veću i svim državama članicama.

Sadržaj

24. Izveštaj o situaciji ukazuje na eventualnu hitnu potrebu za pomoć i sve druge relevantne podatke: U izveštaju o ostvarenom napretku se navodi da li postoje potrebe za pomoć što se eventualno može utvrditi tokom vođenja istrage.

25. Konačni izveštaj navodi sve činjenične nalaze inspekcije, naročito u pogledu navodne upotrebe koja je navedena u zahtevu. Osim toga, izveštaj o istrazi u vezi sa navodnom upotrebom uključuje opis procesa istrage, navodeći različite faze, a naročito:

(a) lokacije i vreme uzimanja uzoraka i analiza na licu mesta; i

(b) dodatne dokaze koji idu tome u prilog, kao što su zapisnici sa intervjua, rezultati medicinskih ispitivanja i naučne analize kao i dokumenti koje je pregledao inspekcijski tim.

26. Ukoliko inspekcijski tim tokom istrage utvrdi prisustvo, između ostalog, i neke nečistoće ili druge hemijske supstance u toku laboratorijskih analiza uzetih uzoraka što može da pomogne prilikom identifikacije porekla nekog upotrebljenog hemijskog oružja, takve informacije se uključuju u izveštaj.

E. Države koje nisu članice ove konvencije

27. U slučaju navodne upotrebe hemijskog oružja koje uključuje državu koja nije članica ove Konvencije ili teritoriju koju ne kontroliše neka država članica, Organizacija tesno saraduje sa generalnim sekretarom UN. Na zahtev, Organizacija stavlja na raspolaganje svoje resurse generalnom sekretaru UN.

ANEKS O ZAŠTITI POVERLJIVIH PODATAKA (ANEKS O POVERLJIVOSTI)

A. Opšti principi za rukovanje poverljivim informacijama

1. Obaveza zaštite poverljivih informacija se odnosi na verifikaciju kako civilnih tako i vojnih aktivnosti i objekata. U skladu sa opštim obavezama navedenim u članu VIII, Organizacija će:

(a) zahtevati samo najnužnije informacije i podatke koji su potrebni za blagovremeno i efikasno vršenje njenih odgovornosti u skladu sa ovom Konvencijom;

(b) preduzeti neophodne mere da bi se obezbedilo da inspektori i drugo osoblje Tehničkog sekretarijata zadovoljavaju najviše standarde efikasnosti, kompetentnosti i integriteta;

(c) sklapati sporazume i propise u cilju sprovođenja odredbi ove Konvencije i što više precizirati kakve informacije država članica stavlja na raspolaganje Organizaciji.

2. Generalni direktor snosi primarnu odgovornost za obezbeđivanje zaštite poverljivih informacija. Generalni direktor uspostavlja strogi režim za rukovanje poverljivim informacijama od strane Tehničkog sekretarijata i pri tom se rukovodi sledećim smernicama:

(a) Informacije se smatraju poverljivim ukoliko:

(i) tako odredi država članica od koje se dobijaju informacije i na koju se te informacije odnose; i

(ii) ukoliko se prema proceni generalnog direktora može očekivati da neovlašćeno otkrivanje istih može prouzrokovati štetu državi članici na koju se odnosi ili mehanizmima za sprovođenje ove Konvencije.

(b) Sve podatke i dokumenta koje Tehnički sekretarijat primi procenjuje odgovarajuća jedinica Tehničkog sekretarijata da bi se utvrdilo da li oni sadrže poverljive informacije.

Podaci koje države članice traže od drugih država članica da bi se uverile u dalje sprovođenje ove Konvencije dostavljaju im se na uobičajeni način. Takvi podaci obuhvataju:

(i) preliminarne i godišnje izveštaje i deklaracije država članica koje se dostavljaju u skladu sa članovima III , IV , V i VI , u skladu sa odredbama koje su navedene u Aneksu o verifikaciji ;

(ii) opšte izveštaje o rezultatima i efikasnosti verifikacionih aktivnosti; i

(iii) informacije koje se dostavljaju svim državama članicama u skladu sa odredbama ove Konvencije;

(c) Nijedna informacija koju dobije Organizacija u vezi sa sprovođenjem ove Konvencije neće se objavljivati ili na drugi način cirkulisati osim u sledećim slučajevima:

(i) opšte informacije o sprovođenju ove Konvencije mogu se prikupljati i javno objavljivati u skladu sa odlukama Konferencije ili Izvršnog saveta;

(ii) sve informacije se mogu objavljivati uz izričitu saglasnost države članice na koju se informacija odnosi,

(iii) informacije poverljive prirode objavljuje Organizacija samo kroz procedure koje obezbeđuju da se objavljivanje informacija obavlja isključivo uz striktno poštovanje potreba ove Konvencije. Takve procedure razmatra i odobrava Konferencija u skladu sa članom VIII , tačka 21, stav (i);

(d) Step en osetljivosti poverljivih podataka ili dokumenata utvrđuje se na osnovu kriterijuma koji se jedinstveno primenjuju sa ciljem da se obezbedi njihovo adekvatno rukovanje i zaštita. U te svrhe, uvodi se klasifikacioni sistem, koji uzima u obzir odgovarajući rad koji je preduzet prilikom izrade ove Konvencije, a koji obezbeđuje jasne kriterijume za uključivanje informacija u odgovarajuće kategorije poverljivosti i obezbeđuje opravdanost trajnog karaktera poverljivosti informacija. Iako treba da obezbedi potrebnu fleksibilnost u primeni, klasifikacioni sistem štiti prava država članica koje dostavljaju poverljive informacije. Klasifikacioni sistem razmatra i odobrava Konferencija u skladu sa članom VIII , tačka 21, stav (i);

(e) Poverljive informacije se bezbedno čuvaju u prostorijama Organizacije. Pojedini podaci ili dokumenti mogu se takođe čuvati kod nacionalnog organa države članice. Osetljive informacije, uključujući, između ostalog, fotografisanje, planove i druga dokumenta koja su potrebna samo za inspekciju određenog objekta mogu se držati pod ključem u tom objektu;

(f) U najvećoj mogućoj meri, u skladu sa efikasnim sprovođenjem odredaba o verifikaciji ove Konvencije, Tehnički sekretarijat rukuje informacijama i čuva ih u formi koja sprečava direktnu identifikaciju objekata na koje se one odnose;

(g) Količina poverljivih informacija koje se uklanjaju iz objekta biće svedena na minimum koji je neophodan za blagovremenu i efikasnu primenu odredaba za verifikaciju ove Konvencije; i

(h) Pristup poverljivim informacijama se reguliše u skladu sa klasifikacijom. Organizacija cirkuliše poverljive informacije samo onima kojima su one neophodne.

3. Generalni direktor godišnje podnosi izveštaje Konferenciji o primeni režima koji se primenjuje na rukovanje poverljivim informacijama od strane Tehničkog sekretarijata.

4. Svaka država članica postupa sa informacijama koje primi od Organizacije u skladu sa stepenom poverljivosti koji je uspostavljen za te informacije. Na zahtev, država članica dostavlja detalje u vezi sa rukovanjem informacijama koje joj dostavi Organizacija.

B. Angažovanje i ponašanje osoblja u Tehničkom sekretarijatu

5. Uslovi za angažovanje treba da budu takvi da omoguće da pristup i rukovanje poverljivim informacijama budu u skladu sa procedurama koje ustanovi generalni direktor u skladu sa Odeljkom A.

6. Svako radno mesto u okviru Tehničkog sekretarijata pokriveno je formalnim opisom radnog mesta u kojem se utvrđuje stepen pristupa poverljivim informacijama, ukoliko takvih ima, koje su neophodne na tom radnom mestu.

7. Generalni direktor, inspektori i drugi članovi osoblja neće otkrivati čak ni po okončanju svojih funkcija bilo kojim neovlašćenim osobama bilo koje poverljive informacije do kojih dođu prilikom obavljanja svojih zvaničnih dužnosti. Oni neće preneti nijednoj državi, organizaciji ili licu izvan Tehničkog sekretarijata nikakve informacije koje su im dostupne u vezi sa njihovim aktivnostima u odnosu na bilo koju državu članicu.

8. Prilikom vršenja svojih funkcija, inspektori će tražiti samo informacije i podatke koji su potrebni za obavljanje njihovog mandata. Oni neće ni na koji način evidentirati informacije koje slučajno prikupe i koje se ne odnose na verifikaciju poštovanja ove Konvencije.

9. Osoblje sklapa individualne sporazume o tajnosti sa Tehničkim sekretarijatom koji se odnosi na period njihovog angažovanja kao i na period od pet godina po prestanku tog angažovanja.

10. Da bi se izbeglo neovlašćeno otkrivanje, inspektori i članovi osoblja se na odgovarajući način obaveštavaju i podsećaju na bezbednosne momente kao i na moguće sankcije u slučaju neovlašćenog otkrivanja podataka.

11. Najkasnije 30 dana pre nego što je zaposleno lice dobilo dozvolu za pristup poverljivim informacijama koje se odnose na aktivnosti na teritoriji ili na nekom drugom mestu pod jurisdikcijom ili kontrolom države članice, ona država članica na koju se to odnosi obaveštava se o predloženoj dozvoli. Kada je reč o inspektorima, notifikacija o predloženom imenovanju već ispunjava taj zahtev.

12. Prilikom ocenjivanja rada inspektora i bilo kojih drugih zaposlenih lica u Tehničkom sekretarijatu, posebna pažnja se posvećuje dosijeu zaposlenog lica u vezi sa zaštitom poverljivih informacija.

C. Mere za zaštitu osetljivih objekata i sprečavanje otkrivanja poverljivih podataka u toku verifikacionih aktivnosti na licu mesta

13. Države članice mogu preduzeti one mere koje smatraju neophodnim za zaštitu poverljivosti, pod uslovom da ispune svoje obaveze u smislu poštovanja u skladu sa

odgovarajućim članovima i Aneksom o verifikaciji . Kada primi inspekciju, država članica može da ukaže inspeksijskom timu na opremu, dokumentaciju ili oblasti koje smatra poverljivim, a koje se ne odnose na ciljeve inspekcije.

14. Inspeksijski tim se rukovodi principom o vršenju inspekcije na licu mesta na najmanje upadljiv način, a da pri tome misija bude obavljena efikasno i pravovremeno. On uzima u obzir predloge države članice u kojoj se vrši inspekcija, u bilo kojoj fazi inspekcije, da bi se obezbedila zaštita osetljive opreme ili informacije koje se ne odnose na hemijsko oružje.

15. Inspeksijski timovi se strogo pridržavaju odredaba koje su navedene u relevantnim članovima i aneksima u vezi sa vršenjem inspekcija. Oni u potpunosti poštuju predviđene procedure da bi se zaštitila osetljiva postrojenja i sprečavalo otkrivanje poverljivih podataka.

16. Prilikom izrade aranžmana i sporazuma o postrojenju, obratiće se dužna pažnja zahtevu za zaštitu poverljivih informacija. Sporazumi o procedurama za inspekciju za pojedinačna postrojenja takođe uključuju precizne i detaljne aranžmane u vezi sa određivanjem onih prostora u okviru postrojenja kojima su inspektori dobili pristup, čuvanje poverljivih informacija na licu mesta, obim aktivnosti inspektora u dogovorenim oblastima, uzimanje uzoraka i njihove analize, pristup evidencijama i korišćenje instrumenata i opreme za stalno nadziranje.

17. Izveštaj koji treba da se pripremi posle svake inspekcije sadrži samo činjenice koje se odnose na poštovanje ove Konvencije. Sa ovim izveštajem će se postupati u skladu sa propisima koje ustanovi Organizacija za rukovanje poverljivim informacijama. Po potrebi, informacije koje su sadržane u izveštaju se obrađuju u manje osetljivoj formi pre no što budu cirkulisane izvan Tehničkog sekretarijata u državu članicu u kojoj se vrši inspekcija.

D. Procedure u slučaju kršenja ili navodnih kršenja poverljivosti

18. Generalni direktor ustanovljava neophodne procedure koje važe u slučaju kršenja ili navodnih kršenja poverljivosti, uzimajući u obzir preporuke koje razmatra i odobrava Konferencija u skladu sa članom VIII , tačka 21, stav (i).

19. Generalni direktor nadgleda primenu pojedinačnih sporazuma o tajnosti. Generalni direktor odmah sprovodi istragu, ukoliko po njegovoj proceni postoji dovoljno indikacija da su prekršene obaveze o zaštiti poverljivih informacija. Generalni direktor takođe odmah sprovodi istragu ukoliko država članica tvrdi da je došlo do povrede poverljivosti.

20. Generalni direktor izriče odgovarajuće kazne i disciplinske mere protiv članova osoblja koji su prekršili svoje obaveze da zaštite poverljive informacije. U slučaju ozbiljnih kršenja, generalni direktor može odreći imunitet od jurisdikcije.

21. Države članice, u meri u kojoj je to moguće, saraduju i podržavaju generalnog direktora u istrazi povodom bilo kog kršenja ili navodnog kršenja poverljivosti i u preduzimanju odgovarajuće akcije u slučaju da se ustanovi da je došlo do kršenja.

22. Organizacija nije odgovorna za bilo koju povredu poverljivosti koju izvrše članovi Tehničkog sekretarijata.

23. Za kršenja koja uključuju i državu članicu i Organizaciju, "Komisija za rešavanje sporova koji se odnose na poverljivost", koja je formirana kao pomoćni organ Konferencije, razmatra određeni slučaj. Komisiju imenuje Konferencija. Pravila u vezi sa njenim sastavom i operativnim procedurama usvaja konferencija na svom prvom zasedanju.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SRJ" - Međunarodni ugovori.

NAPOMENA EKSPERT-a:

^[1] Konvencija je otvorena za potpisivanje u Parizu 13. januara 1993. Depozitar je generalni sekretar Ujedinjenih nacija. Registarski broj za seriju sporazuma Ujedinjenih nacija će biti određen za Konvenciju onda kada ona stupi na snagu.

^[2] Tekst na engleskom jeziku nije prikazan.